

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرەى رۆشنیبری

*

خاوەنى ئیمتیاز: شوکت شیخ یەزیدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد ھەیب

** *

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولیتیر

س. پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

نیکۆس کازانتزاکیس

پەيام بۆ گریکستان

تەرجومەى ئەم پەيامە پېشكەشە بەھەوار

نيكۆس كازانتزاكيس

پەيام بو گريگستان

يادەوهرى

وهرگيرانى له فارسىيەوه: دلاوهر قهرەداغى

ناوى كتيب: پەيام بو گريگستان- يادەوهرى

نووسىنى: نيكۆس كازانتزاكيس

وهرگيرانى له فارسىيەوه: دلاوهر قهرەداغى

بلاوكرادى ئاراس- ژماره: ۲۰۲

دەرهينانى هونەرى: بەدران ئەحمەد حەبىب

دەرهينانى بەرگ: ئاراس ئەكرەم

خۆشنووسىيى بەرگ: هونەرمەند محەمەد زاده

هەلەگرى: دلاوهر صادق ئەمىن + شىرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاورەحمان مەحمود

چاپى بەكم - چاپخانەى وەزارەتى پەروردە، هەولتير- ۲۰۰۳

له كتيبخانەى بەرپەرەرايەتیی گشتیيى رۆشنبیری و هونەر له هەولتير ژماره (۲۸۳) ی سالی

۲۰۰۳ ی دراوهرتى

سى جۆر پۇرچ، سى نزا

خودايە، من كەوانىكىم وام لە دەستتا

پامكىشە ئەگىنا دەرزىم

خودايە، زۆرم رامە كىشە

ئەگىنا دەپچىم

زۆر زۆرم راکىشە خودايە،

دە لى گەپى با بىچىم!

نىكۆس كازانتزاكىس لە خودا دەپاراپەو كە ۱۰ سالى تىرش مۆلەتى بدات تا كارەكانى تەواكات. لەو كارانەدا ھەموو ئەو شتەنە بەلنى كە پىنوستە بىنانلى و ئىدى پشوو بدات، كازانتزاكىس لەخوداى داوا دەكرد كاتى مردن دەگاتە سەرى، مشتى چلوجىتوى لى مابىتەو، (دە) سالى بۆ ئەو بەس بو، يان خۆى وای مەزەندە دەكرد كە دە سال بۆ ئەو بەسە.

بەلام كازانتزاكىس لەو جۆرە كەسانە نەبو بىر پشوو بدات، لە تەمەنى ھەفتا و چوار سالىدا ھەستى بەپىرىتى و ماندووبى نەدەكرد و تەنەت پاش دوایىن پروداو و دواى واكسنە كارەساتاوبىيەكە، ھەردو تايبەتەندى گەردى خوتىن، (ھلېمېر) و (كراوس) ى ھات بەخەيالىدا خۆى پىشانىيان بدات.

بەدرىزايى مانگەكانى دواتر، پروفېسۆر ھېلمېر دواى ھەر سەردانى ھاواری دەكرد: "پىتان دەلېم ئەم پىاوه چاك بۆتەو، خوتنەكەى ساخ و سەلېمە وەك خوتنى من."

ھەمىشە لە نىكۆس توورە دەبووم: "بۆچى ئاوا رادەكەيت؟" دەترسام لەسەر ەردە چىمەنتۆكە بىكەوى و ئىسكىكى بشكىت. وەلامى دەداپەو: "لېنوتسكا نېگەران مەبە، من بالە ھەبە!" بونبادەم دەپتوانى ھەست بەو باوەر بەخۆبوونە بكات كە لە پىكھاتە و لە رۆحيدا قولپى دەدا، باوەر بەخۆبوونىك كە دەستەمۆبون زەفەرى پى نەدەبرد. ھەندى جار بەھەناسە ھەلكىشانەو دەپگوت: "گەر تەنھا بمتوانىيە بۆم بخوتىدبايتايەو!" پاشان ھەولتى دەدا بنووسى، قەلەمەكەى بەدەستە چەپ دەگرت.

- "پەلەى چىتە؟ كى راوتدەنى؟ وا خەرىكە چاك دەبىتەو. لەمىيانەى چەند رۆژىكى كەمدا دەتوانىت بەئارەزووى دللى خۆت بنووسىت!"

سەرى وەردەگىرا و قەبرىك بەبىدەنگى لىم رادەما، پاشان بەھەناسە ھەلكىشانەو دەپگوت: "شتم زۆر زۆرە كە پىنوستە بىنانلىم! جارىكى تر سى بابەت وروژاندوويانم، سى رۆمانى تازە، بەلام پىنوستە بەكەم جار پەيام بۆ گرىكستان تەواوكەم."

- "تەواوى دەكەيت... نېگەران مەبە!"

- "لە بەرنامەمدايە گۆرانكارى تىدا بىكەم، بى زەحمەت قاقز و قەلەمىك دەدەبىتى؟ بزاتم دەتوانىن پىكەو كار بىكەن؟"

بەلام كاركردەمان بەپەكەو پىنچ دەقىقە زىاترى نەدەخاياندا!

- "مەحالە! ناتوانم بخوتىنمەو و تۆ بنووسىت، قەلەم بەدەستەو نەبىت ناتوانم بىرىكەمەو."

پىشىنان، باوان، تافى منالىي، ئەسبنا، كرىت، گەشتەكان، سىكبانوس، قىنا، بەرلېن، برىفياكىس، مۆسكۆ...

ئەلەن ساتەوختىكى وردى تىر زىانى خۆمانم وەبىردىتەو. لە نەخۆشخانەپەكى تر و ئەمجارەيان لە پارىس، نىكۆس زۆر نەخۆش و پەلەى گەرمای لەشى بى ئەندازە بەرزىو، پزىشكەكان شپىزە بسون، ھەمووان ئومىدىان بەچاكبوونەو بەرېبو، كەچى نىكۆس ھەر خۆراگرېبو. گوتى:

- "لېنوتسكا، قەلەمىك دەدەبىتى؟"

بەدەنگىكى پىچىرپىچىر و نوقووم لە خەون، ئەو وشانەى قەدىس (فرانسىسكۆس) ى پى نووسىم: "بەداربادام گوت: خوشكى لەبارەى خوداوە بۆم بدوى، كەوام گوت، درەختى بايام شكۆفەى كرد و پشكوت!"

بەرلەو بەرىكەوین بەرەو چىن، (پەيام بۆ گرىكستان) ى لای وینەكىشكى جىتلى جىتلىشت، ئەو جىتلى ناناووبو داپەنى ئەو كىتەب، لەبەرئەو ھەر لەسپىدەو دەھات و بەشپىزەبى و كىشەى گەورەو لەبارەى خودا و خەلك و ھونەرەو، خۆى دەكرد بەكتىبىخانەكەى نىكۆسدا، دەكەوتە پىرسىيارە بىن كۆتايىبەكانى لەبارەى (كەى) و (ئەگەر) و (چۆن) ەو، نىكۆس پىش دۆشداما و پىدەكەنى و سەرسام بو بەگەرم و گورى ئەو كورە گەنجە و خۆشەوئىستى بەلرفەى بۆ ھونەرەكەى. گەنجىك بو كە راشكاوانە بىرو خەيالاتەكانى خۆى دەردەبىرى و بارى شانى خۆى سووك دەكرد. نىكۆس پى گوت: "رەنگە تا دىمەو مەلەكە بسوتى، لەبەرئەو دەسنووسى (پەيام) ت لەلا جىدىلەم، ئاخىر گەر لەم قۇناغەيدا بسوتى، ئەوا جارىكى تر ناتوانم بىنوسمەو، زۆر شەرمەزارم كە تا ئىستا نەمتوانىو تەواوى بىكەم."

بەلام چ شتىك ھەبوو كە دەبوو تەواوى بكات؟ لەمىيانەى ئەو چەند مانگە كەمەى بەر لە سەفەرەكەدا، چ شتىك مابوو كە تەواوى نەكردبىت؟ پايىزى سالى ۱۹۵۶ و دواى گەرانەو ھەمان لە قىنا، كەوتە نووسىنى (پەيام). كاتى پىنوستى بەجەو گۆرىنكە، ئەوا ئۆدىسەى ھۆمىرۆسى دەگرت بەدەستەو كە بەھاوكارى پروفېسۆر كاكرىدىس كارى تىدا دەكرد.

- "پىنوستە لەسەرمان لەكاتى خۆيدا تەواوىكەن، بەرلەو بەشەلەشەل بۆ ھادىس دابەزم (*);"

ئەمە ئەو وتەپە بوو كە راھاتىبو بەشتىك لەسوعبەت و بەشتىكىش لەترسەو دەپگوتەو. ھەر لەمىيانەى ئەو مانگانەدا و لەوەرگىرانە ئىنگلىزىيەكەى ئۆدىسەدا توانى برىك لاپەردەى تەرجمەكات كە گەلنى وشەى قورسىان لەخۆ گرتىبو، ئاى چ كات و چ ھەولتىكى سەرلەنۆى لەئۆدىسەدا سەرف كرد! ئەمە جگە لەچاپى جۆراوچۆرى كارە گرىكەكانى تىر. دەقگەلىك ھەبوون كە پىنوستىيان بەپىداچوونەو بۆ زىادكردن بوو. جگە لە ئىشكردنى لە (روسىا) دا. روسىا ئەو دەسنووسە بوو كەدواتر بزىبوو. (بىرسىبىر) ش لەئىزگەى فەرەنسە بەتووتىزەكانى ماندووى كردبوو. فىلم و ئەو سەفەرەى ھىندوستان كە

(*) شوتنى مردووان لە ئەفسانەكانى گرىكدا.

نه هرو بوی بانگهیشت کردبووین و خوومان بو ناماده کردبوو، بهلام نه چووین، چونکه ترساین لهو شریقانهای که دهبوو له خویمانان بدهین .

نه خیر نهو نهیده ویست په یام بو گریکستان له کاتی دیاریکراودا ته واوکات، وهک نه دگاری خوئی نهیده توانی نووسینه که بو دووهم جار پاکنووس کات، بهلکو دهیویست هه موو بهشی یه کهم و یه کن له برکه کانی کوتایی که ناوی (کاتی تووی نوویسه له ناوه و هه مرچوئی کرد) ی لینابوو، بنووسیتته وه که پیش مردنی ناردی تا له گزفاری وهرزیی نیانیستیا Neaestia دا بلاویته وه. جگه له ودهش مه بهستی بوو له خویندنه وهی ده سنووسه که ییته وه و به قه له م هندی شتی لئ کهم و زیادکات.

هه نووکه کاتیک به تنه نی دهم، نهو سپیده پاییزیه م بیردیتته وه که به وپه ری نارامیی و میهره بانیه وه وهک منالیکتی چکوله به بهشی یه کهمی کتیبه که یه وه هات بو لام.

- "لینوتسکا کهم، بیخوینته وه، بیخوینته وه و با گویم لیت بی."

(ئه شیاکانم کو ده که مه وه: نه شیای بینین، بو، له مس، تام، بیستان و نه قل، تاریکیی داهاتوه و کاری روزهانه نه نجام دراوه، وهک کوپره مشکیک ده گه ریمه وه کونجه کهی خو، ده گه ریمه وه نیو عهرد، نهک له بهر نه وهی ماندوووم و ناتوانم کاریکه م، من ماندووونیم، بهلام خو رونیشتوه...)

نه مستوانی له خویندنه وه بهرده و ام بم، دل م پرپوو، نه وه یه کهم جار بوو که نیکوس له باره ی مه رگه وه ددوا، به ناو میدیبه کی راسته قینه وه هاوارم کرد:

- "بو دهنووسیت؟ وهک نه وهی ناماده ی مهرگ بیت؟"

پاشان له دلی خردا گوتم: "چما بو نه مری ته سلیمی مهرگ بووه؟"

بی هیچ دوو دلیبه ک وهلامی دایه وه:

- "لینوتسکا نیگه ران مه به، من نامرم، نه مگوت (ده) سالی تر ده ژیم؟" هه نووکه دهنگی نزم تر بوو، پاشان دهستی رایهل کرد و خستیه سهر نه ژنوم، گوتی:

- "دهی بیخوینته وه، با بزاین چیم نووسیوه!"

له لای من نکولی له وه کرد که بریت، بهلام ده شی له ناخیدا هه موو شتیکی لا یه کلابی بوویته وه. هه مان شهو نهو به شهی له زه رفیتک نا و بو (بانتدیلیس بریفیلاکیس) ی هاویتی نارد، لیتی نووسی: "هیلین ناتوانیت بو می بخوینتته وه، به خویندنه وهی کولی گریانی بهر ده بی، بهلام بو خوئی و بو منیش و اباشره راییت."

وی ده چی شه ی تانه کهی ناخی هانی داین ده سبهرداری (فاوست - بهشی سیتیهم) بوویت، نه مه نهو کتیبه بوو که مه بهستی بوو بینووسی و له بری نهو ناو نیشانه، ناوی (یاده وهریبه کانی خوئی) لئ بی.

په یام بو گریکستان تیکه له یه که له واقیع و نه ندیشه، بریکی زوره له حه قیقته و لانی که مه له نه ندیشه، چند میژوو به کی تیدا دهسکاری کراوه، کاتیکیش له باره ی خه لکانی تره وه دده وی، نه وه حه قیقته به بی چ گور انکاریه ک، نهو نه وه یه که وی به ته واری بینویه تی و به ته واری بیستویه تی. کاتیک له باره ی سرکیشیه شه خسیبه کانی خو یه وه دده وی هندی گور انکاری تیدا کردوون. بهلام شتیکی هیه دلتیام لیتی، نهویش نه وه یه که گه ر بیتوانیا سهر له نوی نه م په یامه بنووسیتته وه، نهوا دهیگوری...

بهلام چو؟ نه مه نهو شته یه که نایزاین... به نووسینه وهی با به ته که ی ده و له مه ندرت ده کرد، له بهر نه وهی هه موو روتیک رووداوی نویی بیر ده که وه ته وه که بیری چوو بوونه وه، هه مدیس نهو رووداوانه ی - وهک بزائم - له قالبی حه قیقته تدا داده رشتنه وه، ناخر ژیانی پرپوو له ماتریال و نازار و شادی و ژان. به یه ک وشه ژیانی پرپوو له عزیزت. باشه ئیدی بوچی ژیانی خوئی ده گوری؟ نهک له بهر ساته وه خته سه خته کانی لاوازی و لادان و عذاب، بهلکو به پیچه وانه وه، خودی نهو ساته وه خته سه ختانه لای نهو ده بوونه پلهی نوی که یارمه تسیان ددها بو هه لگزان بهر وه ژوورتر، هه لگزان تا گه یشتن به تر و پیک، نهو تر و پیکه ی که کازانتراکیس به لینی به خوئی دابوو بهر له وهی شه و دایب و ده سبهرداری که ره سته کانی ئیشکردن بی، پیایدا هه لگزی. تیکوشه ریکی تر لیم پارایه وه و گوتی: "به ئیشه کا مفا حوکم به سه را مه دهن، له روانگه ی مرؤفیشه وه حوکم به سه را مه دهن، بهلکو له روانگه ی خودا وه حوکم به سه را بدهن."

- "له نامنجی کورتکراوه ی نه و دیو کاره کا مفا وه حوکم به سه ردا بدهن!"

ده بوو ناوا له کازانتراکیس بنوین. نهک له وهی کردویه تی و چما لهو کارانه شدا به های بالا هه ن یان نا، بهلکو پیوسته بهو کارانه حوکمی به سه را بدهین که ده یویست نه نجامیان دا، به وه دا حوکمی به سه را بدهین که چما نهو کارانه ی ده یویست نه نجامیان دا خاوهن به هایه کی بالا بوون بو خوئی و بو ئیمه یان نا! پیتم وایه کاره کانی وی خاوهن نه م به هایه ن.

لهو سی و سی ساله ی له گه لیدا ژیام، بیرم نایهت له هه لسوکه و تیکی شه رمه زار بویم، له راده بهر ده پاکژ و بی فیل و دلپاک و بی نه اندازه میهره بان بوو له گه ل خه لکی، ته نها به رامبه ر خوئی توندوتیژ بوو، کاتی ده چوه گوشه گیری به وه، له گه ل خویدا توندوتیژ ده بوو، له بهر نه وهی هه سستی ده کرد نهو کارانه ی پیوسته نه نجامیان دا زه حه تن و سه عاته کانی ژیانی نه مییش دیاریکراوه. و راهاتبوو هه میشه به چاوه ره شه باز نه ییبه کانی به وه، که نووووم بوون له تاریکی و لیوپیژبوون له فرمیسک، پیتم بلتی: "وا هه ست ده کهم خه ریکم ده که ومه پراکتیزه کردنی نه وهی که برگسون باسی ده کرد، واته چوونه سه ر جادده و ده ست پانکرده وه له ریواران: خیریک برادره رینه، له ته مه نی هه ریه که تان چاره که سه عاتیکم بده نی، ئای بو توژتیک عومر، توژتیک عومر بو ته و او کردنی کاره که م، ئیدی دوا ی نهو با چیرون charon بیت و مبا! (*)" دوا جار چیرون هات - نه فرته ی لئ بی - هات و نیکوسی له هه ره تی لاویدا برد، به لئ خوینته ری به ریز، پیتمه که نه. نیکوس له وه ختیکدا جیی هیشتن که کاتیک گونجاو بوو بو گه شان وه ی بهری هه موو نه وهی که نهو پیماوه دهستی پئ کردبوو، نهو پیماوهی که خو شم ده ویست و که توژی خو شده ویست، نهو (نیکوس کازانتراکیس) ی هاو ریت بوو.

هیلین. ن کازانتراکیس

ژنیف ۱۵ ی حوزه برانی ۱۹۶۱

(*) چیرون یان شیرون، گزیزه وهی رۆح بو هادیس.

بهەر له پيشه‌کي

په يامه‌که‌م بۆ گريکستان ژياننامه نيبه. ژيانى شه‌خسيم هه‌ندى به‌هاى هه‌يه، به‌هايه‌کي پيژدهي، نه‌وه‌ش بۆ خۆم نه‌ک بۆ هه‌يچ که‌سيکي تر. ته‌نها به‌هايه‌ک گهر هه‌يبه‌ت له‌وه‌ولانه‌دايه که بۆ هه‌لگزان له‌ پله‌يه‌که‌وه بۆ پله‌يه‌کي تر داومن بۆ گه‌يشتا به‌بالا ترين خاليک که ده‌شى پراوپري ئيراده و سه‌رکيشيى به‌ت، واته‌ نه‌وه‌ لوتکه‌يه‌ي که خاواراسان ناوم ناوه (پوانگه‌ي کريتي). له‌به‌ر نه‌وه‌ خويته‌ري نازيز تو له‌م لاپه‌رانه‌دا ناسه‌واري سوور ده‌بينى که به‌دلته‌يه‌ خويته‌ي من ته‌ر بوون، ناسه‌وارتيک که سه‌فه‌ري من له‌نيو ئينسانه‌کان و هه‌ست و سۆز و فيکر دا ديارى ده‌کات. ئاخ‌ر هه‌موو ئينسانتيک که شاياني نه‌وه‌به‌ت به‌کوري خواوند ناوزه‌د کړي، پتويسته له‌سه‌ري خاچي خۆي له‌کۆل ني و به‌جه‌له‌تاي خۆيدا هه‌لگزي. زۆريکيان، له‌راستي دا زۆريه‌ي زۆريان، ده‌گه‌نه مه‌نزلگه‌ي به‌که‌م يان دووم، پاشان له‌نيوه‌پتي نه‌وه سه‌فه‌رده‌ها هه‌ناسه برکيتيان پي ده‌کوي و له‌ پي ده‌که‌ون، ناگه‌نه ترۆپيکي جه‌له‌تا، به‌واتايه‌کي تر ناگه‌نه ترۆپيکي فه‌رمان، واته‌ ناگه‌نه له‌خاچدان و هه‌ستانه‌وه و رزگار بووني رۆح، ترسي له‌خاچدان دلبيان پي ده‌دۆپيني، نه‌وانه نازانن که خاچ ته‌نها ريگه‌ي هه‌ستانه‌ويه، جگه له‌وه ريگه‌يه‌کي تر نيبه.

چوار پتيليه‌کي يه‌کلاکه‌روه هه‌يه له هه‌لگزانما و هه‌ريه‌که‌يان ناوتيکي پيروي هه‌لگرتوه: نه‌وانيش (مه‌سيح و بووزا و لينين و ئوليسوس). سه‌فه‌ره خويته‌ويه که شه‌م به‌نيو نه‌م هه‌موو رۆحه مه‌زنه‌دا نه‌ويه که دواي نه‌وه‌ي خه‌ريکه خۆرئاوا ده‌بي، به‌وپه‌ري توانا هه‌لده‌م روخسار و تايبه‌تمه‌نديه‌کانى نه‌وه رۆحه مه‌زنانه له‌م ياده‌وه‌رينامه‌يه‌دا ويناکه‌م. نه‌مه سه‌فه‌ري ئينسانتيکه که دلي وا له‌نيو له‌پي ده‌ستيا و به‌سه‌ر شاخي قه‌ده‌ره سه‌خت و تووره‌که‌يدا هه‌لده‌گزي، ئاخ‌ر رۆحه‌م هه‌ر هه‌مووي هاوار بووه و کاره‌کانم هه‌ر هه‌موويان شويني هه‌لگرتني نه‌وه هاواره بوون.

به‌دريژايي ژيانم وشه‌يه‌ک هه‌بووه که هه‌ميشه عه‌زايي داوم و تازهي کردوومه‌ته‌وه، نه‌ويش وشه‌ي (هه‌لگزان) بووه، نه‌م هه‌لگزانه ده‌خمه‌ه روو. ليته‌دا واقيع ناوتيته‌ي خه‌يال ده‌که‌م، له‌گه‌ل نه‌وه شوين پي سوورانه‌دا که له‌کاتي سه‌رکه‌وتن له‌دواي خۆمه‌وه جيم هيشتوون، سوورم له‌سه‌ر نه‌وه‌ي که به‌زويي کۆتايي به‌وه سه‌فه‌ره بيتم و به‌ر له‌وه‌ي (کلاوه ئاسنينه ره‌شه‌که‌م) له‌سه‌ر بيتم و بگه‌ريمه‌وه بۆ خۆل. له‌به‌ر نه‌وه‌ي نه‌م ناسه‌واره خويته‌ويه تاچه نيشانه‌يه که له تپه‌ر بووما به‌سه‌ر عه‌رددا ده‌مينيته‌وه، هه‌موو نه‌وه‌ي که نووسيومه و کردوومه، له‌سه‌ر ئاو نووسراوه ياخود له‌سه‌ر رووي ئاو نه‌نجام دراوه، چتاقيان ديار نه‌ماوه.

من زه‌ينم وه‌خه‌به‌ر ديم تا شته‌کانم بيريته‌وه، وه‌ک سه‌رياتيک ده‌جمه به‌رده‌مي ژه‌نه‌راله‌که‌م، تا په‌يامه‌که‌م بۆ گريکستان بنووسم، له‌به‌ر نه‌وه‌ي گريکستان تپه‌که‌له‌يه‌که له‌ خاک و خۆلي کريت، هه‌مان نه‌وه تپه‌که‌له‌يه‌ي که مني لي خولقاوم. هه‌ر بۆيه نه‌وه ده‌توانن له هه‌موو تپه‌کۆشه‌راني ئيستا و پاربدووم زياتر تيم بگات.

چما نه‌وانه هه‌مان شوين پي خويته‌ويه نين که به‌سه‌ر گاشه به‌رده‌کانه‌وه جي ماون؟

سي جور رۆح، سي نزا:

خودايه، من که واتيكام وام له ده‌ستا

رامکيشه نه‌گينا ده‌ريتم.

خودايه، زورم رامه‌کيشه

نه‌گينا ده‌پيچيم.

زورم راکيشه خودايه،

ده‌لي گه‌ري با بيچيم!

پيشه‌کي

ئەشیاکانم كۆدەكەمەو، هەستی بېنېن، پۆن، لەمس، تام، بېستەن، ئەقل... شەو داھاتوو، ئېش و كاری رۆژانە ئەنجام دراوه، وەك كۆپرە مشكێك دەگەریمەو نیتو عەرد، دەگەریمەو كۆنجەكەى خۆم، ئەك لەبەرئەو مانوووم و ناتوانم كاربەكەم، ماندوو نېم، بەلام ئاخر ئیدی خۆر رۆنیشتوو.

خۆر رۆنیشتوو، تەپۆلكەكان تارىك دەنۆتین، زنجیرە چىای زەبىم هېشتاكە رۆشناپىيەكى چكۆلەى بەبەرزایى تروپكەكانیانەو لە خۆیدا پاراستوو، بەلام شەوى پېرۆز كېشیتىكى قورسى وا بەسەر سەرەمەو، لەسەر عەردەو هەلدەگۆزى و لەناسمانەو دادەچى. رۆوناكیى پرارى داوه خۆى نەدا بەدەستەو، بەلام دەشرانێ شتى نېيە ناوی رەھایی بى، رۆوناكیى خۆى نادات بەدەستەو، بەلام بەرەو موھاق (*) دەكەوێتە رى، دوا سەرنج دەدەم لە دەوربەر، مالتاواى لە كى بەكەم؟ بەچى مالتاواى بەكەم؟ مالتاواى لە چىا و زەریا و كەپرى تۆبى بەرتى بەرەھەوانى مالتەكەم؟ مالتاواى لە چاكە.. لە گوناھ؟ مالتاواى لە ناوی سازگار؟ بى ھوودە، بى ھوودە... ئەوانە ھەموو لەگەلمانا دەخرتە گۆرەو.

بەكێى بسپێرم؟ سنووقى چكۆلەنى نەپى شادى و خەمەكانم بەكێ بسپێرم؟ سنووقى پر لەسەرچلېى دۆنكیشۆتانه و عارىفانەى جىلېى و پاشان رۆبەررۆبەوونەو سەختەم لەگەل خواوند و ئېنسانەكاندا بەكێ بسپێرم؟ ئەو سنووقە بەكێ بسپێرم كە لە دوا غروروى درىدەنەى تافى پىرىدا هېشتا ھەر دەسووتى، كەچى مل نادات بۆ ئەو بېتە خۆلەمىش؟ قەسە و باسى ھەلخلىسكان و گلان و خلۆرېونەو بەك لەدوا بەكەكانم بۆ كى بگێرمەو؟ ھەلنوتان و بەرېونەو بە كاتى كەوتنە رى بەرەو ھەلگۆزانى سەخت و ناھەموارى خواوند و دووبارە و دووبارە ھەستانەو و سەرلەنوێ دەستپىكردنەو بەجەستەى كى شەلال لەخۆى، بۆ كى بگێرمەو؟ لەكوێ بتوانم رۆچىكى دەستەمۆ نەبوو بەجىنەشەى ھەزاران برىنەو، رۆچىك وەك رۆچى خۆم بۆدۆزەمەو تا گوێ لە ددانپانانەكانم رادىرئ؟

بەسوۆ و مېھربانپىيەو مەشتى لە خاكى (كرىت) ھەلدەگرم و لەنیتو دەستما دەى و لم، بەدرىژاى رۆژانى ئاوارەبىم ئەو مەشتە خاكەم لای خۆم پاراستوو، لەساتەوختى شپەزى و تەنگەتاوپیە گەورەكانا بەھەلگۆفېنى ئەو خاكە لەنیتو دەستما ھېز و ئىرادەم تى ھاتۆتەو، رېك وەك گوشىنى دەستى يارىكى ئازىز.

بەلام ئەلعان خۆر رۆنیشتوو و كاری رۆژانە ئەنجام دراوه، ئیدی چىی لە ھېز و توانا بەكەم؟ ئیدی پىوستم بەو ھېز و توانایە نېيە. ئەم خاكەى (كرىت) لە نیتو دەستما دەھىلمەو و بەشادى و مېھر و شوكرانەبۆرېيەو ھەلى دەگۆفم، تەواو پىك وەك گوشىنى مەمكى ئەو ژنەى رۆژانېك خۆشم دەوىست، ھەلى دەگۆفم و خوداحافىزى لى دەكەم، من بووم ئەو خاكى نەمرىيە، ئەو خاكى نەمرىيە من دەبم. ئەى خاكى زىرى كرىت، ئەو كاتەى تۆ لە شىووى ئېنسانىكى جەنگاورددا خولقاي، وەك بلىنى بەخىراى

(*) كۆتايى مانگى قەمەرى، دواىن سى شەوى مانگى قەمەرى كە مانگ نابىندىرئ.

نەيزەكېش ئاوا بووت!

چ جەنگى لەنیتو ئەو مەشتە خاكەدا ھەلایسا؟ چ ئاشوتىك، چ ھەولېك بۆ وەگىرھىنانى دەعباىەكى ئەفسانەى مرۆخۆر؟ چ ئاھورا و ئەھرمەنى ھېزە خەتەرناكەكان! ئەو خاكە بوو تېكەلەبەك لە خۆىن و ئارەقە و فرمىسك، ئەو خاكە بوو قور، بوو ئېنسان و ھەلگۆزانى بەرەو گەيشتن دەس پى كرد، بەرەو گەيشتن بەچى؟ بەھەناسەپىكۆتە لەقەوارەى تارىكى خواوندەو ھەلگشا، قۆلى لى ھەلمالى و كەوتە گەران بەدواى دۆزىنەو ھى رۆخسارى خواوندەدا.

لەھەمان ئەو سالانەى دواىیدا، كاتېك ئەو پىاوە ھەستى بەناتومىدى كرد لەو ھى قەوارەى تارىك چ سىماىەكى نېيە، ئیدی جەنگى تازەى لىوانلىوى لە تازاىەتېى و ترس دەست پى كرد تا ئەو دوندە بى رۆخسارە داتاشى و سىماىەكى پى بېخشى، سىماى خۆى.

بەلام ھالى حازر كاری رۆژانە ئەنجام دراوه، ئەشیاكانم كۆدەكەمەو، دەى.. با مەشتە خاكەكانى ترىش بىن و درىژە بەجەنگ و زۆران بەدەن، ئېمە مردووانى لەشكرى كاری جاویدانەبىن، خۆىنى ئېمە مەرجانى سوورە و دوورگەبەك بەسەر گەرداوى نەپىيەو ھەلگۆزانى.

خواوند سەرگەرمى خولقاندەن، منىش دەنكە چەو سەورەكەم، دلۆپە خۆىن، بەكاردەھىتم تا گورى ئەو ھى پى بېخشم ھەرەس نەھىنى، تا ئەو ھى گورى ئەو ھى پى بېخشى ھەرەس نەھىتم، ئیدی من كاری خۆم گەياندۆتە كۆتايى.

خوداحافىز!

دەست راپەل دەكەم، دەسكى دەرگای دۇنيا دەگرم تا دەرگاگە بەكەمەو و بۆم، بەلام تۆزىكى تر لەبەر دەركى رۆوناكدا خۆم تاخىر دەخەم، چاوانم، گوتم، ناخم، دابراىيان لە بەرد و سەوزاىيەكانى دۇنيا پى ئەغزە، ئېنسان دەتوانى بەخۆى بەلمىنى ئەو دابراە ھەمان بەختەو دەرى و رزگارېونە، دەتوانى بەخۆى بەلمىنى ئیدی چ مەبەستىكى تری لە پىش نېيە، دەتوانى بەخۆى بەلمىنى كاری خۆى ئەنجام داوه و ئامادەى ئۆغركردنە، بەلام دل نایەو پىروات، چنگ لە بەرد و سەوزاىيەكان گىر دەكا و دەپارېتەو: تاوېك بىنەو! تەواوى ھەولم بۆ ئەو بوو تەسەللای دل بەدەمەو و قاىلى كەم ئازادانە وشەى (بەلئى) بەپىنەسەر زویان، ئېمە نای وەك كۆبەلەكى زەلېلى بەر رەحمەتى قامچى، بەگىرەنەو ھەرد جى بىلئى، بەلكو دەبى وەك ئەو پاشاىانە ئۆغركەىن كە دواى تىرخوردن و تىرخواردنەو، دەست لەسەر سفرە ھەلدەگرن. بەلام وا دل ھېشتا لە قەفسى سېنەدا لى دەدا و ھاوار دەكات: "تاوېكى تر بىنەو!" ئاخر دل نایەو پىروات.

منىش دەمىنەو و دوا سەرنج لەرۆوناكى دەدەم، رۆوناكىيش وەك دلئى مرۆفېك پى دادەگرى و دەجەنگى، ھەر ئاسمانى تەنپو، ئەم ئە بارانىكى گەرم دەپرېتە سەر لىوم، خاك بۆنېكى خۆى گرتو، دەنگىكى شىرىن و ئەفسووناوى لەخاكەو بەرز دەبېتەو و دىبۆئى: "وەرە، وەرە، وەرە.."

باران بەلېزمە دەبارى، بەكەمىن بەلندەى شەو ھەناسە ھەلدەكېشەت، ئازارى ئەو تەپرە لەو ھەوا شىدارەدا، بەو پەرى چۆتەو لەچلئى بەشەو تەربووى درەختەو دەتكن، ئارامى، چۆنېكى قوول، كەس

له ماله وه نيبه، له دهره وه چيمه نزاری تينوو به شوکرانه بژيری و دلتيکی خوشه وه له يه که مين بارانی پایيز دهواته وه، عهرد وهک ساوايهک خوی هه لده بری تا مه مکی ناسمان بژي.

له کاتیکدا وهک هميشه مشتني خاکی کریم له نيو له پی ده ستابوو، چاوانم ليک نا و نووستم، نووستم و خه ونم بينی، وا پچ ده چوو خۆر هه لاتنج، نه ستيره ی به يان به ژووو سه رمه وه هه لو اسرابوو، له بهر نه وه ی دلنيا بووم ده که وی به سه ر سه رمد، بۆه ترسام و بی یار و یاوه ر به نيو چيا قاقر و رووته نه کانداندا هه له تاتم، خۆر له خۆر هه لاته وه وه دیار که وت، خۆر نه بوو، به لکو ناگردانتيکی برۆنزي پر له پشکۆی هه لایساو بوو، هه وا که م که م گه رم ده بوو، که ويکی بۆر له ته په که يه که وه هاته دهری، باله کانی ليک ددها و به قاسپه قاسپی خوی گالته ی پی ده کردم، قزقره يه که به بينی من له دامینی کيوه که وه به ره وه سه ری هه لقری، هه له به ت چاوه رپی ده که وتنی من بووه تا به پیکه نينه وه دوام که وی، له رقا دانه ويه وه، به رديکم هه لگرت تبي بگرم، به لام قزقره که بووه پيره مي رديکی چکۆله و زهرده خه نه ی هاتي.

به واق ورمایي که وه توه و پاکردن، چياکان ده سوورانه وه و منيش له گه ليانا باوه خولیم پی که وتبوو، نه لقه کان ورده ورده دهواته وه يه که، سه رم گيژی خوارد، چياکان به ده ورمدان سه مایان ده کرد، کوتوپر هه ستم کرد نه وانه چيا نه بوون، به لکو ناسه واری که له سه ريکی به له رميژوو بوون، له لای راستيه شه وه و به ژووو سه رمه وه خاچيکی گه ووه له سه ر گاشه به رديک، ماريکی زه به لاحی برۆنزي له سه ر له خاچ درابوو.

پشتوتینی برووسکه يه که له زه ينمه وه نالوو چياکانی ده وروبه رمی رووناک کرده وه، خۆم بينی له زناريکی ته نگ و پیچا و پیچ و ترسانکدا گيرم خواردوه، زناريک که هه زاران سال له مه ويه به نی ئيسراييل به سه رکرايه تی (به هووه) له کاتی هه لاتن له سه ر زه مینی به پيتی فيرعه ون، له ويه تپه رپوون. نه و زناره ته نگه کوره يه کی تاقیگه يی بوو که تيايدا قه ومی به نی ئيسرائيل له برسيتی و تينو تیبی و کوفردا خارا بوون.

ترس، ترس و شادومانيه کی قول سه راپای بوونی له خۆه پیچا، پالم دا به به رديکه وه تا سه ره گيژيه که م هتور بيته وه، چاوانم ليک نا و ده سویرد هه موو شته کانی ده وروبه رم مه حف بوون و هيلتيک له که ناری گريکستانه وه دريژ بۆه، زه رپای ره شیی مه يله و شين، گاشه به ردي سوور، به نيو نه و گاشه به رده اندا باریکه رپيه که ده چۆه سه ر نه شکه وتيکی ره شی شه به ق رنگ، ده ستیک په رده ی هه وای لادا و مه شخه لتيکی نايه ده ستم، فه رمانه که م وه رگرت، خاچم کيشا و چومه ناو نه شکه وته که وه.

گيژوو پيژ، به نيو ناوی ره شی شه خته به نندا، به له ترده انه وه ده رويشتم، هه ر چراوگی شینی بلوورين بوو به ژووو سه رمه وه شوژ بيوونه وه، گاشه به رديک که له به ر روشنایی مه شخه له که دا پرشنگی ددها و پیده که نی، له عه رده وه سه ری هه لبري، نه و نه شکه وته منالذانی رووباريکی گه ووه بووه و دوی چه ندين سه ده ره وتی خوی گۆرپوه و نه شکه وته کی جن هيشتوه.

ماره برۆنزيه که له تووره ييدا ده فيشکاند، چاوانم کرده وه و هه مديس چيا و زناری ته نگ و هه لديره کانم بينی، سه ره گيژيه که م نيشتووه، هه موو شتيک بيده نگ و تژی بوو له رووناکي، حالی

بووم له وه ی که (به هووه) يش به هه مان شيوه له ناخی چياکانی ده وروبه رمدا تونيلتيکی ليداوه، ئیدی من چوو بوومه نيو روحمی ترسناکی خوداوه و جيبی نه ووم هه لده گرت و له دوايه وه هه نگاوم دهن.

له خه ونه که مدا هاوارم کرد: "مه يه، ريگه ی ئينسان نه مه يه، نه مه تنه ا ريگه يه که هه بی!" هه ر که نه و وشانه بی په روا له زارمه وه هاتنه دهر، گيژدلوو که يه که له خۆيه وه پیچام، بايه کی توند له ره گه وه هه لی کيشام، کوتوپر خۆم له سه ر لوتکه ی چياي سينا بينی، هه وا بۆنی گوگردی لی ده هات، ليوم که وته برژانه وه وه که نه وه ی ليکدا ليکدا پریشکی ناگريکی ناديار ی به رکه وی، له سه ره ودم روانی، چ کاتي چاو و ناخم تامی له زه ته دیه نيکی نائينسانیی له و جوړه و ناوها هاوئا هه نگیان له گه ل دلمدا نه کردبوو، دیه نيکی بی ناو، بی دره خت، بی ئينسان و بی نوميد. روحي ئينسانتيکی له خۆيايی یان ناوميد ده يتوانی ليتره به خته وه ريی په ا بدۆزيتته وه.

له گاشه به رده کی ژير پيم روانی، دوو چالی قول له سه ر به رده که بوون، نه و دوو چاله بی شک جی پي پیغه مبه ريکی قوچدار بوون که چاوه رپی ده که وتنی شيري برسبی کردوه، چما مه گه ر هه ر نه و شيره نه بوو که فه رماني دابوه پیغه مبه ر تا له وی له سه ر نه و تروپکه چاوه رپی بکات؟ ده ی نه ویش چاوه رپی ده کرد.

منيش چاوه ری بووم، پالم دا به هه لديره که وه و په وردی گویم هه لختست، له ناکا و پکرا گرمه ی کپي هه نگاوانانی که ستيکم له دووره وه ژنه فت که نزیک ده بۆه، چياکان له رزين، په ری که بووم که وته له رين، هه وای ده وروبه ر بونی که له بزنی لی ده هات، له به ر خۆمه وه گوتم: "نه و خه ريکه دی... خه ريکه ده گاته ئيره!" پشتينه که م لی توند کرد، خۆم ناماده ی جه نگ کرد. نای چه ند ناره زوی نه و ساته وخته بووم که له گه ل ده عباي برسی دارستانی ناسماندا بکه ومه زۆران، به بی نه وه ی دونه ی به تال و ديار بيته به ربه سستی ريگه م و به لاريتمدا به ريت، چاوه رپی نه و ساته وخته بووم که له گه ل نه و باوکه ناديار و هه ميشه برسی و دلپاکه دا روويه روو بيمه وه که فره زنده کانی ده کاته پرپۆله و له ليو و ريش و نينو که کانيه وه خوین ده چۆری، که ديت نازايانه له گه ليدا ده اختم، له باره ی عه زابی ئينسان و ته ير و دره خت و به رده وه قسانی بۆ ده که م، پي پی ده ليم برياری ئيمه نه ويه که نه مرين، نه و يادا شتانه مه يه ی ته سلیم ده که م که ئيمزای ته وای دره خت و ته ير و گيانه وهر و ئينسانه کانی له سه ره، يادا شتیک که ليی نووسراوه: (باوکه ئيمه نامانه وی بمانخويت!) يادا شتنامه کی ده ده می، ده يده می و هيچ ناشترسم!

وام ده گوت و ده پارامه وه و به رده و اميش پشتينه که م لی توند ده کرده وه و ده له رزيم، له و کاته ی که له ويدا چاوه ريم ده کرد، وا پی ده چوو به رده کان جيتگۆرکی بکه ن، ده نگی هه ناسه برکيسيه کی توندم بيست، له به ر خۆه گوتم: "نه وه... خۆيه تی... هاتوه!"

هاتمه وه سه رخۆ، به لام يه هووه نه بوو، يه هووه نه بوو، نه وه تۆ بوويت باپيره گه ووه، نه وه تۆ بوويت خولقاو له خاکو خۆلی نازيزی کریت. له به ر ده ما توی نه جيبزاده گرژ و مؤن راوه ستابوويت، به ريشه سپيه به فرينه که ته وه، به لچولوی وشکه له نه ی نه ستوورته وه، به نيگای به رینی پر له بلتيسه و بالته وه، ره گی گياي شيوه ران به تاله موه کانی قزته وه لکابوو.

لیم خورد دهبویتهوه و له نیگاتا هستم دهکرد ئم دونیایه ههوریکه ئاوس بهتزره و با، رۆجی ئینسان ههوریکه ئاوس بهتزره و با، خواوهندیش لهسهروه فوو بهه هوره دا دهکا و چ رپیهک بۆ رزگاربوون نبیه.

بۆ سهڕۆ روانیم و تۆم بینی، ویستم بپرسم: "باپیره گهوره، چما راسته چ ریکهیهک نییه بۆ رزگاربوون؟" بهلام زوبانم بهستراوو، ویستم لیت نزیک بیهوه، بهلام قاجم له دووم نهدهات.

لهم کهین و بهینه دا دستت رایهل کرد، وهک بلتی من خهریک بی بخنکیم و تۆیش بنهوی رزگارم کهیت، بهوپهری پهروشییهوه بهدهستتهوه نووسام، پهنگی جوړاو جوړ لهسهر دهستت بلاویونهوه، وهک بلتی هیشتا لهساته وهختی پهنگرتنا بیت، دهستت دهسووتا، بهدهستدان له دهستتهوه هیزم تی هاتهوه و توانای قسهکردنم پهیدا کردهوه.

- "باپیره گهوهی تازین، ئهمرکه!"

بهزه دهخه نهیه کهوه دهستت بهسهرمدا هینا، ئهوه دهست نهبوو، بهلکو ئاگریکی پهنگاوه رنگ بوو، بلتیه رۆچوو مۆخمهوه.

- "گوره کهم، بگه ره ئهوهی که ده توانیت پیتی بگهیت!"

دهنگت جیددی و خه مین بوو، وهک بلتی له گهرووی قوولی ئهزرهوه ههلقوولی، دهنگت هه تا بنی مۆخم رۆچوو، بهلام کاری له دلیم نه کرد.

هه ممدیس بانگم کردیت و ئه مجاره بان بهرزتر: "باپیره گهوره، فه رمانیکی قورستر، فه رمانیکی کرتیبیانه ترم پی بسپیره!" قسه کهم تهواو نه کردبوو که یه کسه ر بلتیه یه کی به لرفه ههوا شق کرد، باپیره گهوهی هه رگیز ته سلیم نه بوو، به په گو ریشالی شیوه رانی نووسا و به تاله مووه کانی قژییهوه له بهرچاوانما مهحف بوو، هاواریکی لهسهر ترۆیکی کتیبی سینا جی هیشت، هاواریکی فه رمانده رانه، فهزا هاته له رزه.

- "بگه ره ئهوهی که ناتوانی پیتی بگهیت!"

پاچله کیم و وه ناگابوومهوه، خوژ هه لانبوو، هه ستام، به ره وه درگا که رۆیشتم و چومه هه یوان، که پری شه لال به بۆله ترئ هینامیهوه سه رخو، باران هتور ببووه، به رده کان ده دره وشانه وه و پییده که نین، فرمیستک شانی گه لیکانی قورس کردبوو.

- "بگه ره ئهوهی که ناتوانی پیتی بگهیت!"

ئهوه دهنگی تۆ بوو باپیره گهوره، که سی تر شیاوی ده کردنی ناوا ئه مریکی جوامیرانهی نه بوو، چما ئه دی تۆ ژه نه رالی نا ئومیتد و ته سلیم نه بووی نه سلی جه نگاوه رانهی من نیت؟ ئه دی ئیمه ئه وه قه ومه بریندار و نه هاتیی دیوه نین، ئه وه قه ومه ئه قل سووک و گیله نین که چاومان له فه ره جیبی و یه قین پۆشیی تا به سه رکر دایه تی تۆ هتیرش به ره و سنوره کان به رین و تیکو پیکیان بشکینین؟

خواوه ند دره وشاوه ترین روخساری نا ئومیدی و دره وشاوه ترین روخساری ئومیدیه، باپیره گهوره .. تۆ من به ره و ئه وسه ری ئومیتد و نا ئومیدی به ری ده کهیت، به ره و ئه وسه ری سنوره دیرینه کان، به ره و کوئی؟

له ده وره بزم ورد ده بوه، له ناخم ورد ده بوه، چا که خوازیی چه په ساوه، ئه ندازه و ماده چه ساون، زهینی باساز، ده بی همدیس ته شریف بینی تا سیستم و یاسای نوئی دارپۆژی، ده بی دونیا به یه کپار چه بییه کی شیاوتر بگات.

ئهمه ئه وهیه که تۆ ده تهوی، ئهمه ئه وه شوینه یه که منی بۆ په وانه ده کهیت، ئه وه شوینه یه که هه میشه منی بۆ به ری ده کهیت، شه و و رۆژ گوئی قولایغی فه رمانت بووم، بی ئه ندازه جه نگیم تا دهستم بگاته مه حال، ئه وه م به ئه رکی سه رشانم داده نا. تۆ ده بی سه رکه وتن و شکسته کانم پی بلتیت، ئاماده باش له به رده مه تا راده وهستم و چا وه پیم.

ئه ی ژه نه رال، وا جه نگ له تهوا و بووندا یه و منیش پا پۆرتی خۆم ده نیرم، گو په پانی جه نگ و چۆنیتیی به رنه نگار بوونه وه ئا و هابییه، بریندار بووم، نا ئومیتد بووم، به لام رام نه کرد، گه رچی له ترسا ددانه چۆقه م پی که وتیوو، به لام به ده سه سه ریکی سوور، توند توند نیوچه وانم به ست تاخوتنه که بشارمه وه و هه ممدیس بگه ریمه وه گو په پانی جه نگ.

له خزور تا یه که یه که په ره گرانه هاکانی خه سلته تی قه له ره شانه ی رۆحم هه لده کیشم تا ئه و مشته خا که ی تیکه ل به خوین و ئاره قه و فرمیستک بووه له شوینی خویدا بئینیته وه، قسه و باسی جه نگه کانت بۆ ده گیتیه وه تا باری شانی خۆم سووک کهم، فه زیله ت و شه رم و حه قیقه ت وه لا ده نیم تا باری شانی خۆم سووک کهم، رۆجی من له مه خلو قه که ی تۆ (تۆ لیدۆ له تۆ فان) دا ده چیت، که به ته رزه و هه وری ره ش گه مارۆ درا، دژی روونایی و تاریکیی ده جه نگیم، جه نگیکی نا ئومیتدانه و چالاکانه، تۆ رۆحم ده بینی و به برۆ چووپه رکانته وه دادیتته وه و رۆحم کیشانه ده کهیت و ده که ویته داوهری. چما ئه وه په نده جوانه کرتیبیه ت له بیره که ده لی: (بگه رپیره وه ئه وه جیبیه ی که تیایدا شکستت هینا، ئه وه جیبیه جی بیله که تیایدا سه رکه وتیت!) گه ر دۆرام ئه وا ده گه ریمه وه مهیدانی شه ر ته نانه ت گه ر زیاتر له سه عاتیک عومریشم نه مابن، گه ر بر دیشمه وه، ئه وا ده رکی عه رد و لئ ده که م تا بیم له لاته وه به ویمه وه.

بۆیه ئه ی ژه نه رال، گوئی له په یامه که م را دپیره و خۆت حوکم ده. باپیره گهوره، گوئی له قسه و باسی ژبانم را دپیره. گه ر له ریزی تۆ دا جه نگیم، گه ر بریندار بووم و نه مه هیشته بی که سی له سوئی برینه که م وه نا گابن، ئه گه ر ه یج کاتی پالم به دوژمنه وه نه دا بیت، ئه وا له دوعای خیری خۆم بی به ش مه که.

باپیران

له ناخم ده نۆرم و هه لده له رزم، باپیرانم له با و که وه له ئاودا چه ته ی زه ریا بوون، له سه ر وشکانیش جه نگاوه، نه ترسیان له خودا هه بوو نه له ئینسان، له دایکی شه وه باپیرانم جوتیارانی دل و ده روون پاک بوون که به درپۆژیی رۆژ بهوپه ری راست گۆیییه وه له سه ر عه رد ده چه مینه وه، عه ردیان تۆ ده کرد، به دلنیا بییه وه چا وه پیری باران و خوژ ده بوون. دره ویان ده کرد، ده مه و عه سرانیش له سه ر سه کۆی به رده می ماله کانیان داده نیشتن، باسکیان له نیو باسک دنا و ئومیدیان به خودا ده به ست. ناگر و خاک، چۆن ده مستوانی ئه وه دوو باپیره جه نگاوه ره له ناوه وه مرا یه کانگیر که م، ههستم ده کرد یه که مین وه زیفم ئه وه یه

په یمانی ناشتیبيان له گهڼل مورکه م تا تاریکایی چریان له خاچه کم بینمه دهره وه و رۆشنایی پښ به خشم،
 ئه می مه گهر پوخساری خواوه ندیش ناوهایی نبیبه؟ ئه می مه گهر وه زیفه ی ئیمه ش ئه وه نبیبه که به هله گرتنی
 جڼ پښکانی وی، ئه م شیتوازه به کار به رین؟ ئاخر ته مهنی ئیمه له نیگایه ک زیاتر نبیبه. دهی ئه وه ش به سه.
 ته وای دونیا، پښ ئه وه ی خوی پښ بزانی، ئه م شیتوازه په پیره ده کات، ههر مه خلوقیتک بۆ خوی
 کارگه یه که و تیایدا خواوه ند به نهینتی خۆل ناماده ده کات و رۆحی خوی نامیتته ی ده کات، به و هه نجته یه
 که دره خته کان چرۆ ده کهن، که ئاژه له کان زاووزی ده کهن، ههر به م هه نجته شه که مه یمن پیتی له که وشی
 چاره نووسی خوی ناو توانی له سهر دووپښ پراوه ستښ. له مپژووی دروست بوونی دونیاوه تا ئه مپرو، بۆ
 یه که مین جار، ئینسان توانی بچیتته کارگه ی خواوه ندوه و شان به شانی ئه م کار بکات، ههر چی زیاتر
 گوشتی جهسته بگوړپت به نه قین و نازادی، زیاتر کوری خواوه ندبوون وه دی دپت.

ناو ها وه زیفه یه که سخت و بڼ کوژتاییبه، من سه راپای عومرم جه نگیوم و هپشتاکه ش ههر ده جه نغم،
 به لام ناسه وارپک تاریکایی له دلندا ماوه، جار جاره سه رله نوږ زۆرانگرتن ده ست پښ ده کاتوه. باپیرانم
 له باوکه وه زۆر به توندی په گیان له منددا دا کو تپوه، به رده وام شیتوه یان ده گوردری، بویه زه حمته بتوانم
 له تاریکایی په هادا پوخساریان له یه کتر جیاوه کم، له گه پاندا به وای دۆزینه وه یه که مین باپیره ی
 ترسناک له ناخمدا، ههر چی زیاتر بجمه پښتی و به نپو چینه کانی عه ردی پۆحمدا - تاک، نه ته وه،
 ئینسانیه ت - پۆچم، ترسی پیرۆز زیاتر به سه رما زال ده بڼ و داگیرم ده کات، سه رده تا پوخساره کان
 له شیتوه ی پوخساری برا یان بایدا دهره ده کهن، پاشان که زیاتر بۆ نپو قولایی داده به زم، له که له که مه وه،
 باپیره یه کی کولکنی شه ویله زل دهره ده پهری.

برسی و تینو، هاوار ده کا و خوین به ری چاوانی گرتوه، ئه م باپیره یه ده عبایه کی زه به لاج و ناقولایه و
 دراوه ته من تا بیکه مه ئینسان، له و مؤله ته دا که بۆم ته رخان کراوه هه ول دده م بیکه مه مه خلوقیتکی
 بالاتریش له ئینسان. چهن سامناکه! له مه یونه وه بوون به ئینسان و له ئینسانه وه بوون به خواوه ند!

شه ویکیان له گهڼل هاوړپیه کدا به سه ر شاخیتکی به رزه وه بوین، به فرتکی زۆر باری بو، ریمان وپل
 کرد، تاریکی گه ماروی داین، هه وری به ناسمانه وه نه بوو، مانگی چواره به خاموشی به ژوور سه رمانه وه
 شوړ پیوه، له به رزایی شاخه که وه تا پیده شه، به فر به رن گیتکی شینی کال دهره وشایه وه، بیده نگیبه کی
 ترسناک و شیرزه و تاقه ت پرووکین بالی کیشابو، هه لبه ت هه زاران ملیون سال له مه وه به ریش، شه وانی
 به مانگ شوړاو هه روه ک ئه مشه و بوون، به رله وه خواوه ند بیده نگیبه کی ناو ها تاقه ت پرووکینی په یدا کرد
 و قوری گرت به ده سته وه تا ئینسان دروست بکات.

چهن ده نگاوتیک پښ هاوړپیکه که و تم، زه ینم سه ره سووړپیه کی سه یری پښ که و تپوو، وه ک
 سه رخشیک له ترم ده دا، وا پښ ده چو له سه ر رووی مانگ بۆم یان به سه ر عه ردیکي دیرین و چۆل، به لام
 زۆر ناشناوه بم، عه ردیک به رله وه ی ئینسان پتی بخته سه ر. کو توپر له پچیتکی دوری پیده شه که ی
 نزیک کوژتایی دۆله که وه، رۆشنایی چرامان بینی، هه لبه ت ئه و گونديکی چکو له بوو که هپشتا
 خه لکه که ی نه نوستبوون. له و سته دا حاله تیکي سه یر گرمی، حاله تی که تا ئیستاش له وه یاده تپانه وه یدا

له رز دام ده گری. پراوه ستام، مشتم هپتایه وه یه ک و به ره و رووی پیده شه که گورم دایه خۆم،
 به تور په بیبه کی شیتانه وه هاوارم کرد: "هه مو تان ده کوژم!"

ئو دهنگه وشک و شکاوه دهنگی من نه بوو، به بیستنی ئو دهنگه هه موو نازای جه سته م له ترسا
 که و ته هه لله رزین، هاوړپیکه به ره و لام رای کرد، به نیگه رانیبه وه ده ستنی گرم و پرسی: "چیت ده و؟"
 ده ته وئ کڼ بکوژیت؟" ئه ژنوم سه ربسو، کو توپر هه ستم به ماندوویبیه کی زۆر کرد، به لام به بینی
 هاوړپیکه هاتمه وه سه رخۆ، له ژیر لپوه ده گوتم: "من نه بووم، من نه بووم، که سیکی تر بو!"

که سیکی تر بو! به لام ئاخر کی بوو؟ هپچ کاتڼ ناخم ناو ها قول و ئاشکرا نه که و تپوه روو، له و
 شه وه به دوا، مه زنده ی سالانی له وه وه به م بووه یه قین: ناخی ئیمه، چین به چینی ناخی ئیمه پره
 له تاریکایی، پره له دهنگی وشک و شکاو، پر له ده عبایه کی کولکنی برسی. که واته به م شیتوه یه، هپچ
 شتی له به ین ناچی؟ چما ناشی له م دونیا به دا هپچ شتیک له به ین نه چی؟

برسیتی، تینوتی و یه که مین عه زاب، ته وای شه وان و مانگانی به ر له هاتنی ئینسان، مادامه کی
 زیندوین، هاوشانی ئیمه درپه به ژیان و برسیتی ده دن و شان به شانی ئیمه نامیز بۆ تینوتی و
 عه زاب ده گرنه وه، به بیستنی هاوړپیکي سامناک که له هه نامدا هه لم گرتوه، ترسیکی گه ورم لڼ
 دهنیش، مانای وایه هه رگیز رزگارم نابڼ؟ چما نایا ناخم پاکژ نابیتته وه؟

ناو په ناو بانگیتکی شیرین له قولایی دلمه وه به رز ده بیتته وه، پښم ده لڼ: (مه ترسه من یاسا داده پښم و
 نه زم به رقه رار ده کم، من خواوه ند، ئیمانته هپڼ!) به لام یه کسه ر له قولی بوغه وه گرمه یه کی قایم
 هه لده ستنی و ئو بانگه له گوپدا شیرینه ده شارتته وه: (ئه ی خوپه رست، من یاساکانت به تال ده که مه وه،
 نه زم و نيزامت به یه کدا دده م و تویش نابوت ده کم، من بی سه روه ره ییم!)

ده لڼ: جارتکیان خۆر له کاتی رۆیشتنیدا راده وه ستنی تا گوئ له دهنگی گورانی چرینی کیژوله یه ک
 پادیرئ، خوزیا ئه م قسه یه راست ده بوو، چ ده بوو گهر زه روورته به سیحری کیژوله یه کی گورانی پیژرته و تی
 پیژوشتنی خوی گوپیا؟ چ ده بوو گهر بمانتوانیبا به گریان و پیکه نڼ و گورانی یاسایه کمان خولقاندا تا
 نه زم میکان له سه ر رووی بی سه روه ره یی به رقه رار کردبا! چ ده بوو گهر بانگی له گوپدا شیرینی ناخی ئیمه
 بیتوانیبا هه راو هوربای دا پویشیا! کاتڼ سه رخوش سه رخوشم یان توورم، یاخود کاتڼ ده ست به جه سته ی
 ئو ژنه دا ده هینم که خوشم ده وئ، یاخود که ناعه داله تیبی ده ست دهنپته گه رووم و له یاخیبوون له خواوه ند و
 ئه هریمن و خه لیفه کانی خواوه ند و ئه هریمن کۆل دده م، له سه ر رووی عه رد هاواری ئو په یکه رانه
 ده بیستم که به ره و ده رگا که هوروژم دین و ده یانه وئ بیسکیتن، ده یانه وئ هه مدیس به ره و رووناکیی
 بکه ونه خو و جارتکی تر چه ک هه لگرته وه، هه رچوئ بیت، من ئاخرین و نازیزترین نه سلم و ئه وانیش
 جگه له من چ ئومید و په ناگه یه کی دی شک ناهن، ته نها له رتگه ی منه وه یه که ده توانن تۆله بکه نه وه
 یان له زه ت وه رگرن یاخود بره نجین، گهر من تیاچم، ئه وا ئه وانیش له گهڼل مندا تیاچه چن. کاتڼ ده خریمه
 گوړه وه، سوپایه ک په یکه ری کولکن و خه لکی رهنجیده ش له گهڼل مندا ده خرینه گوړه وه، په نکه له به ر
 ئه وه بی که ناو ها نازارم دده دن و ناو ها ش به په لهن، ده شتی له به ر ئه وه بی که جحیلیم به و شیتوه یه نا نارام و

نیگه‌ران و سرک بووه.

ناخر ئه‌وان بئ ئه‌وهی نرخ بۆ رۆحی خۆیان یان ئه‌وانی تر دانئین، کوشتوکوشتاریان کرد و کوشتوکوشتاریان لئ کرا. به‌هه‌مان بئزایی له‌پاره‌به‌ده‌ره‌وه رقیبان له‌ مردن و ژانیان خۆشده‌ویست، وه‌ک دئو ده‌یان‌خوارد و وه‌ک وشتر ده‌یان‌خواردوه، کاتیکیش مه‌سه‌له‌ مه‌سه‌له‌ی جه‌نگبا، ئه‌وا جه‌سته‌ی خۆیان له‌ژن نئیزیک نه‌ده‌خسته‌وه.

هاوینان هه‌یچیان نه‌ده‌پۆشی و زستانانیش فه‌ره‌نجیبیان له‌به‌رده‌کرد، هاوین و زستان بۆنی نئیره‌ ناژده‌لیان لئ ده‌هات. هه‌یشتا هه‌ست ده‌که‌م خۆینی باپیره‌م به‌شاده‌مارما ده‌گه‌رئ، پروام وایه‌ له‌ناو هه‌موویاندا، وی له‌هه‌موویان زیاتر ئاماده‌یی له‌ ده‌ماره‌کانما هه‌یه. باپیره‌م نئیه‌راستی سه‌ری ده‌تاشیی، په‌رۆیه‌کی چنراوی له‌پشتی سه‌ره‌وه ده‌پئچا، ده‌ستی تئیکه‌لاو کوردبوو له‌گه‌ل چه‌ته‌ی زه‌ریایی دوورگه‌کان و هه‌یرشی بۆ زه‌ریا ئازاده‌کان ده‌برد، ئه‌وان مۆلگه‌ی خۆیان له‌ دوورگه‌ لاکه‌وته‌کانی (گراپۆسا)، له‌گۆشه‌ی خۆژئاوای کریت دامه‌زراندبوو، له‌وتوه‌ چارۆکه‌یان هه‌لده‌دا و هه‌یرشیان ده‌کرده‌ سه‌ر ئه‌و که‌شتیانیه‌ی که‌ به‌زه‌ریادا رهدت ده‌بوون، هه‌ندئ له‌و که‌شتیانیه‌ خه‌لکانی موسولمانیان به‌ره‌و مه‌که‌که‌ ده‌برد، هه‌ندیکی تر مه‌سیحیه‌کانیان به‌ره‌و مه‌رقه‌دی موته‌هه‌ر، ده‌زکانی زه‌ریا، نه‌عه‌ره‌ته‌یان ده‌کئیشا و خۆیان ده‌گه‌یانه‌ که‌شتییه‌که‌، روه‌میان به‌موسولمان و مه‌سیحیه‌کان نه‌ده‌کرد، به‌شیشی ئاسن پیره‌مئیرده‌کانیان ده‌کوشت، جه‌تله‌کانیان به‌دیل ده‌گرت، سواری ژنه‌کانیش ده‌بوون و ئه‌وجا هه‌مدیس بۆ په‌ناگه‌کانیان ده‌گه‌رانه‌وه. که‌ ده‌گه‌رانه‌وه سمئیلیان بۆنی ژنی لئ ده‌هات و خۆین له‌ سمئیلیانه‌وه ده‌چۆرا، زوره‌ی کات هه‌یرشیان ده‌برده‌ سه‌ر ئه‌و که‌شتیانیه‌ی که‌ له‌خۆره‌ه‌لاته‌وه ده‌هاتن و باره‌کانیان داووده‌رمان و عه‌تر بوو، پیره‌مئیردان هه‌یشتا چیرۆکیکیان له‌یاده‌ که‌ جارێکیان سه‌راپای دوورگه‌ی کریت بۆنی دارچین و میسکی گرتبوو، له‌به‌ره‌وه‌ی باپیره‌م که‌شتییه‌کی پێ داووده‌رمانی به‌تالان بردبوو، کاتئ چ ئیستیفاده‌یه‌کی لئ نه‌کردبوو، ئه‌وسا هه‌مووی به‌ناوی دیاری بۆ که‌جه‌زا و کوپه‌زاکانی له‌ ئاوابیه‌کانی کریت هه‌ناردبوو.

ماوه‌یه‌ک له‌وه‌به‌ر، کاتئ پیره‌مئیردئیکي سه‌د سه‌له‌ی خه‌لکی کریت ئه‌و رووداوه‌ی بۆ گه‌یامه‌وه، بئ ئه‌ندازه‌ ورووژام، ناخر من بئ ئه‌وه‌ی بزائم بۆچی، به‌رده‌وام سه‌زم کردوه له‌ سه‌فه‌ره‌کانما شووشه‌یه‌ک دارچین و چه‌ند ده‌نکه‌ میسکیک له‌گه‌ل خۆمدا به‌م و له‌سه‌ر مئیری نووسین له‌به‌رده‌می خۆمدا دایانئیم.

به‌گوێرا دێران بۆ ده‌نگه‌ په‌نه‌نه‌کانی ناخ، ده‌متوانی له‌ بری زه‌ین جئ پئیی خۆین هه‌لگرم، به‌یه‌قینئیکي عاریفانه‌وه ده‌گه‌یشتمه‌ دوورترین سه‌ره‌تای باپیرانم، دواتر ئه‌م یه‌قینه‌ نه‌ئینی نامئیزه‌ له‌شۆینی خۆیدا و به‌نیشانه‌ی به‌لگه‌دار، له‌ژانی رۆژانه‌دا رهنگی دایه‌وه، گه‌رچی سه‌ره‌تا ئه‌و نیشانانم به‌شستی رێکه‌وت ده‌زانی و گرنگیم پئ نه‌ده‌دان، به‌لام دواتر به‌ئاوئیتسه‌کردنی ده‌نگه‌ ئاشکرانانی دونیا و ده‌نگه‌ نااشکرانانی ناخم توانیم رۆ به‌جمه‌ قولایی تاریکی زه‌ینمه‌وه، ده‌رگا که‌ بکه‌مه‌وه و بنۆرم.

له‌و له‌حه‌زه‌یه‌وه که‌ بئینیم، رۆحم پئیی گرت، ئیدی وه‌ک ئاوه‌ له‌نه‌ده‌کشا و دانه‌ده‌چوو، به‌لکو به‌ده‌وری ناوکیکی ته‌نکه‌دا روه‌ساریک ده‌نه‌خشی، روه‌ساری رۆحم.

به‌دئیزایی رێکه‌ هه‌میشه‌ گۆراوه‌کان، له‌بری ئه‌وه‌ی به‌که‌م جار به‌راست و دواتر به‌چه‌پیدا برۆم، تا بۆم

ده‌رکه‌وی که‌ نه‌وه‌ی کام ئاژه‌لی دێنده‌م، به‌دلئنیاییه‌وه چومه‌ پئیش، له‌به‌ره‌وه‌ی روه‌ساری راسته‌قینه‌ی خۆم ده‌ناسی و ده‌شمزانی تاکه‌ وه‌زیفه‌م چیه‌ی. تاکه‌ وه‌زیفه‌م ئه‌وه‌بوو ئه‌و روه‌ساره‌ به‌ته‌واوی هه‌سه‌له‌ و ئه‌قین و سه‌لیقه‌یه‌که‌وه که‌ له‌ توانامدا هه‌بوو بدۆزمه‌وه، بیدۆزمه‌وه یانی چیی؟ واته‌ بیکه‌مه‌ بلئسه‌ و به‌ر له‌مردن فرسه‌ته‌ی بۆزمه‌وه و ئه‌و بلئسه‌یه‌ بکه‌مه‌ رووناکیی، تا که‌ مردم شتیکم لئ نه‌مئیتته‌وه بۆ ئیزاییل بیبات، له‌به‌ره‌وه‌ی گه‌وره‌ترین ئامانج ئه‌وه‌بوو جگه‌ له‌چه‌ند پارچه‌ ئیسکی شتیکي تر بۆ مه‌رگ جئ نه‌هئیم. تاقه‌ شتئ که‌ به‌زۆری بۆ گه‌یشتنه‌ ئه‌و یه‌قینه‌ یارمه‌تی دام، خاکئ بوو که‌ باپیرانی باپم له‌ویدا له‌دایک ببوون.

نه‌سه‌بی باپم ده‌چئته‌وه سه‌ر گوندیک به‌ناوی (به‌ره‌ری) که‌ دوو سه‌عاتیک له‌ (میگالۆ کاسترۆ) وه‌ دووره‌، کاتئ له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌مدا (نیفوروس فۆکاس) ئیمپراتۆری بیزانس، (کریت) ی له‌عه‌ره‌به‌کان پاک کردوه، ئه‌و عاره‌بانه‌ی که‌ له‌چه‌ند گوندیکدا له‌کوشتن رزگاریان ببوو، له‌ زیندانی ئاخین و ئیدی ئه‌و گوندانه‌ ناوهران (به‌ره‌ری)، له‌ گوندیکي وه‌ک ئه‌و گوندانه‌دا بوو که‌ باپیرانی باپم ریشه‌یان داکوئتی. هه‌موو ئه‌وانه‌ سروشتی عاره‌بانیان هه‌یه، ئه‌وان وه‌ک عاره‌بان له‌ خۆیایی، که‌له‌ روق، که‌م دوو، زاهید و گۆشه‌گیرن.

سالانئیکي دێژ رق و ئه‌قین له‌دلئیاندا ده‌هئینه‌وه و دم هه‌لئا هئینه‌وه، کوتوپریش شه‌یتان ده‌چئته‌ بن کلئیشه‌یان و له‌توره‌بیه‌کی شئیتانه‌دا ده‌ته‌قنه‌وه، نئعمه‌تی گه‌وره‌ لای ئه‌وان ژبان نییه‌، به‌لکو ئاشووب و شه‌ره‌، ئه‌وانه‌ خه‌لکانی باش و میه‌ره‌بان نین. تۆماریان پره‌ له‌شه‌ر و ئاشووب، نه‌ک بۆ خه‌لک به‌لکو بۆ خۆیان، دئوتیک له‌ناوه‌وه‌را ده‌ستی ناوه‌ته‌ بینه‌قاییان، له‌ پئناوی رزگاری و پاکردن له‌ ده‌ستی تاسان و ئارامی ده‌بنه‌ چه‌ته‌ی زه‌ریا، یان له‌وپه‌ری سه‌رخۆشیدا ده‌مارئیکي خۆیان ده‌برن، یاخود ئه‌و ژنه‌ ده‌کوژن که‌ خۆشیانده‌وئ، نه‌با بینه‌ دیل و کۆیله‌ی، یان وه‌ک من، منی نه‌وه‌ی بئ جه‌وه‌ه‌ریان هه‌ول ده‌دن تاریکی بکه‌نه‌ رۆح. ئه‌رئ چما من ده‌مه‌وی باپیره‌ دنده‌کانم بکه‌مه‌ رۆح؟ واته‌ راگرتنیان له‌به‌رده‌م ئه‌و ئه‌زمونه‌ دژوار و بالا‌یه‌دا، واته‌ مه‌حفبوون و نابوو تکر دنیان.

هه‌یشتا ده‌نگی نه‌ئینی تر، به‌ره‌و لای باپیرانم ده‌مه‌بن، هه‌ر کاتئ به‌دارخورمایه‌ک ده‌گه‌م له‌شادیدا دئم راده‌چله‌کئ، وه‌ک بلئیی دئم به‌ره‌و زیدی خۆی بکه‌رئته‌وه، زئدئیکي قاقرو خۆلای قه‌راخ بیابان که‌ خورما تاکه‌ زینه‌تی به‌نرخیه‌تی. جارێک که‌ به‌سواری حوشتره‌وه چوو بوومه‌ بیابانی عاره‌بستان، وردبوومه‌وه له‌ شه‌پۆلی لمی بئ سنوور و ناوئیدی به‌رده‌م. لمی زه‌رد و خاکی وه‌نه‌وشه‌یی له‌کاتی ده‌مه‌و عه‌سراندا و بئ ئاسه‌وار له‌ شه‌ودا، سه‌رمه‌ستیه‌کی سه‌یر له‌خۆیه‌وه پئچام، دئم ده‌تگوت مئیه‌ شه‌هئیکه‌ که‌ به‌ره‌و هئیلانه‌که‌ی خۆی ده‌گه‌رئته‌وه، هئیلانه‌به‌ک که‌ هه‌زاران سال له‌وه‌به‌ر جئیی هه‌یشتوه، دئم که‌وته‌ هاوار.

سه‌رده‌مئیک تاک و ته‌نها له‌ کوختئیکي لاکه‌وته‌ی نزیک گوندیکي گریکستاندا رۆژگارم ده‌گوزه‌راند، به‌قه‌ولی زاهیدئیکي بئزانیسی (شوانی با) بووم، به‌مانایه‌کی تر واته‌ خه‌ریکی شیعیر نووسین بووم، ئه‌و کوخته‌ چکۆله‌یه‌ به‌دره‌ختی زه‌بتون و کاج شاردرابۆوه، زه‌ریای بئ سنوور و شینی (ئیشه‌) له‌نئوان په‌لکی

دره‌خسته‌کانه‌وه ده‌بینرا، که‌سینک له‌وێوه رته نهده‌بوو، (فلورۆس)ی شوانی سافیلکه و کراس چلکن به‌پیشه رهنگ خورما‌بییه‌که‌یه‌وه، هه‌موو به‌رهبه‌یانیه‌یک به‌مه‌رده‌کانیه‌وه ده‌هات، شووشه‌یه‌یک شیر و هه‌شت هیلکه‌ی کولاو و تووزیک نانی بو‌ده‌هینام و ده‌رۆشت، که ده‌بیسینم سه‌رم به‌سه‌ر په‌ره قازاندا شوژکردۆته‌وه و خه‌ریکی نووسینم، ده‌که‌وته سه‌رله‌قاندن و ده‌یگوت: "گه‌وره‌م.. خودا بمانپارتی، ئەم هه‌موو نامه نووسینه بۆچی؟ ئەڕی هیلاک ناییت؟" دوا‌ی ئەو قسانه ده‌یادیه قاقای پێکه‌نین. رۆژیکیان به‌په‌له به‌لای کوخته‌که‌دا رته بوو، هیند بئ میزاج و تووره‌بوو که ته‌نانه‌ت سلاویشی نه‌کرد، بانگم کرد: "فلورۆس.. چ بووه؟"

ده‌سته زلله‌که‌ی ته‌کاندا و گوتی: "گه‌وره‌م.. جا چ نه‌بووی؟ ئەسڵه‌ن دوینی شه‌و خه‌و نه‌چۆته چاوم، چما ئە‌ی تو گوتیت له‌هیچ نه‌بوو؟ ناشی هه‌ستی ژنه‌فتنت له‌ده‌س دابن؟ نه‌فرت له‌و شوانه‌ی سه‌ر شاخ، بیری چوو زه‌نگۆله‌کانی گه‌له‌که‌ی میزان کا، ئیتر چۆن بتوانم خه‌وم لی بکه‌ویت!"

- "فلورۆس.. ئەدی ئەلعان بۆکوئ ده‌رۆی؟"

- "هه‌لبه‌ت ده‌رۆم زه‌نگۆله‌کان میزان که‌م تا بنووم!"

ئێواره‌یه‌یک کاتی شیو، چووم خویدانه‌که‌ بینم، له‌و کاته‌دا تووزی خوئ پزایه سه‌ر عه‌رده‌که، دلّه‌کوئیم پئ که‌وت، به‌په‌له چه‌میه‌وه و زه‌رره زه‌رره که‌وته کۆکرده‌وه‌ی خوئیکه، له‌ناکاوتیکرا به‌خۆدا هاتمه‌وه و به‌خۆم گوت ئە‌ڕی ئە‌وه چ ده‌که‌م؟ ئەم هه‌موو نیگه‌رانییه‌ بۆ تووزی خوئیی رژاو له‌به‌ر چیی؟ چ نرخیکیی هه‌یه؟ هیچ!

گه‌ر له‌سه‌ر رووی لمیش بکه‌وتمايه گه‌ران، ده‌متوانی نیشانه‌ی تر بدۆزمه‌وه که بمباته‌وه لای باپیرانم، ئە‌و نیشانه‌ش ناگر و ئاو بوون.

کاتی سه‌رنج ده‌ده‌م ناگر له‌خۆرا ده‌سووتی، له‌جیگه‌که‌م راده‌په‌رم و ده‌یکوژتیمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ناخو‌ازم فه‌نابوونی ببینم، کاتی ده‌بینم به‌لوعه‌ی ئاو کراوه‌ته‌وه و نه‌سه‌تلیکی لی پر ده‌بی، نه‌ئینسانتیک لیتی ده‌خواته‌وه و نه‌باختیکی پئ ئاو ده‌درئ، هه‌لده‌سم و ده‌یگره‌مه‌وه.

من ته‌واوی ئە‌و شته سه‌یر و سه‌مه‌رانه‌م ته‌جربه‌کردوه، به‌لام هیچ کات ئە‌و شتانه‌م به‌ناشکراییی به‌زیه‌نمه‌وه گرئ نه‌داوه تا به‌کانگیریه‌ نه‌یتینی ئامیژه‌که‌یان هه‌لگۆزم، دلّم به‌رگه‌ی به‌هه‌ده‌ر رۆشتنی ئاو و ناگر و خوئیی نه‌ده‌گرت، هه‌ر کاتی دارخورما‌یه‌یک ده‌بینم ده‌خروشینم، کاتییک پئ ده‌نیمه بیابانیه‌که‌وه هه‌زناکه‌م لیتی بیته‌ ده‌روه، به‌لام زه‌ینم چوونه پیتستری پئ ناسه‌لمیترئ. ئاوا سالانیه‌کی زۆر رته بوون، به‌لام له‌کارگه‌ تاربه‌که‌ی ناوه‌مه‌را، ئە‌و ویسته به‌نه‌یتینی سه‌رگه‌رمی کار بوو، ته‌واوی ئە‌و رووداوه به‌یانته‌کراوانه به‌نه‌یتینی له‌ناخمدا گرئ ده‌دران، کاتی له‌پال به‌کدا ریزبوون، هیتواش هیتواش مانایه‌کیان بینیه‌وه. رۆژیکیان که له‌شارتیک گه‌وره‌دا بئ مه‌به‌ست هه‌نگام ده‌نا و بیرم له‌و مانایه نه‌ده‌کرده‌وه، که‌چی دۆزیه‌وه، خوئ، ناگر، ئاو.. دار و نه‌داری بیابان. هه‌ر به‌راست یه‌ک له‌ باپیرانم له‌ ناخمدا، کاتی ده‌بینی خوئ و ناگر و ئاو به‌هه‌ده‌ر ده‌رۆن، ئیدی هه‌لده‌ستیه‌ سه‌ر پئ و یارمه‌تیم ده‌دات.

ئە‌و رۆژه له‌و شاره گه‌وره‌یه‌دا، باران ده‌باری. بیرم دئ کیژتیکم بینی چوووه‌و ژیر میچی ده‌رگای

مالیه‌که‌وه، چه‌پکی چکۆله‌ی گۆله وه‌نه‌وشه‌ی ده‌فرۆشت، وه‌نه‌وشه‌کان ته‌ر بیوون، راوه‌ستام و له‌کیژۆله‌که‌م روانی، به‌لام زه‌ینم ئارام و خوشحاله‌، له‌وپه‌ری بیاباندا بیاسه‌ی ده‌کرد.

ده‌شی هه‌موو ئە‌و شتانه وه‌م بن، نیگه‌رانییه‌کی نه‌یتینی ئامیژ بن بو‌شته غه‌ریب و دووره‌کان، ده‌شی ته‌واوی ئە‌و رووداوانه‌ی که ژماردمن سه‌یر نه‌بن، بیان خاوه‌ن ئە‌و مانایه نه‌بن که من پیتیان ده‌ده‌م. به‌لئ بۆی هه‌یه، له‌گه‌ل ئە‌و هه‌موو فرتوفیله‌ ریکخراو و په‌روه‌ده‌کراوه‌دا، ئە‌م فریه‌ش (گه‌ر بکرئ پیتی بگوتئ فریو)، فریوی ئە‌وه‌ی که له‌ ده‌ماره‌کانما دوو جوژ خوئین دین و ده‌چن، خوئیکیی گریکی له‌ دایکه‌وه و خوئیکیی عاره‌بیش له‌ بامه‌وه، کاربه‌گرییه‌کی باش و به‌سه‌مه‌ریان له‌ مندا هه‌بووی و هیز و له‌زه‌ت و توانیان پئ به‌خشیم. هه‌ولئ من بۆ ریکخستنی ئە‌و دوو خوئینه دۆزمن به‌یه‌که، ئامانج و هاوسه‌نگیی به‌ژیانم به‌خشیه‌وه، ئە‌و له‌حزه‌یه‌ی که گومانی شاراوه‌ی ناخم بووه یه‌قین، ئیدی دنیای ده‌روبه‌رم ریکخرا و به‌دۆزینه‌وه‌ی په‌چه‌له‌کی دووره‌گی باو و باپیرانم، ژبانی ناوه‌وه و ده‌روه‌م هیتیدی بۆوه. به‌و جوژه و سالانی دواتر، ئە‌و نه‌فرتیه شاراوه‌یه‌ی که به‌رامبه‌ر بام هه‌ستم پئ ده‌کرد، دوا‌ی مردنی بووه ئە‌قین.

باوک

بایم به‌ده‌گه‌من قسانی ده‌کرد، قه‌ت پینه‌ده‌که‌نی، قه‌ت خوئ هه‌لنه‌ده‌قورتانه شه‌رو ده‌مه‌قالبیه، ته‌نی هه‌ندئ جار نه‌بیت ددانی جیر ده‌کرده‌وه یاخود مشتیی ده‌هینایه‌وه یه‌ک. گه‌ر به‌ریکه‌وت بايامیکیی ره‌قی به‌ده‌سته‌وه با، ئە‌وا له‌نیو په‌نجه‌کانیدا ده‌یگوشی و خرمه‌ی لی هه‌لده‌سان. جاریکیان کاتی بینی کابرایه‌کی تورک پوانتیکیی ناوه‌ته کۆل مه‌سیحیه‌یک و وه‌کی گوئیدرئ باری کردوه، چاوی په‌رییه‌ پشتی سه‌ری و بۆ کابرای تورک چوو، ویستی پر جنیوی کا، به‌لام ده‌می بۆ هه‌لنه‌هاته‌وه. له‌به‌ر ئە‌وه‌ی نه‌یده‌توانی ئە‌و شته به‌یتیه‌ سه‌ر زوبان که ده‌یویست بیلی، ناچار وه‌ک ئە‌سپ حیلاندى. ئە‌و کاته من منال بووم و له‌ ترسا هه‌لله‌رزیم و ته‌ماشای ئە‌و دیه‌نهم کرد، رۆژیکیی تر پاش نیسه‌رو له‌کۆلانیکی باریکه‌وه رته ده‌بوو تا بۆ نان خواردن بگه‌ریته‌وه ماله‌وه، له‌و کۆلانه‌دا ده‌نگی قیژه‌وه هاواری ژنان و زرمه‌ی داخستنی ده‌رگای ژنه‌فت، بینی تورکیکی به‌دخووی شمشیر به‌ده‌ست سه‌ری خستۆته سه‌ر مه‌سیحیه‌کان و شه‌ریان پئ ده‌فرۆشت، که بامی بینی، یه‌کسه‌ر هیتشی بۆ برد، دنیا گه‌رم و بایشم که تازه له‌ ئیش گه‌رابۆوه، هه‌سه‌له‌ی شه‌ری نه‌بوو، هات به‌خه‌یالیدا راکا و له‌ کۆلانیکی تره‌وه بگه‌ریته‌وه مال، که‌سبش ئاگادار نه‌بوو، به‌لام کاریکیی له‌و جوژه بۆ وی شووربه‌ی بوو، بۆیه کراسه‌که‌ی به‌ری داگه‌ند و له‌ مشتیه‌وه ئالاند، ریک له‌و له‌حزه‌یه‌دا که کابرای تورک شمشیره‌که‌ی هه‌لپری، ئە‌م بۆکسیتی توندی له‌ ورگی وه‌شانند و ته‌ختی عاره‌که‌ی کرد، پاشان نوشتایه‌وه و شمشیره‌که‌ی له‌ده‌ستی کابرای تورک ده‌ره‌ینا و پتی ماله‌وه‌ی گرت به‌ر. دایکم کراسیکیی پاکی بۆ هینا، جه‌سته‌ی بایم شه‌لالئ ئاره‌قه بیوو، منیش (وابزانم ته‌مه‌نم زیکه‌ی سئ سالانیک بوو)، له‌سه‌ر کورسییه‌یک دانیشتبوم و لیتی ورد بوومه‌وه، هه‌لّم له‌سینگه توکنه‌که‌یه‌وه هه‌لده‌سا، دوا‌ی ئە‌وه‌ی کراسه‌که‌ی گۆزی و وشک بۆوه، شمشیره‌که‌ی له‌پال مندا له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانا، ئە‌وجا رووی کرده‌ دایکم و گوتی: "کاتی مناله‌که‌ت گه‌وره بوو چوو"

مه‌کنه‌ب، ئەم شمشیرە بەدەرێ تا وەک قەڵەمدایان بە‌کاری بێنێ!

بیرم نایەت قەشە‌یەکی خۆشم لە بایم بیستیت، تەن‌ها یەک جار نە‌بێ. ئەو کات گەرم‌ی شۆرش بوو، لە (ناکسۆس) بووین و لە‌قوتابخانە‌یەکی فەرە‌نسایە دە‌مخویند کە قەشە‌گە‌لی کاسۆلیک مە‌زەب بە‌پێ‌ویان دە‌برد، من لە‌و قوتابخانە‌یەدا خە‌ڵاتی زۆرم وەر‌گرتبوو، خە‌ڵاتە‌کان کتیبی ئە‌ستور بوون بە‌بەرگی تە‌جلید‌کراوی ئال‌تونی رە‌نگە‌وه، لە‌بەرئە‌وه‌ی نە‌م‌ده‌توانی هە‌موو کتیبە‌کان هە‌ل‌گرم بایم نی‌وه‌ی لە‌گە‌ڵدا بۆ هە‌ل‌گرتبووم، هە‌ولێ دە‌دا ئە‌و لە‌زە‌تە‌ بشاریتە‌وه‌ کە هە‌ستی پێ‌ دە‌کرد، لە‌زە‌تی ئە‌وه‌ی کە کۆرە‌کە‌ی سەر‌شۆری نە‌کردوو، کاتێ گە‌یشتینە‌وه‌ مأل، زاری هە‌ل‌پێ‌نا‌یه‌وه‌، بە‌دە‌نگیتکی نە‌وازشامیز و لە‌ کاتی‌کدا کە سە‌یری نە‌دە‌کردم گوتی: "نافەرین، کریتت سەر‌شۆر نە‌کرد!"

بە‌لام هەر زوو بە‌خۆیدا هاتە‌وه‌، پێ‌ دە‌چوو دەر‌پێ‌نی ئە‌و هە‌ستی می‌هەرە‌یانییە فریوی دا‌بێ، بۆ‌یه‌ تە‌واوی ئە‌و پۆ‌ژە مۆ‌نی کرد و تە‌ماشای نە‌کردم.

کاتێ خزم و هاوسێ‌یان هاتیان بۆ مأل‌مان و دە‌ستیان بە‌پێ‌که‌نین و قسان کردبا، زۆر خە‌تەر بوو گەر لە‌و کاتە‌دا دەرگا کرابا‌یه‌وه‌ و بایم خۆی کردبا بە‌ژووردا، ئیدی یە‌کسەر قە‌سه‌ و پێ‌که‌نین نە‌ده‌ما و بێ‌دە‌نگییە‌کی قورس بالی بە‌سەر ژوورە‌کە‌دا دە‌کێشا، سلا‌وتیکی ساردوسری دە‌کرد و لە‌ جی‌گا هە‌میشە‌ییە‌کە‌ی خۆی، لە‌ گۆشە‌یە‌کی قە‌نە‌فە‌کە‌ و لە‌بەر پە‌نجەرە‌ی بە‌ر هە‌یوانە‌کە‌دا دادە‌نیشت، چاوانی دە‌پێ‌یە‌ عەر‌دە‌کە‌، کێ‌سه‌ تووتنە‌کە‌ی دە‌کردوو و سی‌غارێکی دە‌پێ‌چا‌یه‌وه‌ و یە‌ک حە‌رفی لە‌ زار نە‌ده‌هاتە‌ دەر، می‌وانە‌کانیش دە‌کە‌وتنە‌ ئ‌حم ئ‌حم کردن و پاک‌کردنە‌وه‌ی قورگیان، بە‌دزی‌یه‌وه‌ تە‌ماشای یە‌کتربان دە‌کرد و دوا‌ی تاوی هە‌ل‌دە‌ستان و خۆیان دە‌گە‌یان‌ده‌ دەرگا‌کە‌ و ئاودبو دە‌بوون.

بایم رقی لە‌ قە‌شە‌گە‌ل بوو، هەرکاتێ قە‌شە‌یە‌کی لە‌ کۆ‌لان دیا، نیشانە‌ی خاچی دە‌کێشا تا جادووی ئە‌و رێ‌که‌وته‌ شوومه‌ بە‌تال کاتە‌وه‌، خۆ گەر قە‌شە‌ی بە‌ستە‌زمان لە‌ پروی ئە‌ده‌به‌وه‌ گوتبا‌ی:

(بە‌یانیت باش قارە‌مان می‌خایل!) ئە‌وا بایم لە‌ وه‌لامدا دە‌یگوت: (بە‌نە‌فرە‌تم کە!) بۆ ئە‌وه‌ی خۆی لە‌ شە‌ری بێ‌نیی قە‌شە‌گە‌ل بە‌دوو‌ر بگرێ، هەرگیز بە‌شداری لە‌ رێ‌پۆ‌رە‌سمی شێ‌وی رە‌بانیدا نە‌دە‌کرد، بە‌لام رۆ‌ژانی یە‌کشە‌موان، دوا‌ی تە‌وا‌بوونی نوێ‌ژ و پاش ئە‌وه‌ی هە‌مووان کتیب‌سایان جێ‌ دە‌هێشت، ئە‌وجا دە‌چوو ژوورێ و بە‌رامبەر یە‌یکە‌رە‌کە‌ی قە‌دیس (میناس)، مۆ‌میتکی دادە‌گیرساند. ئاخر بایم قە‌دیس (میناس)ی لە‌ هەر مە‌سیح و مە‌ریه‌میتکی پاک‌یزە‌ی تر زیاتر دە‌پەرست، چونکە‌ قە‌دیس (میناس) قارە‌مانی (می‌گالۆ‌کاسترۆ) بوو.

قورسای سەر دلی لانه‌دە‌چوو، باشە‌ بۆ‌جی؟ ئاخر بایم توکمه‌ و لە‌ش‌ساخ بوو، کاروبارە‌کانی بە‌باشیی بە‌پێ‌وه‌ دە‌چوون، چ شکایه‌ت و گله‌یی لە‌ ژن و مناله‌کانی نە‌بوو، خە‌لکی رێ‌زیان دە‌گرت، خە‌لکانی دە‌ست‌کورت لە‌کاتی رە‌ت‌بوونیدا، لە‌بە‌ری هە‌ل‌دە‌سانە‌ سەر‌پێ‌ و دە‌ستیان بۆ بە‌سینگە‌وه‌ دە‌گرت و بە‌ (قارە‌مان می‌خایل) بانگیان دە‌کرد، رۆ‌ژی جە‌ژنی پاک، مە‌تران بۆ کۆشکی ئە‌سقە‌یی داو‌ه‌تی دە‌کرد و پاش رێ‌پۆ‌رە‌سمی زیندوو بوونە‌وه‌ و شان بە‌شانی ریش سپییانی شار، قاوه‌ و کیتی تایبە‌ت بە‌جە‌ژنی بۆ دادە‌نرا و هێ‌لکە‌ی رە‌نگ‌کراوی پێ‌شکە‌ش دە‌کرا، رۆ‌ژی یانزە‌ی نۆ‌قه‌مبە‌ریش، رۆ‌ژی قە‌دیس (میناس)،

لە‌بەر دەرگای ماله‌وه‌ راده‌وستا و کاتێ کە‌ژاوه‌کە‌ بە‌بەر‌ده‌میدا تێ‌دە‌پە‌ری، دۆ‌عای دە‌خویند، بە‌لام هێشتا هەر دلی بە‌هێ‌ج نە‌دە‌کرایه‌وه‌.

رۆ‌ژتیکیان قارە‌مان (ئە‌لیاس)ی خە‌لکی (میسارا)، ئازایه‌تیی دایه‌ بە‌ر خۆی و لیبی پرسی: "ئە‌رئ قارە‌مان، بۆ‌جی هەرگیز خە‌ندە‌ بە‌سەر لیتو‌ته‌وه‌ نایبێ‌رئ؟" باییشم کە‌ فیل‌ته‌ری سی‌غارە‌کە‌ی لە‌دە‌میدا دە‌جوو، تف کردە‌وه‌ و گوتی: "قارە‌مان ئە‌لیاس، ئە‌دی تۆش پێ‌م بلێ بۆ‌جی قۆ‌قرە‌ رە‌نگی رە‌شە‌؟"

بیستم رۆ‌ژتیکێ تر بە‌خە‌مه‌ت‌کارە‌کە‌ی قە‌دیس میناسی گوتبوو: "تۆ دە‌با باوک‌مت بێ‌نیبا. باوک‌م دێ‌وتیک بوو بۆ خۆی، من لە‌ چاوه‌ ئە‌ودا چیم؟ مشتێ پووش و پە‌لاشم!" ئاخر با‌یرە‌م بە‌پیری و کۆ‌تریشە‌وه‌ چە‌کی هە‌ل‌گرت و بە‌شداری لە‌ شۆ‌رشی سالی ۱۸۷۸دا کرد، دایه‌ شاخ تا بجە‌نگی، بە‌لام تورک گە‌مارۆ‌یان دا‌بوو، بە‌ئە‌لقە‌ی گوریس گرت‌بوویان و ئە‌وجا لە‌ دەرە‌وه‌ی دە‌یری (ساوا تیا‌نا)دا سە‌ریان پری‌بوو. رە‌هبا‌نه‌کان کە‌للە‌سەرە‌کە‌یان لە‌می‌حرا‌به‌کە‌دا دا‌نا‌بوو، رۆ‌ژتیکیان لە‌میانە‌ی پە‌نجەرە‌ بچووکە‌کە‌ی کتیب‌ساوه‌ کە‌للە‌سەرە‌کە‌م بێ‌نی، دە‌بریسکا‌یه‌وه‌ و بە‌زە‌یتی پیرۆ‌زی چرای نە‌زکراو چە‌ورکرا‌بوو. تیغی شمشیر بە‌قو‌لا‌یی پری‌بوو!

لە‌ دایکم پرسی: "دایکە، با‌پیرە‌م شێ‌وه‌ی چۆن بوو؟"

- "هەر عە‌ینە‌ن بابت.. نە‌ختیک ئە‌سمە‌رترا!"

- "ئیشی چ بوو؟"

- "جە‌نگ!"

- "ئە‌ی لە‌ ناشتیدا خۆی بە‌چیبه‌وه‌ خە‌ریک دە‌کرد؟"

- "سە‌بیلکی درێ‌ژی قانگ دە‌دا و لە‌ کێ‌وه‌کانی دە‌نۆ‌ری!"

سە‌بارتە‌ بە‌عیبادە‌تی تافی جحیللی پرسیاریکی ترم کرد: "ئە‌دی هاموشۆ‌ی کتیب‌سای دە‌کرد؟"

- "نا. بە‌لام سەرە‌تای هە‌موو مانگیک قە‌شە‌یە‌کی لە‌گە‌ڵ خۆیدا دە‌هێ‌نا‌یه‌وه‌ ماله‌وه‌ و داوا‌ی لێ‌ دە‌کرد بپارێ‌ته‌وه‌ کە‌ کریت هە‌مدیس دە‌س باتە‌وه‌ چە‌ک، کە‌ بێ‌ ئیش دە‌بوو دە‌کە‌وتە‌ بیا‌نو‌گرتن، کاتێ هە‌مدیس چە‌کی هە‌ل‌گرتە‌وه‌، لێ‌م پرسی: (باوکە، لە‌ مردن ناترسی؟) بە‌لام ئە‌و نە‌ک وه‌لامی نە‌دامە‌وه‌، بە‌ل‌کو هەر ئاوری‌شی لێ‌ نە‌دامە‌وه‌.

کە‌ گە‌ورە‌تر بووم، ویستم لە‌ دایکم بپرسم: "دایکە.. با‌پیرە‌م چ ژنیکی خۆش‌ده‌ویست؟" بە‌لام شە‌رم کرد ئە‌و پرسیارە‌ بکە‌م و ئیدی قە‌ت پە‌یم بە‌وه‌ نە‌برد. بە‌لام هە‌ل‌بە‌ت زۆر ژنی خۆش‌ویستوو، لە‌بەر ئە‌وه‌ی کاتێ تورک کوشتیان و کە‌سوکارە‌کە‌ی باو‌لە‌کە‌یان کردبۆ‌وه‌، سە‌رینتیکیان تیدا دۆ‌زیبۆ‌وه‌ کە‌ پری ببوو لە‌ تالە‌ پڕچی رە‌ش و زەرە‌.

دایک

دایکم ژنیکی ئی‌ماندار بوو، سە‌بیرم لێ‌ دی چۆن توانی‌ویه‌تی بێ‌ ئە‌وه‌ی دلی پڕنجی ماوه‌ی پە‌نج‌ا سال لە

پال شيرتيدكا بنوي، دايكم وهك خاك به حوسه له و نارام و ميهره بان بوو، باو و باپيرانم له دايكه وه خه لكانى جوتيار بوون، له سهر رووى خاك دهنووشتانه وه، به خاكه وه لكابوون، دهستويى و زهينيان ليوتريتژ بوو له خاك، عاشقى عهرد بوون و ئوميديان به عهرده وه گريئ دابوو، نه وه به نه وه ئه وان و عهرد ببوونه يهك. له رۆژانى وشكه سالييدا ئه وانيش وهك عهرد له تينوواندا رهش داده گه ران، ههر كه په له شى ددها، ئيسكيان دهكه وته گوراني و وهك نهى دئاوسا، كاتى به گاسن زهوييان دهكيلا، له سهر سينگ و رانبان ههمديس شوى عهروسيبان ته جروبه دهكرده وه.

سالى دووجار، له جهزنى پاك و كريسميسدا، باپيرهم له گونده كهى خو بانه وه كه زور دوور بوو، به رهو ميگالوكاسترو دهات تا كچ و كچه زاكاني بييني، پيشتر حيسابى نه وهى دهكرده كهى بيت و له دهركا بدات كه زاو ديوه كهى له ما له نه يئ. باپيرهم پيره ميترديكي چوست و چالاک و توكمه بوو، قهت نه چوو بووه لاي سهر تاش، چوانى شين و دم به پيكنه نين و دهسته كاني زل و زبر، كاتيك دهستى به سهر سهر و به جهسته مدا دهينا، پيستی له شم وه خووروو دهكهوت، دايه ي خواهش پوتيني رهش له پي دهكرده و جلکه شينه تايه تيبه كهى رۆژانى يهك شه موانى ده پوشي، ده سه سرپيكي سپيشى هه بوو كه خالى شيني تيدابوو، به رده و اميش هه مان ديارى له گه ل خويدا دهينا، نه ویش به چكه به رازتيكى برژاوى پيچراو بوو له تويكله ليمووه، كاتيك سه ره كهى لاده برد، بونتيكى خوش به هه موو ماله كه دا بلاو ده بووه، باپيرهم به جوزيك به چكه به رازه برژاوه كه و تويكله ليمووه ناويته يهك دهكرده، كه دواتر به بونكردي به چكه به رازى برژاو و چوونه نيو باخي ليمووه نه مده توانى نه ساتانه وه ياد نه هينمه وه، يادى پيكنه نينه خو شه كهى و به چكه به رازه برژاوه كهى دهستى. من به و ياده وه ريبه دلخوشم. چونكه مادامه كى زيندووم، نه وا نه ویش به زيندووى له ياده وه ريمدا ده مينيتته وه، گهرچى ئيستتا كه سى له م دونيا يه دا نه و به ياد ناهيتيتته وه، به لام نييمه به يه كه وه دهرين. نه و باپيرهم به يه كه مين كه سى بوو هانى دام نارزه زوى مهرگ نه كه م تا مردووه كاني ناخم نه مرن، له و رۆژانه به دواوه زور له نازيزان هه لخران، نهك بو ناو گوز، به لكو بو ناو ياده وه ريم. من ئيستتا ده زانم كه مادامه كى زيندووم، نه وا نه وانيش به زيندووى له ياده وه ريمدا ده مينتته وه.

كه باپيرهم وه ياد دينمه وه پروام به خو زياتر ده بى و دلنيا ده يم له وهى كه دلتم ده توانى به سهر مهرگدا زال بى، له ته مه نما كه ستيكى ترم نه بينيوه روخسارى هينده ي روخسارى وى نورانيى و ميهره بان بى، پي ده چوو روخسارى روشنايى چراى شوكرانه بژيرى بى، يه كه م جار كه هاته ماله وه و بينيم، ههر له خو مه وه هاوارپكم كرد. به و جلکه تايه تيبه ي يه كشه موان و پشتينه سووره كه يه وه، به سيمامى ناسك و تريفه تاميزى و په وتارى شاد و شهنگيه وه، له رۆحى ناو ده چوو، يان رۆحى عهرد كه له و كاته دا له باخه كان هاتيتته در، ناخر باپيرهم بونى گژوگياي ته پرى له دهات.

كيسه توتنه كهى دهرده هينا و سيغارتيكى ده پيچايه وه و پيى ده كرد و دواى مژتيك به خو شحاليى و ناسوده ييبه وه له كچ و كچه زا و ماله كهى دهنووى، ناوبه ناو ویش زارى هه لده هينا يه وه و له باره ي مايينه كه يه وه ددهوا كه جوانوويه كى هينا وه ته دونيا، له باره ي باران و تهرزه وه، له باره ي

كه روپيشكه كانيبه وه ددهوا كه زوو زوو زازووى دهكهن و زيان له بيستانه كهى ددهن. من له سهر پانى داده نيشتم، دهستم له پشتيبه وه دهئالان و گويم راده ديرا، دونيا يه كى نه ناسراو له زه نيمدا راده خرا، كي تلگه كان، شهسته باران، كه روپيشكه كان. له خه يالندا ده بوومه كه روپيشكيك و دزه م دهكرده بيستانه كه يه وه و شيلمه كانيم ده كرؤژت.

دايكم حالته حوالى خه لكى گوندى له ده پرسى، چما گوزهر انبان چونه و ژيان چون به سهر ده بن، ناي هيشتا زيندوون؟ باپيرهم هه ندئ جار وه لامى دده ايه وه: زيندوون، منالبان خستوتته وه و به خو شيبى ژيان ده گوزهر ين. هه ندئ جار به باره ي مهرگى خه لكانتيكى تره وه ددهوا: فلان كوچى كردوه، عه مرى بو نيوه جى هيشتبي! وهك نه وهى له باره ي له دايكبوونه وه بئاخقى، نارام و به هه مان سوز له باره ي مهرگه وه ددهوا، پي ده چوو باسى سه وزايى و كه روپيشك بكات. ده يگوت: "كه نيشكم.. نه ویش كوچى كرد، به خاكمان سپارد، پرته قاليكيكيشمان نايه دهستى تا بيداته ئيزراييل، راسپارده شمان بو خزمانان له هاديس (*). پيدا نارد، سوپاس بو خدا، هه موو شتى به باشى به رپتوه چوو." پاشان مژتيكى له سيغاره كهى دده ايه وه، دوكل له كه پويوه دههاته دهرى و زهرده خه نهى دههاتى.

سالانتيك له وه ويهر ژنه كهى مردبوو، ههر كاتى باپيره بهاتبا بو مالم، ژنه كهى وه ياد ده هينا يه وه و چوانى پر ده بوون له فرميسك، ژنه كهى له كي تلگه كهى و مايينه كهى خو شتر ده ويست و ريزى له دنا. گهرچى به هه ژارايى ژنى هينا بوو، به لام به هيممهت و هه ول و كار توانيبوى ژيانى دامه زرينى، باپيرهم ده يگوت: "نه گهر ژنيكى باشت هه بى، هه ژارايى و رووت و ره جاليى چ نين!" نه و رۆژانه به پيى دابونه رپته ديرينه كان، له گونده كاني كريت عادهت و ابوو كاتيك پياو له كي تلگه ده گه رايه وه، ژنه كهى ناوى بو گهرم ده كرد و پيويلى ميترده كهى دهشت، ده مه وه عه سرپك كاتى باپيرهم شه كهت و ماندوو ده گه رپتته وه، له حوشه داده نيشى و ژنه كهى به له گه نى ئارى گهرمه وه ديت له به رده ميذا له سهر نه ژنو داده نيشى تا پيويلى خو لاوى باپيرهم بشوات، باپيرهم تاوى لتي ورد ببوزه و سه رنجى دابوو دهستويلى ژنه كهى به هوى نيشه وه قليشاوه و سه ريشى خه ريكه سپى ده بى، له ژير ليوه وه گوتبوى: "نه م ژنه م پير بووه و پرچه كاني له مالى مندا سپيى بوون!" ئيدى هه ستى دل سوژيى به رانبه ر ژنه كهى هانى ددها له گه نه ناوده كه بنيتته نه و لاه و بلت: "ژنه كه، ئيستر تو له م سه عاته وه پيويلم ناشوت، خو تو كويله ي من نيت، تو ژنى من و خانى منيت!"

گويم له بوو رۆژتيكيان گوتى: "هه رگيز ژنه كه م دلى عاجز نه كر دووم، تنه ا يهك جار نه بى. هيوادارم خودا رۆحى غه رقى ره حمهت كات." هه ناسه يه كى هه لكيشا و بى دهنگ بوو، دواى ساتى له سهر قسه كاني به رده وام بوو: "هه موو رۆژ ده مه وه سه ران له به ر ده رگاي ماله وه ده وه ستا و چا وه پيى ده كردم تا له كي تلگه ده گه رايه وه، كه ده يبينيم راي ده كرد، نه شياكاني له و درده گرتم و پاشان پيكنه وه ده چوو يه وه ماله وه. به لام عه سرپكيان بييرى چوو، راي نه كرد به پيرمه وه، نه و مه سه له يه دلى ئيشاندم." خاچى كيشا

(* هاديس: شوتنى مردووان له نه فسانه كاني گريكدا.

و له ژبیر لیټووه گوتی: "خودا گه وره یه، من هیوام به خودایه ده بیسه خشن." ټو جا به چاوانیټکی دره وشاوه وه سه یرټکی دایکمی کرد و زه رده خه نه یه کی هاتن.

جارتیکیان لیم پرسې: "باپییره، مه گهر له کوشتنی به چکه بهراز بیتزار نه بویت؟ کاتی ده بانخوټ هیچ به زه بیت پیا یاندا نایه ته وه؟"

له کاتیکدا که له پټکه نینا خه ریک بوو ده که وت به پشستا، وه لامي دایه وه: "ته دی کوره کهم چون، خودا ده زانی به زه بییم پیا یاندا دیته وه، به لام چ بکه م، گوشتی ټو به چکه به رازه نارسه نانه زور خوش و به تامه!" هر کاتی ټو جو تیاره گونا سووره پیره وه یادی خو دینمه وه، باوهرم به خاک و ره نجی ټینسان له سهر خاک زیاتر ده بی، ناخر ټو به کټیکه له و پایانه ی که شانیا ن اوته بهر دنیا و ناهیلن بنه وی.

بايم تاقه که سینک بوو خوشی به و باپییره بهم نه دهات، کاتیک باپییره دهات بوو مالمان و له گهل مندا ده و، بايم بیتزار ده بوو، وهک ټو وه ی بترسین که نه با خوټنم ټالووه بیت، کاتیکیش سفره ی کریسمیس و جیژنی پاک راده خرا، ده می له گوشتی به چکه به رازی برژاوه وه نه ده دا، وای پيشان ده دا به بونه که ی دلټی تیکه لډن، له سهر سفره که ده کشایه وه و سیغارتیکي پټده کرد تا ټو بونه ناخوشه له که پوویدا پره وینټه ته وه، هر گیز قسه شی نه ده کرد، ته نه جا رټیکیان نه بی دوی رټیشتنی باپییره بری گرت کرد و به توره بیسه وه له بهر خوټه گوتی: "وای له چاوی شین!" دواتر تیکه یشتم که بايم زیاتر له هر شتیکی تر له دونیادا، رقی له چاوی شین بوو، ده یگوت: "شهیتان چاوشین و قزی زه رده!"

کاتی بايم له مال نه ده بوو، مال که له وپه ری نارامی و هیمنیدا بوو، زه من چنډ خیرا و به چ خوشحالیه که وه به نیو باخچه ی حه وشه که ماندا رت ده بوو. که پری میو، گولی ټه کاکایا بهرز و بوټ خوش له گوشه ی حه وشه دا، ټینجانه ی رټحان و مه عده نووس، گوله یاسه مینی عاره بی له گوشه ی ټینجانه کانا، دایکم له بهر په نجهره که دا داده نیشت و گوره ی ده چنی، سه وزه ی پاک ده کرد، قزی خوشکه چکوله که می داده هینا یان له سهر رانی رایدن، منیش له سهر چهریا کهم داده نیشتم و له دایکم دننوری، که دنگی پی رټیوارنم له ده روه ده ټنه فت و بونی خاکی شیدار و گوله یاسه مینه کانم هله ده مژت، ټیسکی سهرم هاواری ده کرد و ده که وته سهر پشت تا پیشوازی له و دونیا به بکات که هاتبووه نیو جه سته مه وه.

ټو ساتانه ی له گهل دایکما ده میرنه سهر، تژی بوون له ره مز و راز، وی له سهر کورسییه که له بهر په نجهره که دا و منیش له سهر چهریا کهم به رامبه ری یه که داده نیشتین، هه ستم ده کرد سینگم له میانه ی بټده نگیدا، لیټوټر ده بی له دلټیای، وهک بلټی فهزای نیوانمان شیر بی و من مه مک بم.

به ژور سهرمانه وه، دار ټه کاکیا هله کشابوو، کاتی ټو دره خته گولی ده گرت، حه وشه ی مال که مان پر ده بوو له بونیکی خوش، وای که خونچه زهرد و بوټ خوشه کانیم خوشده ویست! دایکم خونچه کانی له نیو باول و جلی ژبیره وه و کراسه کانمان دنا، ټیدی ته وای تافی مندالیم بونی ټه کاکایا گرتوو.

قسامان ده کرد و ماو به کی درټر له گهل یه کدیدا ده واین، گا دایکم له باره ی باوکی و گونده که یه وه ده و، گا منیش چیروکی ټو قه دیسانم بو ده گټرا یه وه که خوټنډبو ومنه وه، له زه نی خوټا تشتی زیاده م به و حه کایه تانه وه دنا، ټه زمونی شه هیده کانم پین زور نه بوو، بویه ټه زمونی ترم پیوه ده لکاندن، کاتی

دایکم ده دایه پر مه ی گریان، به زه بییم پییدا ده هاته وه، له سهر رانی داده نیشتم و ده ستم به سهریدا ده هینا و دلته واییم ده کرد.

- "دایکه، ټوان چوون بو به ههشت، خه فته مه خو، ټه لعان له ژبیر دره خته گله ی پر له خونچه دا پیاسه ده که ن، له گهل فریشتاندا ده ناخفن، نازاره کانیا ن بیرچوټه وه، یه کشه مووان جلکی ټالټوونی ده پوټن، کلاوی سووری گولنه که دار ده که نه سهر و بو دیداری خواهه ند ده رټن."

دایکم فرمیسه که کانی ده سهری، ته ماشای ده کردم و زه رده خه نه ی ده هاتن، وهک ټو وه ی بپرسین: "به راست... وایه؟" ده تگوت که ناربی ناو قه فه سه که گوتی له ده نگمان بووه، بویه گه رووی درټر ده کرد و به نه شوه یه کی مه ستانه ده یچریکاند، وهک بلټی له به هه شته وه دابه زبیب، بو چنډ ساتیک قه دیسه کانی ته نه جی هیشتی و بو شاد و مانکردنی خه لکی سهر عهرد بو ټیره دابه زبیب.

دایکم و ټه کاکایا و که ناربی له زه نیمدا به جوټیکي توکمه و نه مر پټیکه وه گری دراون، هر گیز ټه کاکایه کم بوټ نه کردوه، یان چریکه ی که ناربی کم نه ژنه فتووه بی ټو وه ی هه ستم به و نه که م که دایکم له گټره کیدا - له ناخما - راده بیته وه و له گهل بونی عه تر و ناوازی که ناریدا یه کانگیر ده بی.

قهت نه مینیبوو دایکم پټیکه نی، ناخر ټو ته نه زه رده خه نه له سهر لیټوی دهنه خشی، به چاوانیټکی نارام و میهره بانه وه ده پروانیبه هه مووان. له مال وه وهک رټحیکي میهره بان دهات و ده چوو، بټده نگ هه مو خواسته کانی جټبه جټ ده کرد، پټ ده چوو ره حمهت و توانایه کی ټه فسانه بی له ده سته کانیدا بیت که ټاوها خیرخوایانه ویسته رټژانه بیسه کانی به ټه انجام ده که یاند، کاتی به هیمینی دیقه تیم ده دا، به خوټم ده گوت ره نگین ټم دایکه ی من (نه ری دی) (*) یه ک بی که له ټه فسانه ی په ریبه کانا هه به، ټیدی ټه ندیشه له زه نی منالیمدا ده که وته جووله:

گویه بايم شه وټیکیان به که ناری روواریکدا رت ده بی، دایکم ده بیټی له ژبیر تریفه ی مانگدا سه ما ده کات، شالوی بو ده بات و ده ستماله که ی ده فرټن، ټیدی ده بیټنټه مال وه و ده بیکات به ژنی خوټی. وا هه نوو که ش دایکم به درټیایی رټژ له مال که دا دی و ده چی تا ده ستماله که ی بدوټنه وه و بیکاته وه سهری و هه مدیس بیټه وه به نه ری دی و ټوغر کاته وه. من له هاتوچوونی دایکم له مال که دا ورد ده بو مه وه، له کردنه وه ی سنوو و باوه لی جلکه کان، له به تالکردنی سه تله کان، له چه مینه وه بو سه یرکردنی ژبیر ته خته نوټن، کوتوپر ده ترسام نه با ده ستماله ټه فسانه بیسه که ی بدوټنه وه و جټمان بیټی، ټو ترسه سالانیک درټی کیشا و برینیکي قولی له سهر رټحی تازه زاوم جټ هیشت، ته نانه ت ټه لعان ټو برینه له جارن به سوټره، من به هه مان دل ره اوکی و عه زابه وه له ته وای خه لکی و ټو ټه ندیشانه ده نورم که خوټم ده وټن، چونکه ده زانم ټه وانه به دوی ده ستماله کانیا ندا ده گره ټن تا هه مدیس ټوغر که نه وه و برټن.

ته نی یه که جارم له بیره که دایکم پټیکه نیبی و چاوانی بهرووناکیه کی سه یر پرشنگی دابټت، ټو جار

(*) نه ری دی Nereid هه ر یه که له په نجا جوټیه زه ریاییه که، کیژانی (نه رټس) خواهه ندی زه ری.

دایکم وهک پوژانی ده‌ستگیرانیی یان تافی کچینییی له‌زەت له روخساریدا رەنگی دایه‌وه، ئەو‌ه‌ش له یه‌که‌مین رۆژی مانگی مایسدا بو، چوو‌بووین بۆ گوندی (فودلی)، ئەو گونده گوندیکی پر له‌ ئاو و پر له‌ دارپو‌ته‌قال بو، رۆژبە‌رۆژی بووین بۆ ئەو‌ی تا بایم شاهیدی غوسلی منالیک بیت، له‌پرا زریانیکی به‌هێز هەلی کرد، ئاسمان بووه‌ ئاو و ده‌رژایه‌ سەر‌عه‌رد، عه‌ردیش دهم به‌پێکه‌نین و خۆش‌حال جیتی ناوی له‌ سینه‌یدا ده‌کرده‌وه، زریان‌که‌ ریش سپییانی گوند و ژنان و کچانیانی راونا‌یه‌ ژووریکی گه‌وره‌ی مالی خاوه‌ن ئاهه‌نگه‌که‌وه، باران و هه‌وره‌ برووسکه‌ له‌په‌نجه‌ره‌ و له‌درزی ده‌رگا‌که‌وه ده‌یان ده‌کرده‌ ژووری، هه‌وا بۆنی خاک و نارنجی لێ ده‌هات، هه‌ر شه‌راب و عاره‌ق و مه‌زه‌ش بوو په‌یتا په‌یتا ده‌هێترانه‌ ژووری و ده‌برانه‌ ده‌ری، خه‌ریک بوو شه‌وه‌ داده‌هات، چراکان پێکران، پیاوان زه‌وق گرتنی، ژنان چاوانی سه‌ره‌وه‌ژێریان هه‌لێری و وه‌ک که‌وه‌وتنه‌ قاسپه‌قاسپ، له‌ ده‌ره‌وه‌ش خواوه‌ند له‌ گرمه‌ گرمی خۆی به‌رده‌وام بو، تا ده‌هات گرمی هه‌ور قایمتر ده‌بوو.

کۆلانه‌ باریکه‌کانی گوند ببوونه‌ جۆگه‌، به‌رد به‌نیو‌ئەو جۆگانه‌دا تلی ده‌دا و درنده‌ پێده‌که‌نی، خواوه‌ند ببووه‌ زریان و عه‌ردی له‌ نامیز ده‌گرت، ئاو‌دێری ده‌کرد و تول بریی ده‌کرد.

بایم رووی کرده‌ دایکم، یه‌که‌م جار بوو ببینم بایم ئاوها به‌سۆز و میه‌ره‌بانیه‌وه‌ له‌ دایکم بنۆری، یه‌که‌م جار بوو جۆره‌ چێژێ له‌ده‌نگی با‌مدا ببیهم. به‌دایکمی گوت: "مارگی... گۆرانیی بێ‌هه‌!"

مۆله‌تی دایه‌ دایکم گۆرانی بلتی! له‌کو‌تیش؟ له‌به‌رده‌م نامه‌حه‌مدا، من نازانم بۆچی له‌ خۆمه‌وه‌ رقم هه‌ستا، شپه‌زه‌ هه‌ستام و به‌ره‌وه‌ لای دایکم پام کرد، وه‌ک بلتی به‌و‌ی له‌ شتیکی بیاریزم، به‌لام بایم په‌نجه‌ی نایه‌ سه‌ر شانم و داینشانم. ئیدی روخساری دایکم ده‌ره‌وشایه‌وه‌، وه‌ک بلتی هه‌موو ئەو باران و هه‌وره‌ برووسکه‌یه‌ ئه‌ویان له‌ نامیز گرتی، سه‌ری هینایه‌وه‌ دوا، یادم دێ که‌زیبه‌ شه‌به‌قه‌رنگه‌که‌ی کوتوپر لێک جو‌ی بوونه‌وه‌ و به‌سه‌ر شانیدا بۆ سه‌ر سمتی په‌خش بوون.

ده‌ستی کرد به‌گۆرانیی چرین، خوادایه‌... چ گۆرانییه‌ک؟ قوول، شیرین، پۆشراو به‌سایه‌یه‌ک له‌ خه‌م، تژی له‌ سۆز، هه‌روا که‌ چاوه‌ نیوه‌کراوه‌کانیسه‌ له‌سه‌ر بایم بوو، گۆرانییه‌کی چری که‌ هه‌رگیز یادم ناچێته‌وه‌، ئەو کات تینه‌گه‌یشتم ئەو گۆرانییه‌ بۆچی و بۆ کێ ده‌لی، به‌لام که‌ گه‌وره‌ بووم له‌وه‌ گه‌یشتم. وای که‌ ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی لیوریز بوو له‌ چ خرۆشانیک:

کاتێ تۆ پیا‌سه‌ ده‌که‌یت

سه‌یرم لێ دیت چۆن شه‌قامه‌کان نا‌پۆشترین به‌خونچه‌ و

تو‌یش نابینه‌ هه‌لۆیه‌کی بال زێرین!

بۆ خۆ دوور راگرتن له‌ سه‌یرکردنی بایم، بۆ خۆ پاراستن له‌ببینی دایکم، له‌ شو‌تیکی ترم ده‌نۆری، به‌ره‌وه‌ لای په‌نجه‌ره‌که‌ رۆبشتم و نیوچه‌وانم نووساند به‌شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ و سه‌یری ئەو شه‌سته‌ بارانه‌م ده‌کرد که‌ خاک ده‌ینووشی. زریان به‌دریژی ئەو رۆژه‌ وچانی نه‌دا، شه‌وه‌ بالی به‌سه‌ردا کیشابووین، دونیای ده‌ره‌وه‌ تاریک دا‌هات، ئاسمان و عه‌رد تیکه‌لاوی به‌کدی بوون، هه‌رده‌وکیان ببوونه‌ قور، چرای زیاتر پێکران، هه‌مووان به‌ره‌وه‌ لای دیواره‌کان هاتن، میز و کورسییه‌کان هینانه‌ لاوه‌ تا جیگه‌ بێته‌وه‌،

جحیل و پیر ده‌یانویست سه‌ما بکه‌ن، که‌مانچه‌ژەن له‌ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا له‌سه‌ر چوارپایه‌یه‌کی بلند دانیشتیوو، که‌مانچه‌که‌ی وه‌ک شمشیریک به‌ده‌سته‌وه‌ گرت، له‌ژێر لیوه‌وه‌ به‌تییکی چری و پاشان ده‌ستی به‌ژه‌نین کرد، ئیدی پێکان و هه‌خووروو که‌وتن و ناوقه‌ده‌کانیش که‌وته‌ جووله‌، ژنان و پیاوان سه‌یری یه‌که‌تریان کرد و هه‌ستانه‌ سه‌ری. یه‌که‌مین که‌سه‌ی هاته‌ مه‌یدانی سه‌ما، ژنیکی رەنگ په‌ریو و باریکه‌له‌ بوو که‌ ته‌مه‌نی چل سالیک ده‌بوو، لیوه‌ نارنجیه‌که‌ی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه‌ به‌ره‌نگی تو‌یکله‌ گوتی و پرچه‌ شه‌به‌قه‌رنگه‌که‌شی ده‌ره‌وشایه‌وه‌ به‌زه‌یتی گه‌لای داردیمشت. هه‌ر که‌ ئاووم دایه‌وه‌ و ئەو ژنه‌م بینی، ترس دایگرتم، نووتیکی خه‌مین و شین له‌ژێر چاوانیدا ده‌واری هه‌لدابوو، کوتوپر ره‌شایی چاوانی پرشنگی دا، یان با بلیم: هه‌لایسا، وا هات به‌خه‌یال‌مدا ته‌ماشای من ده‌کات، له‌ ترسانا چمکی کراسه‌که‌ی دایکم گرت. هه‌ستم کرد ئەو ژنه‌ ده‌یه‌وی قۆلم بگری و له‌گه‌ل خۆم به‌ری.

پیره‌مێردیکی که‌ته‌ و پش بزینی، هاواری کرد: "باره‌که‌للا سورمیلینا!" وای گوت و ئیدی چووه‌ به‌رده‌م سورمیلینا، ده‌سته‌سه‌ره‌ شه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، چمکیکی دایه‌ ده‌ستی وی و چمکه‌که‌ی تری به‌ده‌ستی خۆیه‌وه‌ گرت، پاشان دوو‌قۆلی که‌وته‌ سه‌ما، سه‌ریان بۆ سه‌ره‌وه‌ و جه‌سته‌یان وه‌ک دوو مۆم قیت و قینج راگرتوو. ئیدی ئاوها خۆیان به‌ده‌ستی سه‌ما سپارد.

سورمیلینا قاپقاپی ته‌خته‌یی له‌پیدا بوو، به‌هه‌موو هینزی خۆی، پاژنه‌ی قاپقاپه‌که‌ی ده‌دا به‌ئه‌زری ژووره‌که‌دا و ته‌واوی ماله‌که‌ی هینابوو له‌ره‌، گرتی سه‌ره‌پۆشه‌ سپیکه‌ی کرایه‌وه‌ و ملوانکه‌ لیسه‌که‌ی، که‌ گه‌ردن و سه‌رسینگی رازاندبۆوه‌ وه‌دیاره‌که‌وت، په‌ره‌ی که‌پووی داده‌خرا و ده‌کرایه‌وه‌ و بۆنی هه‌وای هه‌لده‌مژت، هه‌لاوی هه‌ناسه‌ی پیاوان گه‌مارۆی داو به‌ده‌ویدا شه‌پۆلیان ده‌دا، ئەژنۆکانی نوشتانه‌وه‌، سوورپایه‌وه‌، خه‌ریک بوو بکه‌وی به‌سه‌ر ئەو پیره‌مێرده‌دا که‌ له‌به‌رده‌میدا سه‌مای ده‌کرد، به‌لام یه‌کسه‌ر به‌پێچدانی سمتی له‌به‌رده‌میدا بزبوو، پیره‌مێردی سه‌ماکه‌ریش وه‌ک ئەسپ ده‌یحیلاند، هه‌ر به‌حه‌واوه‌ ژنه‌ی ده‌گرتوه‌، به‌لام ئەو هه‌مدیس له‌ باوه‌شی هه‌لده‌خزایه‌وه‌، ژنه‌ و پیره‌مێرد گه‌مه‌یان ده‌کرد، یه‌کدییان راوه‌نا، هه‌وره‌ گرمه‌ و باران نه‌مان، دونیا بارگه‌ و بنه‌ی پێچایه‌وه‌ و جگه‌ له‌و ژنه‌ (سورمیلینا) که‌ سه‌مای ده‌کرد، چ شتیکی تر به‌سه‌ر هه‌لدیره‌وه‌ نه‌ما. ئیدی که‌مانچه‌ژەن خۆی به‌سه‌ر چوارپایه‌که‌وه‌ بۆ رانه‌ده‌گیرا و هه‌ستایه‌ سه‌ری، که‌مانچه‌که‌ی وه‌ک بونیاده‌م هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا و هاواری ده‌کرد، خۆی له‌گه‌ل سوورپایه‌وه‌ی پتی سورمیلینادا یه‌کانگیرکرد، روخساری پیره‌مێرد رەنگی درنده‌ی لێ نیشتیوو، تا بناگوێی سوور هه‌لگه‌راپوو، لیوه‌له‌ره‌ی پێ که‌وتبوو، له‌ژێر چاوه‌وه‌ له‌ژنه‌که‌ی ده‌نۆری، هه‌ستم ده‌کرد که‌ هه‌ر ئەله‌غان هه‌لده‌کو‌تیتته‌ سه‌ر ژنه‌ و له‌تو‌یه‌تی ده‌کات، پیم و ابوو کابرای که‌مانچه‌ژەنیش هه‌مان هه‌ستی هه‌یه‌، له‌به‌رته‌وه‌ی یه‌کسه‌ر مۆسیقا‌که‌ی بری، سه‌ما ته‌واوو، هه‌ردوو سه‌ماکه‌ره‌که‌ له‌جووله‌ که‌وتن، ئاره‌قه‌ له‌ته‌واوی جه‌سته‌یان‌ه‌وه‌ ده‌چۆرا، پیاوان به‌ره‌وه‌ لای پیره‌مێرد رایان کرد، بردیانه‌ ئەولاوه‌ و به‌عه‌ره‌ق که‌وته‌ شیلانی، ژنه‌کانیش ده‌وری سورمیلینایان دا تا پیاوان نه‌بینن، منیش که‌ هیشتا مندال بووم، له‌نیو‌ژنه‌کانا شو‌تییکم بۆ خۆم کرده‌وه‌، ژنه‌کان پێیان دام سه‌یرکه‌م، سوخمه‌که‌یان له‌ مه‌مکۆلانی کردبۆوه‌، ئاوی نارنجیان به‌مل و ژێر بال و هه‌نییه‌یدا ده‌پژاند، ئەویش چاوانی لێکنا‌بوو، زرده‌خه‌نه‌ی ده‌هاتی.

ئەمە ئەو كاتە بوو كە سەما و سورمىلىنا و ترس، ياخود سەما و ژن و مەرگ لە ناخدا نامىتە و يەكانگىرى يەكدىي بوون، چل سال دواتر، لە بانىزەي بەرزى ھۆتېلى (ئۆرىنت) لە (تفليس)، ژنىكى ھىندوستانىي سەماي دەکرد، ئەستىرەكان بەژوور سەريەو دەدرەوشانەو، بانىزەكە تارىك و چرايەكى لى ھەلنەكرابوو، دە دواترە كەسى بەدەورى ئەو ژنەدا راوستابوون، جگە لە رووناكىي كزى سىگارەكانيان ھىچى تر ديارنەبوو، ژنە ھىندوستانىيەكە لەژىر قورسايى زىر و زبو و گوارە و خالخالى زىرپىندا، بەترسىكى پەنھان و لەسەرخۆ سەماي دەکرد، وەك بلىي بەلتيواری ھەلديرتكەو لەگەل خواوئەندا سەما بكا و گەمانى لەگەلدا بكا، دەھاتە پىشەو، دەكشايەو، سەرى دەكردە سەرى و لە تەواوى ئەو ماويەشدا ھەموو گىيانى لە ترسا ھەلدەلەرزى تا نەبا ھەلديرتى. ناو بەناو بى جوولە لەجىي خۆيدا راوئەوستا. قوئل و باسكى وەك مار لەبەك دەئالاند و دەكرانەو و لەھەوادا لەگەل يەكديدا جووت دەبوون، رووناكىي سىگارەكان كوژانەو و لەپانتايى شەودا جگە لەو سەماكەرە و ئەستىرەكانى ژوور سەرى شتىكى تر ديارنەما، ئەستىرەكانىش بى جوولە كەوتنە سەما، ئىمە ھەناسەمان لەخۆ پرېبوو. كوتوپر ترسىك داگرتم، چما ئايا ئەو ژنىك بوو كە لەسەر لىواری ھەلدير سەماي دەکرد؟ نا، ئەو رۆحى خودى ئىمە بوو كە گەمەي ئەقىنى بەمەرگ دەدۆران!

كوپ

ھەر شتى بەھاتبايە زەينى منالىمەو، ھىند بەتاسەو ئەمىزم بۆ دەكردەو و ھىند بەقولىي لە زەيندا تۆمار دەبوو، كە ئەلعانىش لە تافىي پىرپىدا لە دەيادھىتەنەو ماندوو نابم، يەكەمىن ئاشايەتيم لەگەل زەريا و ژن و رەنگ و بۆنى دونيادا بەبەج كەم و زىاد و ياد دىنمەو.

دوورترين يادەودى ژيانم ئەمەيە: ھىشتا بەتەواوى نەمدەتوانى بەپتوہ خۆراگرم، بەگاگۆلكى بەرەو دەرگاي ھەوشە دەرويشتم و لە ترس و پەروشىيەو سەرم بۆ فەزاي كراوى ھەوشە دريژ دەکرد، تا ئەو كاتە تەنھا لە شووشەي پەنجەرەو تەماشاي دەروەم كەردبوو، شتىكى وام نەديتوو، بەلكو تەنھا سەرنجم داوو. بەلام ئىدى و بۆ يەكەمىن جار دونيام دەبىنى، خودايە چ ديمەنىكى سەرسورھىن بوو! باخچەي ھەوشەكەمانم بى سنوور دەھاتە پىش چاو، ويزە ويزى ھەزاران مېشەنگى نەبىنراو لە فەزادا دەھاتە گوئ، بۆنىكى سەرخۆشكەر دەگەيشتە لووت و گەرمای خۆرىش چەر ھەر وەكى ھەنگوين بوو، دەتگوت فەزا تزيبە لەشمشپىر و لەنيو شمشپىرەكانا دەعباگەلى دريژ و فرىشتەئاسا، بەبالە رەنگاوپرەنگ و بى جوولەكانيانەو بەرەو لام دىن. لەترسا ھاوارىكم كرد، چاوانم پر بوون لە فرمىسك و دونيا لەبەر چاواندا بزىر بوو.

رۆژنىكى تر دىنمەو ياد كە پىساويكى ريش قرژ بوو لە باوہشى گرم و بردمى بۆ بەندەر، كە نزىك بووینەو دەنگى ئاھونالەي بوونەو پىكى درندەم ژنەفت، بىن دەچوو برىندارىي، يان بىەوئى بمانتوقىنئ، بەترسەو خۆم راپسكان و لەباوہشى پىاوەكە خۆم خستە خوارەو و وەك مەلىك زىكاندم، دەمويست بگەرپتمەو، كوتوپر بۆنى تىزى خرنوك و قىر و لىمۆي گەنيو گەبىيە كەپووم.

ناخم بۆ ھەلمرتنى ئەو بۆنە كرايەو، لەنيو باسكى تووكنى پىاوەكەدا كەوتە خۆراپسكان، تا لەپىچى شەقامىكدا ھەموو زەرياي كەفچىرپىن رۆژايە ناخەو، زەريايەكى شىن، پر لە ھاوار و بۆن (چ بوونەو پىكى سەير بوو! چ تەر و تازەبىيەك بوو! چ ديمەنىكى بى سنوور بوو!) سەرم تزيى بوو لە پىكەن و خۆئ و ترس.

ژنىكى ھاوسىمان بەياد دىنمەو كە ناوى (ئانىكا) بوو، تازە بووك و تازە دايك، ژنىكى شوخ و نازدار، كەزىي كال و دريژ و چاو گەورە، رۆژنىكان دەمەو عەسر لەھەوشە يارىم دەکرد، وا بزائم تەمەنم سى سالان بوو، باخچە بۆنى ھاوينى لى دەھات، ئانىكا نوشتايەو و لەباوہشى گرم و لە نامىزىدا ديانام، منيش پىلئووم لىكنا و سەرم لەنيو مەمكۆلانى نا و بۆنى جەستەيم ھەلمرت: ھاواوى بۆنىكى گەرم و چرى شپىر و ئاوتتە بەئارەقە لەجەستەي نوووكەو ھەلدەسا، بەنەشوہەكى ھاوانمىزىيەو ئەو ھاواوہم رۆژانە ناخەو، كوتوپر سەرم گىزى خوارد و لەھۆش خۆ چووم، ئانىكا لەشەرمدا سوور ھەلگەرا، لەنيوان دوو ئىنجانەي گولە رىچاندا ديانام، ئىدى لەو بەدوا ھەرگىز لە باوہشىدا دايەدەنىشانم، بەلكو تەنھا بەچاوە گەورەكانى سەرنجى نەوازشامىزى لى دەدام و زەردەخەنەي دەھاتى.

شەويكىان ھاوين لەھەوشە لەسەر كورسىيە چكۆلەكەم دانىشتبووم، بىرم دى كاتى سەرم ھەلپىي، بۆ يەكەمىن جار ئەستىرەكانم بىنى، ھەستامە سەرىي و لە ترسا ھاوارم كرد: "بلىسە.. بلىسە...!" دەتگوت ئاگر لە ئاسمان ھەلايساوە و جەستەي چكۆلەم كەوتۆتە بەر مەترسىي شالاوى ئاگرەو.

ئاوا بوو يەكەمىن روو بەروو بوونەو دەم لەگەل عەرد و زەريا و ژن و ئاسمانى پر لە ئەستىران، ئەلعانىش لەقوولترين ساتەكانى ژياندا، ئەم چوار توخمە ترسناكە بەھەمان تاسەي تافى مندالبەو تەجروہە دەكەم، لە خواستى ھەمدىس تەجروہەكردنى ئەم توخمە ترسناكە (بەھەمان ترس و سەرسورمان و پەروشىي تافى منداليم) ھەويە كە ئەورۆ ديسان ئەوانە بەقولى لەجەستە و رۆحمدا ھەست پى دەكەم، لەبەرئەوئەي ئەوانە يەكەمىن ھىزىك بوون كە ھۆشبارانە تۆماربوونىانم لە رۆحمدا پى زانى و ئىدى بەتەرزىكى لىك نەچىراو، گرئى دران و يەكانگىرى يەكدى بوون، بەروخسارىك دەچوون كە ھەمىشە لە شپوگۆر كىدا بن، كاتى تەماشاي ئاسمانى پر لە ئەستىران دەكەم، ھەندى جار مەزەندە دەكەم باخىكى پر لە گول بى، يان زەريايەكى تارىك و خەتەر، ھەندى جارى ترىش لەوئەي روخسارىكدايە غەرق لە فرمىسك، لەگەل ئەوھەشدا ھەريەك لەسۆز و خەيالاتم، تەننەت رووتەنترىنيان، لەم چوار پىكەتە سەرتايىيە دروست بوون. لەناخدا فەلسەفەترىن مەسەلە، شپوہى جەستەيەكى گەرم و دونيايى بەخۆو دەگرئ و شەلال دەبىت لەبۆنى زەريا و خاك و ئارەقە، ئاخىر وشە بۆئەوئەي بتوانىت دەستم تىوہ بدا، پىويستە بىبىتە جەستەيەكى گەرم، كاتى دەتوانم پەي بەدونيا بىم كە بتوانم بۆن بكەم، بىبىنم و لەمس كەم.

جگە لەو چوار ھەستە، رۆحم بەقولىي لە رووداوە رىكەوتەكان راپلەكى. رووداوى رىكەوت؟ چ دەكەيت كاتى زەينى ترسۆك لەراقەكردنى شتىكدا دۆش دادەمىنئ و ئىدى لە ھەژمەتا پەنا دەباتە بەر گوزارشتى ناجوامىرانە و ناراستەووخۆ، تا نەبا قسەكانى بىنە چەنەبازى و شكۆي برىنداركات. وا بزائم

ته‌مه‌نم چوار سالان بوو که بایم به‌بوئنه‌ی سالی نوټوه که ناربییه‌ک و توټیټکی وه‌ک جه‌ژئانه، یان ئه‌وه‌ی که له (کریت) پیټی ده‌لټین (ته‌به‌روک) بوټ هیتام، ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م داده‌خست، ده‌رگای قه‌فه‌سه‌که‌م ده‌کرده‌وه و که ناربییه‌که‌م نازاد ده‌کرد، که ناربییه‌که راهاتبوو له‌سه‌ر توټه‌که بنیشیتته‌وه و چه‌ند سه‌عاتیټک له‌سه‌ریه‌ک بخوټنټ، منیش به‌دیارییه‌وه هه‌ناسه‌م له‌خوټه‌بیری و گوټیم را‌ده‌دټیرا.

پټ ده‌چټی ئه‌م رووداوه زوټ ساکاره، له هه‌موو کتیبه‌کان زیاتر و له‌وه‌که‌سانه‌ش زیاتر که دواتر ناسیمن، کاربگه‌ری له‌سه‌ر ژیانم، له‌هه‌لسوکه‌وه‌ته‌کانی سالانی دواتر له‌سه‌ر عه‌رد، له سلاو و مالتاواپییه‌کانا هه‌بووین، هه‌ستم کرد سه‌رم ئه‌و توټه‌یه و که ناربییه‌ک له‌کاتی گۆرانی چرینا ده‌یکاته هیلانه.

را‌فه‌کردنی یه‌ک به‌یه‌کی یاده‌وه‌رییه‌کانی منالیم له‌به‌ر ئه‌وه نییه که خاوه‌ن سیحریټکی گه‌وره‌ن، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌یه که له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا، هه‌روه‌کو خه‌ون، رووداویټکی به‌روالته‌گچکه، روخساری راسته‌قبینه‌ی ئه‌قبینی ئاشکرا ده‌کرد، زیاتر له‌وه‌ی رامان و را‌قه‌ی ده‌روونی ئاشکرای ده‌کات، هۆکاری گوزارشتکردن له‌مندالیدا یان له‌خه‌وندا زوټ ساکاره، هه‌ر بوټه‌ جوانترین لایه‌نی ده‌روونی به‌بټ زوټ پی‌وه‌نان ئالوگۆر ده‌کا و ته‌نها جه‌وه‌ره‌که‌ی ده‌مینیتته‌وه.

زه‌ینی مندال بټ گه‌رد و جه‌سته‌شی نه‌رم و نیانه، خوټ و مانگ و با و باران، به‌بیده‌نگی به‌سه‌ریدا ده‌رژټین، مندال هه‌ویریټکه و ئه‌وانه هه‌لئ دټین. مندال به‌ئیشیتته‌هاوه دونیا قووت دده‌ا، گه‌ده‌ی هه‌رسی ده‌کا، هه‌رسی ده‌کا و ده‌یکاته مندال.

کاتی هه‌تاو هه‌وای گه‌رم ده‌کرد، له‌خانوه‌ گه‌وره‌که‌ی دراوسټیکه‌ماندا، تری ده‌گوشرا و دونیا تژی ده‌بوو له‌ بوټی شیلای تری. زیاتر له‌سه‌ر سه‌کوټی ماله‌که‌مان داده‌نیشتم، چاوانم به‌خوش‌حالییه‌وه لټکده‌نا، ده‌سته‌کانم رایه‌ل ده‌کرد و چاوه‌ریټی شتیټکم ده‌کرد. هه‌میشه خاوه‌ند له‌شټوه‌ی مندالیټکی وه‌ک خوټدا ده‌هات و یارییه‌ منالانه‌کانی - خوټ و مانگ و با - ی ده‌دایه‌ ده‌ستم و ده‌یگوت: "ئه‌مانه‌ دیاری من، یارییان پټ بکه، یاری مندالانه‌ی تریشم هه‌ن!" ئیدی من چاوانم ده‌کرده‌وه و خاوه‌ند دیار نه‌ده‌ما، به‌لام هټشتا یارییه‌ منالانه‌کانیم هه‌ر به‌ده‌سته‌وه بوو.

قودره‌تی ره‌های خاوه‌ندم له‌به‌ر ده‌ستابوو (ئه‌وه‌م نه‌ده‌زانی، له‌به‌رئه‌وه‌ی ته‌جرویه‌یم ده‌کرد) دونیام به‌و جوټه‌ ده‌خولقاند که خوټ ده‌موست، ئاخ‌ر من هه‌ویر بووم، دونیاش هه‌روا. بیرم دئ له‌ تافی مندالیدا ئالوالو و گټیاسم له‌ هه‌ر میوه‌یه‌کی تر خوشترده‌ویست، قاپټیکم له‌ بییه‌که‌ پیر ده‌کرد له‌ ئاو، ده‌نکه‌ گټیاس و ئالبالوه‌کانم تټی ده‌کرد، ده‌نوشتمه‌وه‌ه و ته‌ماشای بریقه‌دانه‌وه‌یانم ده‌کرد. به‌په‌رۆشه‌وه‌ لټیم ده‌نۆرین، به‌لام کاتی له‌ ئاوه‌که‌ درم ده‌هټینان، به‌وه‌یری نا‌ئومیدییه‌وه‌ له‌ ژاکانیان ورد ده‌بوومه‌وه. چاوانم ده‌نوقاند تا ژاکانیان نه‌بینم، هه‌ر به‌چاوی نوقاوه‌وه‌ ده‌مه‌اویشتنه‌ زارم.

ئه‌م رووداوه‌ ها‌که‌زایییه‌، به‌گشتی ئه‌و پټگه‌یه‌ روټن ده‌کاته‌وه‌ که تا ئیستا به‌پیریش روویه‌رووی واقعی پټ بوومه‌ته‌وه. من واقعییه‌ت، رووناکتر، باشتر و گونجاوتر به‌مه‌به‌ستم ده‌خولقیتمه‌وه. زه‌ین هاوار ده‌کات، را‌قه‌ ده‌کات، پټیټینی ده‌کا، به‌ره‌نگار ده‌بیتته‌وه، به‌لام نه‌غمه‌یه‌ک له‌ ناخمه‌وه‌ به‌رز ده‌بیتته‌وه و هاوار ده‌کا: "ئه‌ی زه‌ین، بټی ده‌نگ به‌! وا باشتره‌ گوټی له‌ ده‌نگی دل‌ را‌دټیرین!" ئه‌ی کام دل‌؟

شټیتی: جه‌وه‌ری ژیان. ئیدی دل‌یش ده‌که‌وټته‌ گۆرانی چرین.

یه‌کی له‌ عاریفه‌ بیزانسییه‌کان ده‌لټی: "هه‌نوه‌که‌ که ناتوانین واقعی بگۆرین، باشتره‌ ئه‌و چاوه‌ بگۆرین که واقعی ده‌بینی!" (*) له‌ تافی منالیدا وام کرد، ئه‌لعانییش له‌ لیوانلیوترین ساته‌کانی ژیاغدا به‌به‌خشش، هه‌ر وا ده‌که‌م.

به‌راستی زه‌ین و چاوه‌ گوټی مندال موجیزه‌ن! به‌په‌رۆشییه‌کی بټی ئه‌ندازه‌وه‌ ئه‌م دونیایه‌ قووت ده‌ده‌ن و لټی تټیر ده‌بن. دونیا مه‌لیټکه‌ به‌په‌ری سوور و سه‌وز و زه‌رده‌وه، ده‌ی مندال ئه‌و مه‌له‌ راو ده‌کات.

له‌ چاوانی خاوه‌نده‌وه‌ شتیټکی تر نییه‌ له‌ چاوانی مندال بټی، دونیا بوټه‌که‌م جار ده‌بینی و ده‌بخولقیټی، به‌ر له‌وه‌ دونیا بټی سه‌روه‌یه‌، ته‌واوی مه‌خلوقاته‌کان (ناژهل، دره‌خت، ئینسان و به‌رد) ته‌واوی شته‌کان (شټیوه، ره‌نگ، ده‌نگ، بوټن، تیشکی برووسکه) له‌پټش چاوی مندالدا به‌ته‌رزتیکی گوزارشت نه‌کراو ره‌ت ده‌بن - له‌پټش چاویدا نا، به‌لکو له‌ ناوه‌ه‌یرا - مندال ناتوانی پټیکانه‌وه‌ گریټ دا و نه‌زمټ له‌ مابه‌ینانا پټیک بټی، دونیای مندال له‌ گل نه‌خولقاوه‌ تا به‌رگه‌ بگری، به‌لکو له‌ هه‌ور دروست بووه، نه‌سیمټکی فټیک به‌سه‌ر لاجانگه‌کانیدا هه‌لده‌کاو دونیا له‌به‌ریه‌ک ده‌په‌وټیتته‌وه و دیار نامټی.

بټی شک، به‌ر له‌خه‌لیقه‌ت، بیسه‌روه‌ری به‌و شټیوه‌یه‌ به‌به‌رده‌م خاوه‌نددا ره‌ت بووه.

کاتی مندال بووم، له‌گه‌ل ئاسمان، مټرو، زه‌ریا و با دا، واته‌ له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و شتانه‌دا که ده‌مینیا یا ده‌ستم تټیوه‌ ده‌دان یه‌کانگیر ده‌بووم، (با) سینیگی هه‌بوو، ده‌ستی هه‌بوو، نه‌واژی ده‌کردم، هه‌ندئ جار توټره‌ ده‌بوو، به‌روومدا هه‌لده‌شاخا و نه‌یده‌هټیشت پرۆم، هه‌ندئ جار ده‌یخستم به‌عه‌ردا، گه‌لټ میوه‌کانی ده‌وه‌راند، قژی تټیک ده‌داهمه‌وه‌ که دایکم جوان بوټی شانه‌ کردبووم، کلاوه‌که‌ی سه‌ری (ده‌بټیترۆس)ی ده‌رفاند و داوټی کراسه‌که‌ی (پنلۆپ) خانی ژنی وی هه‌لده‌دایه‌وه.

هټشتا من و دونیا له‌یه‌ک جوټی نه‌بسوینه‌وه، به‌لام ورده‌ ورده‌ خوټم له‌ ئامیزی وه‌ددرنا، ئه‌و له‌ که‌ناریټکدا راوه‌ستا و منیش له‌ که‌ناریټکی تر، ئیدی هه‌مدیس شه‌ر هه‌لایسایه‌وه.

ئه‌و مندالی که ئاوها له‌سه‌ر سه‌کوټی به‌رده‌م ماله‌که‌یانداده‌نیشتم و په‌ی به‌زیرانی چر و ره‌شی دونیا ده‌برد، روټیټیکان کوتوپر چاوانی کرانه‌وه‌ و دونیای بینی، هه‌ر پټنج هه‌سته‌که‌ که‌وته‌نه‌ خوټ، هه‌ریه‌که‌یان ریټی بوټی کرده‌وه و به‌شی خوټی له‌ دونیا وه‌رگرت، بیرم دئ هه‌ستی بوټنکردن به‌ر له‌ هه‌سته‌کانی تر له‌ مندا و رووژا، یه‌که‌مین هه‌ست بوو که که‌وته‌ به‌رقه‌رارکردنی نه‌زم و یاسا به‌سه‌ر ناژاوه‌ و بټی سه‌روه‌یریدا.

دوو سالان بووم، هه‌ر که‌سټیک له‌لام بوټیټکی تاییه‌تی خوټی هه‌بوو، به‌رله‌وه‌ی سه‌ر هه‌لټرم و ئه‌و که‌سه‌ ببینم، به‌بوټیدا ده‌مزانی کټیه‌. دایکم، بایم، خاله‌کانم، ژنه‌کانی دراوسټیمان، هه‌ریه‌که‌یان بوټی تاییه‌تی خوټیان هه‌بوو، کاتی که‌سټیک له‌ باوه‌شی ده‌گرتم، به‌بوټیدا ئه‌و که‌سه‌م خوټشده‌ویست یان ده‌که‌وته‌ لنگه‌فرتی تا له‌باوه‌شیم داگری. له‌گه‌ل سالاندا ئه‌و توانایه‌ له‌ بووندا بارگه‌ و بنه‌ی پټیچایه‌وه‌ و بوټی

(*) ده‌بټی چاوه‌کان بشوټردټنه‌وه. ده‌بټی جوټیټکی تر ببټی (سوها‌بی سوپه‌تری).

جۆراوجۆر تېئورېتىكە لاۋى يەكەدى بوون.

يەكەندەردو بەبۇندا مەسحى و توركم دەناسىيەو. مالىكى مېھرەبانى تورك دراوسيمان بو، كاتى ژنەكەيان دەھات بۇ مالىمان بەبۇنەكەى دلم تېئەل دەھات، ناچار چلن رېئانەم لى دەكردهو و دەكەتمە بۇنكردى، يان گولتېكى ئەكاكىام دەترنجانە كونه لووتمەو.

بەلام ئەو ژنە توركە، كە ناوى فاتىمە بو، كچىكى چكۆلەى چوار سالانى ھەبوو ناوى (نامىنە) بو - وا بزنام ئەو كاتە من تەمەنم سى سالان بو- ئەو كچە چكۆلەى بەبۇنەكەى سەبىرى لى دەھات كە نە توركىيى بو نە گرىكىيى. بۇنېكى خۇش بو!

نامىنە پىست سىبى و خەپان، دەست و پىن خەناوبى، لەپرچىيەو سەدەف يان موور و شوپر بېۋە. نامىنە بۇنى مىسكى لى دەھات.

دەمزانى كەنگى دايكى لە مالىوۋە نابى، دەچومە دەرى و نامىنەم دەبىنى لەبەر دەرگا دانىشتوۋە و بىنىشت دەجوئ، بىرپارم دەدا بچم بۇ لاى، بونىادەم بەسى پىلېكەنە بۇ مالىكەيان سەر دەكەوت، ئەو سى پىلېكەنە بەلاۋە زۆر بەرز بو، بىرم دەكردهو چۆن بتوانم لەو پىلېكەنەنەو سەرگەم؟ ھەرچۇنېك با خەن لەپىلېكەنەى يەكەم سەردەكەوت، ئەنجا ھەولم دەدا دوۋەمىش بىرم، تۆزى بۇى رادەوستانم تا ھەناسە يەك تى بىتەو، سەرم ھەلدەپرى تا سەبىرىكى نامىنە بکەم، دەمىبىنى بىن باك لەبەر دەرگا دانىشتوۋە، لەبرى ئەوۋى دەستى راپەلگا و يارمە تىم بدات، كەچى سەبىرى دەكردم و جوولەى لەخۇى بىبوو، وەك ئەوۋى بلتى: "كاتى بەسەر كۆسپەكاندا زال دەبىت، ئەوجا ھەموو شتىك بەدلى خۆت دەبىن، ئىدى ئەو كات دەگەپتە لام و بەيەكەوۋە يارى دەكەين، خۆگەر نايشتوانى ئەو بگەرپتە!" بەلام من نەدەگەرپامەو، دواى ھەولتېكى زۆر بەسەر پىلېكەنەكانا سەر دەكەوتم و دەگەپتەم لای نامىنە، كە دەگەپتەم لای ھەلدەسايە سەر پىن، دەستى دەگرتم و دەبىردمە ژورەو، دايكى تا نىوەرۇ نەدەھاتەو، جلىشۇرى دەكرد، بىن ئەوۋى تەنھا ساتىك بەھەدەر بەدەين، گۆرەويىەكانمان دادەكەند، رادەكشايىن و پاژنەى پىمان دەنووساند بەيەكەوۋە، ورتەمان لىوۋە نەدەھات. چاوانم لىك دەنا و ھەستم دەكرد گەرماى لەشى نامىنە لەپاژنەى پىتەوۋە بۇ پاژنەى پىم رەت دەبىن، ھىدى ھىدى بەرەو ئەرتۇم، زگم، سىنگم، ھەلدەچن و تەواوى بوونم لە خۆ دەگرئ (*).

ئەو لەزەتە ھىند قول بو كە ھەستم دەكرد لە ھۆش خۆ چوم. بەدېزىابى تەمەنم ھىچ ژنن لەزەتېكى ترسناكتى لەو لەزەتەى نامىنە پىن نەبەخشىوم و ھەرگىز گەرمايى لەشى ژنم بەو قولپىيە ھەست پىنەكردوۋە، ئەلەنشى دواى ھەفتا سال، چاوانم لىك دەنېم و گەرمايى لەشى نامىنە ھەست پىن دەكەم كە لەپاژنەى پىتەوۋە ھەلدەكشى و بەسەرپاى رۆج و جەستەمدا پەخش دەبىن.

ورده ورده لە سەرکەوتن و دابەزىن ترسم شكا، دەچومە مالى دراوسېكانمانەو و لەگەل مالىكانىانا گەمەم دەكرد، ھىور ھىور دۇنيا فراوانتر دەبوو.

(* تەواوى ئەم دېنە، بىن كە و زىاد لە رۇمانى (دوا وەسوۋەسى مەسح) دا ھەبە.

تەمەنم پىنچ سالان بو، ژنە مامۇستاىەكىيان بۇگرتم تا لەسەر تەختە فىرى كىشانى ھىل و بازنەم بكات، ئەو كارە دەستى رادەھىنام تا دواتر نووسىنى پىتەكان فىرىم. مامۇستاكەم ژىكى ساكار و لادىبى بو، ناوى خاتوو (نارت) بو، كورتە بالا، قەلەو و تۆزى كۆم، بالوكەيەك بەلاى راستى چەناگەيەو بو، خاتوو (نارت) دەستى دەگرتم و فىرى دەكردم چۇناوچۇنى تەباشىر بەدەستەو بەگرم و بەنچەكانم بچولېنم. خاتوو نارت ھەمىشە دەمى بۇنى قاۋدى لى دەھات.

يەكەم جار چ ھەق بەسەرىيەو نەبوو، نە خۇشېم بەبۇنى دەمى دەھات و نە بەكۆمىكەى، بەلام دواتر نازانم چۆن بو كە ھىدى ھىدى شىوۋى لەبەر چاوم گۆرا، بالوكەكەى سەر چەناگەى نەما، كۆمىكەى رىك بوۋە، قەلەويىەكەى نىشتەو و جەستەى بارىك و جوان بوۋە، لەماۋى چەند ھەفتەيەكدا بوۋە فرىشتەيەك بۇ خۇى، فرىشتەيەكى بارىكەلە بەكراسىكى سىبى ئاودامان بەرەنگى بەفرەو، شەبىپورىكى بۇنۇزى گەرەى بەدەستەو، بىن شك من ئەو فرىشتەيەم لەنېو يەكېك لە نىگارەكانى كلتېساي قەدىس (مىناس) دا بىنىبوو، جارىكى تر چاوانى منالىى موحىزەى خولقاند و فرىشتە و خاتوونى مامۇستاي يەكانگىركرد.

سالان تىپەرىن، من چوم بۇ دەروەى ولات و ھەمدىس گەرماۋە، بەدواى مامۇستاكەمدا گەرما، پىرېژىكى چكۆلە لەبەر دەركى مالىكەياندا خۇى دابوۋە بەر ھەتاو، بەبالوكەكەى سەر چەناگەيدا ناسىمەو. خۇى بو، لىنى نىك بوومەو و خۆم پىن ناساند، لە خۇشيدا دەستى كرد بەگرىان، دىارىم لەگەل خۆم بۇ ھىنايو: قاۋە و شەكر و پاكەتېك رەحەتەلقوم، سەرەتا شەرمم كرد پىسارى لى بکەم، بەلام وىنەى فرىشتەى شەبىپور بەدەست، ھىند لەناخامدا بنجى داکوتىبوو كە نەمتوانى ددان بەخۇدا بەگرم. لىم پىسى: "ئەرى خاتوو نارت، تۆقەت كراسى دىزى سىپىت لەبەر كىرەو و شەبىپورىكى بۇنۇزى گەرەشت بەدەستەو بوۋى؟"

پىرېژى بەستەزمان نىشانەى خاچى كىشا و ھاۋارى كرد: "خودا بۇ خۇى روم كات، من و كراسى سىبى؟ من و شەبىپور؟ خودايە تۆبە.. من و گۆرانى گوتن؟"

ھەموو شتى موحىزە ئاسا لەزەبى منالىمدا دروست دەبوۋە، لەسنورى ماقولتى تىدەپەراند و لە شىتېنى نىزىك دەبوۋە، بەلام ئەو شىتېبىيە چۆرە خوتېبەكە دەكرىت بەسەر ئەقلى ساختا تا بۇگەن نەكا. لە دۇنىاي ئەفسانەى پەرىياندا دەژىام و دەدوام و دەبزوام و رېگەم بۇ خۆم دەكردهو و بەنىوانىاندا رەت دەبووم، چ شتىكم دووجار نەدەبىنى، لەبەرئەوۋى ھەر جارەى سىمايەكى نوتېم پىن دەبەخشى. ئىدى بەو چۆرە بەردەوام پاكىزەبى دۇنيا تازە دەبوۋە.

چەند مېوۋەكى تايەتى سىحرىكى پەنھانىان تىدا دەوروزاندم، بەتايەتى گىلاس و ھەنجىر، بەگەلاو بۇنى گەلاى ھەنجىر ھەر وەك خواردىنان، ئەفسوون دەبووم. چاوانم لىك دەنا و بۇنى گەلاى ھەنجىرم ھەلدەمىت، لە خۇشېبىكى ترسناكدا غەرق دەبووم و رەنگم دەپەرى: خۇشى نا، بەلكو خۇشان، ترس، ھەللەرزىن، وەك بلتى چوبىتەم ناو دارستانىكى تارىك و خەتەرنەكەو.

رۇژىكىيان دايكەم لەگەل خۇيدا برەمى بۇكەنار زەربايەكى چۇلى دەروەى مىگالۆكاسترۇ، ئەو

جیگه یه شویتنی مه‌له‌ی ژنان بوو، زه‌ینم پریوو له‌زه‌ریای بی سنوور و هه‌لچوو، پی ده‌چوو له‌میان‌ه‌ی ئه‌و فه‌زا شینه‌وه قلاقه‌تی په‌نگی‌ه‌ریوو و لاواز و سه‌یر بیته‌ی ده‌ری، وه‌ک بلتی نه‌خۆش بن، ده‌یان‌زریکاند و شه‌ره‌ئاویان ده‌کرد، تا ناوقه‌دیان له‌ئاودا بوو، به‌خۆم گوت: "ده‌شی له‌ناوقه‌ده‌ به‌ره‌و خوار ماسیی بن، هه‌مان ئه‌و کیژانه‌ی زه‌ریا بن که خه‌لکی له‌باره‌یان‌ه‌وه ده‌ئاخفن!"

حه‌کایه‌تیکی نه‌نکم بیره‌اته‌وه له‌باره‌ی کچیکی زه‌ریاوه که خوشکی ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره‌ بووه، هه‌موو زه‌ریاکان به‌دوای براکه‌یدا ته‌ی ده‌کا، هه‌ر به‌له‌میک به‌لایدا په‌ت ده‌بی له‌سه‌رنشینه‌کانی ده‌پرسی: "ته‌ری شا ئه‌سکه‌نده‌ر زیندوو؟" به‌له‌مه‌وانه‌که‌یش وه‌لام ده‌داته‌وه: "به‌لێ خانمه‌که‌م، شا ئه‌سکه‌نده‌ر خۆش‌حال و زیندوو!" وای به‌حالی ئه‌وه‌ی گوتبای: "شا ئه‌سکه‌نده‌ر مردوو!" ئیدی کیژه‌که‌ کلکی ده‌کیشا به‌زه‌ریادا و زریان هه‌لده‌سا و هه‌موو به‌له‌مه‌کانی ته‌فروتونا ده‌کرد.

یه‌کێک له‌و کیژانه‌ی زه‌ریا به‌سه‌ر شه‌پۆلێکی به‌رزوه‌ به‌ره‌و لام هات، شتیکی لێ پرسیم، به‌لام هه‌ژدی زه‌ریا هیند به‌رز بوو که له‌پرسیاره‌که‌ی حالی نه‌بووم، پیشتر تیکه‌لی دونیای ئه‌فسانه‌ی ببووم و وام زانی پرسیری براکه‌یم لێ ده‌کات، بۆیه‌ به‌ترس و له‌رزوه‌ هاوارم کرد: "شا ئه‌سکه‌نده‌ر زیندوو، خۆش‌حال و زیندوو!" وام گوت و کوتوپر سه‌رحه‌م کیژانی زه‌ریا دا‌بانه‌ قاقای پیکه‌ن.

به‌شه‌رمیکی تیکه‌ل به‌تورپه‌یی رام کرد. له‌به‌رخۆه‌ گوتم: "نه‌فره‌تیا لێ بی، ئه‌وانه‌ ژن بوون، کیژانی زه‌ریا نه‌بوون!" ئیدی له‌سه‌ر به‌ردیکی چکۆله‌ دانیشتم و له‌ رقا پشتم کرده‌ زه‌ریا.

سوپاسی خودا ده‌که‌م که هینشتا ئه‌و خه‌ونه‌ خۆشانه‌ی مندالیی به‌ته‌واوی په‌نگ و ده‌نگیانه‌وه له‌گه‌لمدان، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ زه‌ینم له‌چنگی ئافات قوتار ده‌کات و له‌ ژاکان و وشکه‌لاتن ده‌پیاریزی، ئه‌وه ئه‌و قه‌تره‌ی پیرۆزی ئاوی حه‌یاته‌یه‌ که له‌چنگی مه‌رگم ده‌ردینێ، هه‌ر کاتێ مه‌وی له‌ نووسینه‌کانما له‌باره‌ی زه‌ریا و ژن و خواوه‌نده‌وه‌ بدویم، چاو ده‌برمه‌ دلّم، گوێ بۆ مناله‌که‌ی ناخم راده‌دێرم و ئیدی ئه‌و شته‌کانم پێ ده‌نووسیته‌وه، گه‌ر من توانیبیتم جارێک له‌جاران له‌هه‌تیه‌ گه‌وره‌کانی ژن و زه‌ریا و خواوه‌ند نزیک بووبیتمه‌وه و له‌پێی وشه‌وه‌ گوزارستم لێ کردین، ئه‌وا بۆ ئه‌وه‌ خۆم به‌قه‌رزاباری منالیی ده‌زانم که هینشتا هه‌ر له‌گه‌لمدایه‌. سه‌رله‌نوێ ده‌به‌وه‌ به‌مندال تا بتوانم هه‌میشه‌ دونیا بۆ یه‌که‌م جار و به‌چاوانیکی پاکیزه‌وه‌ ببینم.

دایک و بابم له‌ ده‌سه‌ره‌کاندا دین و ده‌چن، یه‌کیکیان به‌زه‌بر و زه‌نگ، توندوتیژ و مۆن، ئه‌وی تریشیان: ناسک و میه‌ره‌بان و ئیماندار، به‌رده‌وام ئه‌و دوو که‌سه‌م له‌گه‌لدا بوون، هه‌یج کامیان نه‌مردن، مادامه‌کێ من زیندووم، ئه‌وانیش له‌ ناخدا هه‌ر زیندوو ده‌بن و بۆ حوکمکردن به‌سه‌ر په‌وتار و کردارما له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌هه‌نگین، مه‌ده‌لعومر هه‌ول ده‌ده‌م ئه‌و دووانه‌ له‌خۆمدا ئاشت که‌مه‌وه‌ تا یه‌کیکیان قودره‌تی خۆی و ئه‌وی تریان میه‌ره‌بانایی خۆیم پێ بیه‌خشی، تا پیکه‌وه‌ نه‌گوجانیان که بی و چان له‌ ناوه‌مه‌را درێژیه‌ هه‌یه، له‌ دلّی کوره‌کیانا هاوئاه‌ه‌نگ کم.

ناماده‌یی دایک و بابم به‌ئاشکرا به‌ده‌سته‌کامه‌وه‌ دیاره، ده‌ستی راستم به‌هه‌ت‌تره، بی هه‌ست و ته‌واویک پیاوانه‌یه، به‌لام ده‌ستی چه‌م زۆر هه‌ستیاره. به‌وه‌یاده‌هینانه‌وه‌ی مه‌مکی ژنیک که خۆشم

ده‌یست، ده‌ستی چه‌م ده‌یه‌شی و وه‌خوورو ده‌که‌وی. له‌نازادا شین هه‌لده‌گه‌ری و هینده‌ی نامینێ بیته‌ برین. له‌خه‌لوه‌تی ته‌نه‌ایی خۆدا، کاتیک له‌فرینی مه‌لیک ده‌نۆرم، گه‌رمای ژیر زگی له‌ له‌پی ده‌ستی چه‌مدا هه‌ست پێ ده‌که‌م، له‌ ده‌سته‌کامدایه، ته‌نها و ته‌نها له‌ ده‌سته‌کامدایه که دایک و بابم شوین پێیان دیاره، بابم ده‌ستی راست و دایکیشم ده‌ستی چه‌می بۆخۆی هه‌لگرته‌وه.

هه‌ر لێره‌دا ئه‌وه‌ش بلیم که رووداویک کاربگه‌ریه‌کی قوولی له‌سه‌ر ژبانم جی هینشت، ئه‌وه یه‌که‌مین برینیک بوو که‌وته‌ رۆحم، وا پیر بووم و که‌چی ئه‌و برینه‌ هه‌ر به‌سوویه‌و هینشتا ساریژ نه‌بووه.

وا بزانه‌ ته‌مه‌نم چوار سالان بوو، رۆژتکیان یه‌کیک له‌ خالۆکانم ده‌ستی گرتم تا بچین بۆ دیدنه‌ی گۆری هاوسیه‌کمان له‌گۆرستانه‌ چکۆله‌که‌ی کلّیسیای قه‌دیس ماتییۆ.

وه‌رز وهرزی به‌هار بوو، گوله‌ به‌یوون په‌شمالی به‌سه‌ر گۆره‌کانا هه‌لدا‌بوو، ته‌لانیک گولی سوور له‌قوژبێتیکدا تژی ببوو به‌خونچه‌ی چکۆله‌ی به‌هاری، کات نیوه‌رۆ بوو، هه‌تا و عه‌ردی گه‌رم ده‌کرده‌وه و گژوگیاش ته‌ر و بۆندار، ده‌رگای کلّیساکه‌ کرابۆوه، قه‌شه‌ بخووری خستبووه بخووردانه‌که‌وه و پشتوتینی به‌ستبوو، له‌ده‌رکی کلّیسا هاته‌ ده‌روه و رووه‌ لای گۆره‌کان چوو. من له‌و کاته‌دا که بۆنی بخوور و خاکم هه‌لده‌مژت، له‌خالۆم پرسی: "ئه‌وه بۆچی بخووردانه‌که‌ ده‌گه‌رتین؟" بۆنه‌که‌ گه‌رم و که‌می ناخۆشیش بوو، بۆنی ئه‌و حه‌مامه‌ تورکییه‌ی وه‌یاد هینامه‌وه‌ که شه‌مه‌ی رابردوو له‌گه‌ل دایکما خۆمان لێ شتبوو.

خالۆم به‌بێده‌نگی به‌نیو گۆره‌کانا ده‌رژیشتم. هه‌مه‌دیس لیم پرسی: "ئه‌وه بۆچی بخووردانه‌که‌ ده‌گه‌رتین؟"

خالّم وه‌لامی دایه‌وه: "وس به‌.. ئه‌لعان ده‌بینی، به‌دواما وه‌ره!" که له‌پشتی کلّیساکه‌وه‌ داگه‌راین، ده‌نگه‌ ده‌نگیکمان هاته‌ گوێ، پینچ شه‌ش ژنی په‌شپۆش له‌مه‌بر و ئه‌وبه‌ری گۆرێکدا راوه‌ستابوون، دوو پیاویش کتلی گۆره‌که‌یان لاده‌برد، پاشان یه‌کیکیان چوه‌ نیو گۆره‌که‌ و که‌وته‌ هه‌لگه‌ندن، من و خالۆم نزیکیان بووینه‌وه و له‌ لیواری چاله‌که‌دا راوه‌ستاین.

پرسیم: "ئه‌وه خه‌ریکی چین؟" خالۆم وه‌لامی دایه‌وه: "ئیسکوپرووسک له‌ژیر خۆلدا ده‌رده‌هین!"

پرسیم: "ئیسکوپرووسکی چیی؟" وه‌لامی دایه‌وه: "راوه‌سته، ئیستا خۆت ده‌بینی."

قه‌شه‌ به‌سه‌ر گۆره‌که‌وه‌ راوه‌ستابوو، بخووردانه‌که‌ی به‌رز و نرم ده‌کرده‌وه و له‌ژیر لێوه‌وه‌ دو‌عای ده‌خوێند، به‌سه‌ر خۆله‌ تازه‌ ده‌ردراوه‌که‌دا دانه‌ویه‌وه، بۆنیکی ناخۆش ده‌هات، که‌پووم گرت، گه‌رچی دلّم تیکه‌لده‌هات به‌لام نه‌کشامه‌ دواوه، چاوه‌ری بووم و لیکدا لیکداش له‌خۆم ده‌پرسی: "ئیسکوپرووسک؟ ئیسکوپرووسکی چیی؟"

چاوه‌ری بووم، کوتوپر ئه‌و پیاوه‌ی خۆله‌که‌ی ده‌رده‌دا، خۆی راست کرده‌وه، که‌لله‌سه‌ریکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، خۆله‌که‌ی لێ پاک کرده‌وه، په‌نجه‌ی به‌چالی چاوه‌که‌یدا کرد و خۆلی لێ ده‌هینتا، پاشان که‌لله‌سه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر لیواری گۆره‌که‌دا دانا، دانه‌وتیه‌ و هه‌مه‌دیس که‌وته‌وه‌ خۆل ده‌ردان.

له ترسا هه‌لده‌له‌رزیم، له خالۆم پرسی: "چییه؟"

- "ئهی نابینی.. که‌لله‌سه‌ری مردوه، که‌لله‌سه‌ره!"

- "که‌لله‌سه‌ری کییه؟"

- "بیرت نایه، که‌لله‌سه‌ری (ئانیکا)ی دراوسیمانیه!"

- "که‌لله‌سه‌ری ئانیکا؟"

دامه خوره‌ی گریان و که‌وتمه‌ قیژه و هاوار، هاوارم کرد: "که‌لله‌سه‌ری ئانیکا؟ که‌لله‌سه‌ری ئانیکا؟" وام گوت و بۆ ئه‌رزکه‌ دانه‌ویمه‌وه و هه‌ر به‌ردیکم به‌ده‌سته‌وه هاتبا ده‌مگرته‌ گۆر‌هه‌که‌نه‌که، به‌گریان و هاواره‌وه ده‌مگوت: "ئانیکا چ شوخ بو؟ چ بۆنیککی خوشی لی ده‌هات!"

ئانیکا ده‌هات بۆ مالممان. له‌باوه‌شیا دا‌یده‌نیشاندم و به‌شانه‌که‌ی نیو پرچی قژی بۆ داده‌هیتام، ختوکه‌ی ژیر بالی ده‌دام و پیده‌که‌نیم، وه‌ک مه‌لیک ده‌مدا له‌چریکه.

خالۆم گرمیه‌ باوه‌شی و برده‌مییه‌ ئه‌ولاوه، به‌توره‌یی گوتی: "بۆچی ده‌گریت؟ وا ده‌زانی چییه؟ مردوه، هه‌موومان ده‌مرین!"

به‌لام من بیرم لای قژه زه‌رده‌ کاله‌که‌ی ئانیکا، خه‌یالم لای چاوه‌ درشته‌کانی بو. بیرم لای ئه‌و لینه‌ سووره‌ی بو که‌ ماچی پێ ده‌کردم، که‌چی ئیستا...

قیژاندم: "قژی، لینی، چاوانی؟"

- "له‌به‌ین چوون... خاک لووشی دان!"

- "بۆچی؟ بۆچی؟ نامه‌وی خه‌لک بمرن!"

خالۆم شانیککی هه‌لته‌کاند و گوتی: "کاتێ گه‌وره‌ ده‌بی، وه‌لامی ئه‌و بۆچییه‌ت ده‌ست ده‌که‌ویت!"

ده‌ستم نه‌که‌وت، گه‌وره‌ بووم، پیریوم، به‌لام وه‌لامی ئه‌و بۆچییه‌م هه‌ر ده‌ست نه‌که‌وت!

قۆناغی خۆبندنی سه‌ره‌تایی

به‌چاوانی هه‌میشه‌ ئه‌فسووناویمه‌وه، زه‌ینی لیوانلیو له‌هه‌نگوین و ویزه‌ویزی هه‌نگ، کلاویکی تیسکن له‌سه‌را و جووتیک پیتلاوی گلتونکه‌دار له‌پیدا، به‌ره‌به‌یانیه‌ک، نیوه‌ی به‌خواست و نیوه‌که‌ی تری به‌ناه‌دلیی به‌ره‌و قوتابخانه‌ به‌رێ که‌وتم، با‌م ده‌ستی گرتم، دایکم چلێ پیتخانه‌ی دامێ، گوايه‌ بۆنکردنی شه‌هامه‌تم پێ ده‌به‌خشێ، خاچی ئالتونوبی پتوره‌سمی غوسل‌دانه‌که‌می کرده‌ مالم و به‌شانانیه‌وه سه‌یری کردم و له‌ژیر لیوه‌وه گوتی: "خودا ناگادارت بێ و به‌دوعای خیری منت له‌گه‌ل بکات."

به‌قۆچی قوربانیه‌کی چکۆله‌ ده‌چووم که‌ زه‌نگۆله‌که‌ی، قورسای خستبیته‌ سه‌ر گه‌ردنی، له‌ناوه‌وه‌مرا هه‌ستم به‌شانازی و ترس ده‌کرد، به‌لام ده‌ستم نوقووم له‌ده‌ستی پیاوانه‌ی با‌مدا و ئازایانه‌ پتم ده‌کرد، به‌کۆلانه‌ باریکه‌کاندا ر‌ه‌ت بووین، گه‌یشینه‌ کلێسای قه‌دیس میناس، له‌ویوه‌ داگه‌رایین و چووبینه

ساختمانیککی کۆنه‌وه که‌ هه‌وشیککی به‌رفه‌راوانی هه‌بوو، چوار هۆده‌ی گه‌وره‌ له‌هه‌ر چوارلای هه‌وشه‌که‌دا، دارچناریکی قژ خۆلایی له‌ناوه‌راستا، ترسام و له‌رۆشفتن سله‌میمه‌وه، ده‌ستم له‌نیو ده‌ستی زل و گه‌رمی با‌مدا ده‌له‌رزى.

با‌م سه‌ری نه‌وی کرد و ده‌ستی به‌سه‌رمدا هیتا، ر‌اچله‌کیم. چونکه‌ وا بزاتم ئه‌وه یه‌که‌م جار بوو نه‌وازشم کا، سه‌رم هه‌لبیری و به‌ترسه‌وه دیقه‌تیم دا، با‌م سه‌رنجی ترسه‌که‌می دا و ده‌ستی کیشایه‌وه و گوتی: "لبیره بۆ خۆت خۆبندنه‌وه و نووسین فیتره‌بیت، تا بۆ خۆت ببیته‌ پیاو.. ده‌ی خاچ بکیشه!"

مامۆستا له‌به‌ر ده‌رگاوه‌ ده‌رکه‌وت، داریککی درێژی به‌ده‌سته‌وه و له‌ ئاژه‌لیکی لمۆز زل ده‌چوو، له‌ته‌وقی سه‌ری ورد بوومه‌وه تا به‌لکو قۆچیک ببینم، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کلاوی له‌سه‌ردا بوو نه‌مبینی.

با‌م گوتی: "ئه‌مه‌ کوری منه!" وای گوت و ده‌ستی له‌نیو ده‌ستم ده‌رهیتا و منی به‌مامۆستا سپارد، پاشان گوتی: "ئیسقانی بۆ من و گوشتی بۆ ئیوه، به‌زه‌بیتان پیاو نه‌یه‌ته‌وه، دارکاری که‌ن و بیکه‌نه ئینسان!"

مامۆستا ئیشاره‌تی بۆ داره‌که‌ی ده‌ستی کرد و گوتی: "قاره‌مان میخایل، نیگه‌ران مه‌به! ئه‌م داره هۆکاریکه‌ بۆ دروستکردنی ئینسان!"

له‌و رۆژانه‌ی قۆناغی خۆبندنی سه‌ره‌تایییدا، کۆمه‌له‌ ر‌وخساریک له‌یاده‌وه‌ریمدا ماون، کۆمه‌لێ سه‌ری مندالانه‌ که‌ وه‌ک که‌لله‌سه‌ر به‌یه‌که‌وه نووساون، ئه‌لعان زۆریه‌ی ئه‌و سه‌رانه‌ بوونه‌ته‌ که‌لله‌سه‌ر، به‌لام به‌رزتر له‌و سه‌رانه - چوار مامۆستا که‌م له‌ زه‌ینمدا نه‌مرن.

له‌پۆلی یه‌ک، (پاترۆ پۆلۆس)، پیره‌میتردیککی بچکۆلانه و کورته‌بالا به‌چاوانیککی درندانه و سمیلێکی شۆره‌وه، هه‌یج کات داره‌که‌ی ده‌ستی دانه‌دنا، به‌ئیشاره‌تیککی داره‌که‌ هه‌موومانێ کۆده‌کرده‌وه، پاشان ر‌یزی ده‌کردین، وه‌ک ئه‌وه‌ی مراوی بێن و بمانبا بۆ بازار بمانفروشی، هه‌موو باوکێک به‌سه‌پاردنی مناله‌که‌ی به‌ (پۆلۆس)، پیتی ده‌گوت: "مامۆستا، گوشتی بۆ من و ئیسقانی بۆ تو، دارکاری که‌ تا بۆ خۆی ببیته‌ پیاو!" ئیدی ئه‌ویش بێ ر‌وحمانه‌ دارکاری ده‌کردین. هه‌موومان، هه‌ر له‌مامۆستاوه تا قوتابی، چاوه‌رپتی ئه‌و رۆژه‌ بووین که‌ ئه‌و دارانه‌ بمانکاته ئینسان، که‌ گه‌وره‌ بووم و تیوره‌کانی مرۆقدۆستی زه‌ینمی به‌ره‌و گومرایی ر‌اپیتجا، بۆم ساخ بۆوه که‌ ئه‌و جۆره‌ فیتکردنه‌ فیتکردنیککی درندانه‌ بووه، به‌لام بۆ باشتر ناسینی ماهیه‌تی ئینسان، له‌وه‌یاندایه‌ دوعا بۆ داره‌که‌ی پاترۆ پۆلۆس ده‌که‌م، هه‌ر ئه‌و داره‌ بوو فیتری کردین که‌ عه‌زاب گه‌وره‌ترین مورشیده‌ بۆ هه‌لزنینی ئاژه‌ل به‌ره‌و ئینسانبوون.

(تیتیرۆس) - چ جۆر په‌نیر- له‌سه‌ر عه‌رشێ پۆلی دووه‌مدا فه‌رمانه‌رپه‌وی ده‌کرد، فه‌قیره‌ ته‌نها ده‌سه‌لاتداری ده‌کرد نه‌ک حوکمه‌ت، پیاویک بوو چاویلکه‌ له‌ چاو و ر‌ه‌نگ په‌رپو، کراسی یه‌خه‌ ره‌قی له‌به‌را و پیتلاوی پاژنه‌ زمی نووک باریکی له‌پیدا، خاوه‌ن که‌پوویه‌کی زل و تووکن، دوکه‌لی جگه‌ره‌ په‌نجه‌ لاوازه‌کانی زه‌رد هه‌لگه‌راندبوو، ناوه‌ ئه‌سه‌لییه‌که‌ی (چ جۆره‌ په‌نیر) نه‌بوو، به‌لکو ناوی پاپا داکیس بوو، به‌لام رۆژیکیان بابی که‌ قه‌شه‌ی گوند بوو، ده‌چێ بۆ شار و په‌نیری به‌دیاری بۆ ده‌هینتی، کورپه‌که‌ی ده‌لی: "باوکه.. چ جۆرێکی په‌نیره؟" به‌رپه‌که‌وت دراوسیتیه‌کیان گوتی له‌و قسه‌یه‌ ده‌بی و

دەكەوئیتە بلاوكردنهو، ئیدی مامۆستای بەستەزمان ئەو نازناوێ بەسەردا دادەبرێ. مامۆستا (پەنیر) داری نەدەوشاند، بەلام هەرەشە دەکرد، (رۆبسنۆن كرۆزۆ) ی بۆ دەخوئیندینهو و وشە بەوشە راڤهشی دەکرد، ئیدی بەمبەرەبانی و دلەراوكتیو دیکهتی دەدا، وەك بلیتی تكامان لی بکات تیبی بگهین، وەلی ئیمە سەرقالی هەلدانەوێ پەرەکانی كتیبەكە بووین، لەژێرەو سەرنجمان دەدا لە وینە ی جەنگەلە گەرمەسێرەكان، لە درەختە گەلی پان و ئەستورەكان، سەرنجمان دەدا لە (رۆبسنۆن كرۆزۆ) بەكلاوێ حەسیرییە پانەكە و لەپانتایی ئۆقیانوسە لاکەوتەكە ی چوار دەوری. مامۆستا (پەنیر) ی داماو لەزەنگی حەوانەودا کیسە تووتەكە ی دەردەهینا و سیغارتیکی دەپێچایەو، بەپارێنەوێ سەیری دەکردین و مات و حەپەساو دوکەلی سیغارەكە ی هەلدەمژت.

رۆژیکیان (میترووی پیرۆز) مان دەخوئیند، ناوی (عیسو) (*مان بەرگۆی کەوت، ئەوێ بەخاتری شۆربای نېسکە کە یاقویی برای لیبی نابوو، مافی (سەر بەمۆربوون) ی خۆی فرۆشت. ئیوارە کە گەرامەوێ مالهو، مانای (مافی سەر بەمۆربوون) م، لە بابم پرسی، بابم تۆزێ سەری خوراند و بەکۆکە کۆکەوێ گوتی: "ئەو لە خالۆ (نیکۆلاکی) ت پیرسە!"

خالۆ نیکۆلاکی قونای خوئیندنی سەرەتایی تەواوکردبوو، بەخوئیندەوارترین پیاوی بنەمالهکە دەژمێردا، خالۆ نیکۆلاکی کورتەبنە و قەلەو و کەچەل، خاوێن چاوانیکی گەورە و ترسنۆکانە، دەستی زل و تووکن. لەژێریناندا پیتی بەقەدەر بەرەكە ی خۆی رانەکیشابوو، پاروویەکی زلتەر لە دەمی خۆی قووتدابوو، ببوو مەسخەرە ی ژنە نالەبار و بەخیلەكە ی، هەموو شەوێ ژنەكە ی قاجی خالۆمی بەتەختە نوئینەكە یانەو دەبەستەو، نەبادا بچێ لەگەل کارەكەرە قەلەو و مەمک مەشكە ییەكە یاندا بنوئ، بەیانینیش پیتی لە تەختە نوئینەكە دەکردهو. ئەو خالۆ داماوێ بۆ ماوێ پینچ سال ئاوا ژیانێ لەگەل ژنەكە ییدا گۆزەران، بەلام دواتر ئیرادە ی خودا وای وێست کە ئەو ژنە نارەسەنە بمرێ، ئاخەر هەر لەبەر ئەمەشە کە ناوی خودامان ناوێ مېهرەبانی رها.

ئەم جارەیان خالۆم کچیکێ لادیی مېهرەبان و لەش ساغ و دەم نوقلیبی هینا، ئەم ژنە ی ترشەوانە قاجی خالۆمی نەدەبەستەو، ئیدی بەسەر فرازییەو دەهات بۆ مالممان و سەردانی خوشکەكە ی دەکرد. دایکم لیبی دەپرسی: "نیکۆلاکی، لەگەل ژنە تازەكە تا چۆنیت؟"

- "مارگی، هەر مەپرسە چەند بەختەوێرم... ئاخەر ئەو نامبەستیتەو!"

خالۆم لە بابم دەترسا و هەرگیز نەیدەوئیرا لەحاستیا سەر بەرزکاتەو و لەروخساری بنۆزێ، بەلکو کاتی دادەنیشت بەردەوام دەستە تووکنەکانی بەیەكدا دەهینا و سەرنجی دەپرسی دەرگا. ئەو رۆژە هەر کە بیستی قارەمان میخایل کاری پیتی، یەكسەر لەسەر سفرە راپەری و هیتشتا پارووەكە لە دەمییدا

(*) لەبەر ئەوێ بەهۆی ئەو شۆربای نېسکەوێ کە یاقویی برای لیبی نابوو (مافی سەر مۆربوون) ی خۆی فرۆشت، لەبەر ئەوێ و لەبەر سووری رەنگی روخساری ناویان ناو (عیسو)، نازناوێكە ی (نادوم)، واتە سوور و نېسک رەنگ (فەرەنگی کتیبی پیرۆز).

بوو، بەرەو مالمی ئیمە بەرێ کەوت، بە دەم رێوێ پارووەكە ی ناو دەمی دەجوبی و بەتوورە ییەوێ بەخۆی دەگوت:

- "بلیتی جەنابی دیوچ ئیشیکێ پیم بێ و لەم کاتەدا ناروویەتی بەدواما؟ ئەوێ ئەو خوشکە داماوێم چۆن لەگەل ئەو دیوێدا هەلدەکا؟" بەلام بەو یادەهینانەوێ ژنی یەكەمی، سەرتیکی رەزامەندی لەقاند و بەزەر دەخەنە یەكەوێ بەخۆی گوت: "سوپاس بۆ خودا کە من دواجار رزگارم بو!"

هەر کە بابم خالۆمی بینی، گوتی: "ئا وەرە ئیرە، تۆ خوئیندەواریت، وەرە ئەمە لیک بەدەرەو!" ئەوسا هەردوو بەجووتە سەریان بەسەر کتیبەكە دا شۆرکردەو.

بابم دوا ی رمانیکێ درێژ گوتی: "بەعنی جلکی راو!"

خالۆم رەتی دایەو و گوتی: "وا بزانی بەعنی تەنگ!"

کە وای گوت دەنگی لەزری.

بابم نەپاندی: "گۆتم بەعنی جلکی راو!" کە وای گوت، برۆی گزێرد و خالۆم داچلەکی.

رۆژی دواتر، مامۆستا پرسی: "مافی سەر بەمۆربوون یانی چی؟" منیش یەكسەر هەستامە سەری و گۆتم: "بەعنی جلکی راو."

- "ناماقولیت کرد... چ وەلاخێ ئەوێ پێ گوتیت؟"

- "بابم!"

مامۆستا ساکا، ئاخەر ئویش وەك هەر کەسێکی تر لە بابم دەترسا، چۆن دەبوئیرا قسە لە قسە ییدا بکات؟ مامۆستا بەزەحمەت تفتیکی قووت دا و گوتی: "بەلێ... بەلێ... هەلبەتە یانی جلکی راو، بەلام زۆر بەدەگمەن یانی جلکی راو، بەلام لیرەدا..."

دەرسی میترووی پیرۆز، دەرسێکی خۆش بوو لەلام، حەكایەتی سەیری پەرییان بوو، پڕ لە سەرگۆزەشتنە ی ئەو مارانە ی دەئاخفن، حەكایەتی زریان و پەلکە رەنگینە، حەكایەتی دز و بکوژان، لەو حەكایەتانەدا برا برای دەكۆشت، باوك دەبوست کورە تاقانەكە ی سەر بپرێ، خواوێند هەر دوو دەقیقە جارێ دەخالەتی دەکرد و بەشی خۆی لەكۆشت و كۆشتار ئەنجام دەدا، خەلکی بێ ئەوێ قوولە پایان تەپێ بەزەریادا دەپەربنەو.

لەوانە نەدەگە یشتین، لەو بارە یەوێ پرسیارمان لە مامۆستا دەکرد، ئەویش کۆکە یەکی بۆ دەکرد و بەتوورە یی دەرەكە ی هەلدەپری و دەینە راند: "فزوولیبیت بەسە، چەند جار پیم گوتن بێ قسە!"

ئیمەش دەمانگوت: "ئاخەر تیناگە یین؟"

مامۆستا وەلامی دەدایەو: "ئەوانە هەموو ئیشی خودان، ئیمە بۆمان نیبە تیبیان بگهین، گوناھه!"

گوناھه! ئەو وشە ترسناکە مان دەژنەفت و لە حەژمەتا بەملاولادا دەمانزوانی، ئەو وشە نەبوو، بەلکو مار بوو، هەمان ئەو مارە بوو کە حەوای فریو دا و ئەلعانییش لە شوئینەكە ی مامۆستاوێ دەهاتە خوارەو، دەمی دەکردهو تا قووتمان بدا، ئیدی لە جیگە کائمانا دادەنیشتن و ورتەمان لەخۆ دەپری.

وشه یه کی تر که بۆ یه کهم جار بهر گوتم کهوت و توکاندمی، وشه ی (ئیبیراهیم) بوو: (ناھ) و (ئای) ئەم وشه یه له ناوه ده مرا دهنگی دده ایه وه، پێ ده چوو له دووری دووره وه، له ناو چالێکی قوول و تاریک و خه تهر ناگه وه بېت. به نه پێنی له بهر خۆمه وه ده مگوت: "ئیبیراهیم.. ئیبیراهیم!" ... ئیدی دهنگی ته په ی پێ و هه ناسه برکیم له دوای خۆمه وه ده ژنه فت. هه ستم ده کرد که سێ به یا زبه لاج و په تیبسه کانیسه وه به دوامه وه یه، کاتێ زانیم ئیبیراهیم رۆژێ له رۆژان کوره که ی خۆی بر دبوو سه ری بپری، ئیدی به یه که جاری زهنده قم چوو، بێ شک ئەو هه مان ئەو که سه بووه که منالانی چکۆله ی سه ره پیه، ئیدی له پشت مێزه که مه وه خۆم قایم ده کرد نه با مبینی و له گه ل خۆیم به ری. کاتێ مامۆستا پێی گوتم گهر ئەو که سه ی ملکه چی فه رمانه کانی خودا بێ ئەو دواجار ده چیته سینگی ئیبیراهیمه وه، ئیدی من له وه به دوا سویندم خوارد که سه ره پێچی هه موو فه رمانه کانی خودا بکه م تا خۆم له چوونه نێو سینگی ئیبیراهیم رزگار که م.

که بۆ یه کهم جار واژه ی (حه به قوق) (*یشم بهر گوئی کهوت، هه مان شپوه خروشم،

ئەو واژه یه ش له لام بێ ئەندازه تاریک بوو، ناخر (حه به قوق) خیسوی بوو که هه ر دونیا تاریک داده ات، له حه وشه که ماندا خۆی دهنایه وه، باش دهمزانی له کویتدا خۆی دهنیته وه، له ودیو بیره که وه! جارتیکیان جورئه تم دایه بهر خۆم و به ته نها چومه حه وشه، له ودیو بیره که وه ده رکه وت، ده سستی رایه ل کرد و هاواری کرد: "حه به قوق ... واته "خۆت بگره، هه ر ئەلعان دیم و ده تخۆم!"

ئەو وشانه به تاییه تی وشه عیبیرییه کان ده یان خروشاندم، ئەم خروشانه ش له تر سه وه بوو نه ک له شادومانی، با پیره م ده یگوت: "رۆژانی هه یینی پاک، یه هودیه کان منالانی مه سیحییان ده گرت، ده یان خستنه نێو ته شتیک نوکه بزماره وه و خوینبان ده مژین!" زیاتر وا پێ ده چوو که واژه عیبیرییه کانی ته ورات و - واژه ی یه هو له هه موویان زیاتر ته شتیک نوکه بزمار بێ و که سێ بیه وئ بمخاته ناوییه وه. (پریاندهر کراساکیس) ناوی مامۆستای پۆلی سیتییه مان بوو، کام باوه پیا ره ی دلره ق، ناوی ئەو ده عبا بێ روجه (کوئرس) ییه ی له م کوتره برینداره له بونیا ده م چوه نابوو؟ کراسیکی یه خه ده لبی له به رده کرد تا غوده کانی ملی دا پۆشی، قاچی ده تگوت قاچی کولله یه، دایه ی خواش ده سته سه ریکی ده نا به ده مه وه و تفی رۆده کرد، وه ک بلتی دوا نه فه سی گیان ده رچوون بدا، ئەو مامۆستایه شیتی پاک و ته میزی بوو، هه موو رۆژێک گوتیچکه و لووت و ددان و نینۆکه کائمانی ده پیشکنی، لینی نه دده این، هه ره شه شی نه ده کرد، به لکو ته نها که لله زل و ناقۆلاو پپ زبیه که ی ته کان ده دا و هاواری ده کرد: "تاژده لینه! به رازینه! گهر هه موو رۆژێ ده ست و ده موچاوتان به سا بوون نه شوون نابنه ئینسان! ده زانن ئینسان بوون یانی چی؟ یانی ده ست و ده موچاوتان به سا بوون، منالینه ته نها میتشک به س نییه، به لکو سا بوونیش پیتیسته، ئەدی چۆن ده تانه وئ به ده سته نه وه له به رده م خراوه نندا ده رکه ون؟ ده ی.. یالا ده ی برۆنه حه وشه و ده سته تان به سا بوون بشوون!"

بۆ ماوه ی چند سه عاتییک باسی ئەوه ی ده کرد که کام پیتی ده نگدار به رزه یان نزم، کامیان ناسکه و کامیان گری. ئیبه له و باسانه دا خه یالمان ده رۆیشت، له کاتییکدا که وی سه رگه رمی ئەو باسانه بوو، ئیبه

(* حه به قوق Habakkuk: حه به قوق یان ها باکوک، یه کیکه له پیغه مبه ره کانی به نی ئیسراییل.

گوتمان راده دتیرا بۆ ئەو دهنگانه ی له کۆلانه وه ده هاته نه گوئی، دهنگی سه وه فرۆشان، دهنگی منالانی کولبچه فرۆش، زه پینی کهر، پیکه نینی ژنان، گوتمان راده دتیرا و چاوه روانی لیدانی زهنگ ده بووین تا بچینه ده ری، ته ماشای مامۆستاکه مان ده کرد که هینده قسانی کردبوو ئاره قه ی ده ردا بوو، ته واوی هه ولی بۆ ئەوه بوو ده رسه که له زه یماندا بچه سپینتی، به لام خه یالی ئیبه له شونیتیکی تر بوو، خه یالی ئیبه له بهر هه تاو و لای شه ره به رد بوو. ناخر زۆر حه زمان به و یارییه ده کرد و زۆریه ی جار به سه ری شکا وه وه له قوتابخانه وه خۆمان به مالدا ده کرده وه.

رۆژێکی به هار، په نجهره کان کرابوونه وه، له کۆلانه که ی ئەو دیو قوتابخانه وه دره ختیکی نارنج خونچه ی کردبوو، بۆنی خونچه ی دره خته که ده رژایه پۆله وه، زه ینی ئیبه ببوو دار نارنج به خونچه رازا وه که، ئیتر حه وسه له ی گویتگرتمان له مامۆستا و تاقه تی دهنگی به رز و نزم، ناسک و گرمان نه ما بوو، ریک له و له حزه یه دا مه لیک هات و له سه ر چلی دار چناره که ی حه وشی مه کته ب نیشه وه و که وته چریکه. قوتابییه کی ره نگ په رپو و سه ر سوور که ئەو سه له له گونده وه هاتبوو، ناوی (نیکۆلۆس) بوو، نه یه توانی ددان به خۆیدا بگری، په نجه ی هه لپری و هاواری کرد: "مامۆستا بێ دهنگ به و لیگه ری با گوتمان له جریوه ی ئەو مه له بېت!"

ئای (پریاندهر کراساکیس) ی داماو، ئای له و رۆژه ی به خاکمان سپارد، ئیبه مرده که یشیمان بینی، به ئارامی سه ری نابوو سه ر مێزه که ی، له حزه یه ک وه ک ماسی خۆی راپسکاند و ئیدی گیانی سپارد. له دیداری مه رگ زهنده قمان چوو، به قیژه قیژ و هاوارها واره وه رامانک رده حه وشه. رۆژی دواتر، جلکی تاییه تی یه ک شه مومان پۆشی، جوان جوان ده سته مان شت، ناخر ده مانویست نامۆژگارییه کانی وی له گوئی بگرین، به ره و گوستانیکی دتیرینی که نار زه ریامان برد، کات به هار بوو، ئاسمان ده ترقیایه وه، عه رد بۆنی گوئه به ییونی لێ ده هات، سه ری تابوو ته که هه لدرابوو، روخساری مر دو وه که، پپ له زبیکه، رهنگی سه وز و زه رد هه لگه رابوو، کاتێ قوتابییه کان یه که یه که نوشتانه وه تا ماچی که ن و دوا مالئاوایی لێ بکه ن، ئیدی به هار بۆنی گوئه به ییونی لێ نه ده هات، به لکو بۆنی گوشتی گه نیوی لێ ده هات.

له پۆلی چوارم، مامۆستاکه مان به رتیه به ری قوتابخانه که بوو، که هه م فه رمانه وه ایته یی ده کرد و هه م حوکمه ت، کورته بنه و خریلانه بوو، قه له و وه ک کو په له، ریشیکی ته نکی هیشه تۆوه، رهنگی چاوانی خۆله میتشی و هه میشه تووره، قاچی گپری، به جو رتیک که گوئی لیتمان نه بێ ده که وته یه چه چپ. ده مانگوت: "ده توخوا سه ر، قاچی جوانه، سه ر چۆن له یه کتره وه ده ئالین، چاوه له و کۆکه یه. ئەم کارایه کریتی نییه!" ئەو مامۆستایه له ئەسینا وه هاتبوو، مامۆستایه کی تازه ده رچوو بوو، لای خۆی (پیداگۆژی نوئی) (*ی له گه ل خۆیدا بۆ هینا بووین، وامان ده زانی رهنگه (پیداگۆژی) ناوی خانمیک (**)) بێ، به لام که یه که م جار ئەو مامۆستایه مان بینی ته نها بوو، (پیداگۆژی) له گه ل نه بوو، وامان زه ن کرد که چ شکی

(* پیداکۆژی Pedagogie وشه یه کی فه ره نسییه، واته په روه رده و فیکردنی منالان، هونه ری مامۆستایه تی.

(**) وشه ی نوئی له زوبانی گریکییدا واتای خانمی جعیل ده گه یه نن.

تیدانیه خاتوو پیداکوژی له ماله وهیه. ئەو مامۆستایه قامچیهکی کۆلی به دهستهوه بوو که له پێستی گا چنرابوو، ریزی کردین و دهستی به قسان کردن، گوتی: "هەر چیهک فێردهین، دهین بیبینین و دهستی تێوه دهین، ئەوجا به خاڵ له سەر قافز رهسمی کهین، پێویسته تهواویک هۆشمان لای دهرسهکه بێت!" ئەو مامۆستایه ههوسه لهی گوێگرتنی له قسهی زیاده نه بوو، تهنا ته نه مانده وێرا له زهنگی ههوانه وهشدا پێبکه نین و هاوار کهین، ده بوو دهستان به نیشانهی خاچ له سەر یهک دانا، ده بوو هەر کاتێ قه شه یهک ده بین، دهستی ماچ کهین، ده بگوت: "منالینه، تهواویک هۆشمان لای خۆتان بێت، ئەگینا - ناماژهی بۆ قامچیکه ده کرد - خۆ ده بین، من ته نه قسان ناکه، به لکو جیه جیهی ده کهم!" به راستیش هەر وابوو، گهر هاریمان کردبا، یان وه زعی خۆی باش نه با، ئەوا پانتۆله که له پێ داهه که نین و دهر پێکه مانی راده کێشایه خوار، ئەوجا به قامچی ده بیره وانه قوونی رووتمان. خۆ گهر ههوسه لهی داکه ندنی پانتۆله کامانای نه با، ئەوا هیندهی دهره وانه په نا گویمان تاخوین فیجقهی ده کرد.

رۆژتیکیان وێرام په نجه هه لبرم و بپرسم: "مامۆستا، ئەدی خاتوو پیداکوژی له کۆتیه؟ ئەرئ ئەوه بۆچی نایهت بۆ مه کتهب؟"

له سەر کورسیه کهی ههستا و قامچیه کهی له قولای سهر دیواره که کردهوه و هاواری کرد: "هه ی بئ ئەدهب، وهره ئیره. پانتۆله کهت داکه نه!" خۆی ههوسه لهی نه بوو پانتۆله کهم داکه نئ، ئەوجا که وه قامچی تیسره واندنم، به دهم قامچی وه شانده وه هاواری ده کرد: "وه ره، وهره، وهره!" دهموچا و روخساری شه لالی ئاره قه ببوو، که ماندوو بوو، ئەوجا دهستی له لیدانم هه لگرت و گوتی: "خاتوو پیداکوژی لیره دایه، ئەمجاره بیده نگ ببت!"

ئەو مامۆستایه، میرده کهی (پیداکوژی خانم) شه ی تانیکه فیل باز بوو، رۆژتیکیان پیتی گوتین: "سه بین دهمه وئ له باره ی کربستۆقهر کۆلومپس و چۆنیتیی دۆزینه وهی کیشوهری ئەمریکاه قسانتان بۆ بکه م، ئەمجا بۆ ئەوهی باشتر له وه بگهن، دهمه وئ سه بین هه یه که تان هیلکه یه که له گه ل خۆی بیتی، هه که سیکیش له ماله وه هیلکه یان نه بوو، وا باشتره که مه ی که ره بیتی."

کچیکه هه بوو به ناوی (ترپسیکۆر) که وهختی شوی بوو، کورته بالا به لام شوخ، خوازی بیکه ریکه زۆری هه بوو، به لام بابی نه یده و یست بیدا به شوو، ده بگوت: "رێگه به کاریکه ئاوها ئاپرووبه رانه له ماله که ما نادم!" سه رتهای زستانانیش کاتێ پشیله نیره کان ده هاته دهری و ده که و ته میاو میاو، ئەم په یژهی دهنه به دیواره وه و ده چوه سه ریان و راوی دهنان و له بهر خۆبه وه ده بگوت: "نه فرت له سروشت که نازانی ئەخلاق چیه!"

رۆژانی (ههینی پاک) ده بیردین بۆ کلتیسا تا له بهر امبه ر مه سیحدا کپنۆش به رین، دواي ئەوه ده به ی تانیه وه مه کتهب تا له باره ی ئەوه ی بینومه انه وه و ئەوه ی کپنۆشمان بۆ بردوه بۆمان بدوئ و باسی مانای له خاچدافمان بۆ بکا، ئیمهش هیلاک و ماندوو له جیه که کامان داهه نیشتهین، له بهر خاتری چه شتهی عه زابی مه سیح، جگه له لیمۆ و سرکه هیه چی ترمان نه خواردبوو، بهو برسیتی و شه که تیبیه وه، میرده کهی (پیداکوژی خانم) به دهنه گیکه شکۆدار ده که و ته باسکردنی چۆنیتیی دابه زینی خوا وه ند بۆ سه ر عه رد و

باسی مه سیح بوونی، باسی عه زاب و مردنی له پیناو رزگار بوونی ئیمه له گونا هه، به جوانیی له ماهیه تی ئەو گونا هه نه ده گه یشتین، به لام دلنیا بووین له وهی مه سیح دوانزه هاو رپتی هه بووه و یه کن له و هاو رپتیانه ی ناوی (یههوزا) بووه و خیا نه تی لئ کردوه.

- "یههوزا.. له کئ.. له کئ.. ده چوو؟"

مامۆستا له جیه کهی ههستا و هینواش و هه ره شه ئامیز له ریحله یه که وه چوو بۆ لای ریحله یه کی تر، چاوی به یه که به یه که ماندا گبیرا.

- "یههوزا.. وه کو.. وه کو..."

په نجه ی شایه قمانی درێژ کرد، به سه ر یه ک به یه کی قوتابێکاندا گبیرا، هه وئێ دا بزانی کامان له یههوزا ده چین، هه موممان له ترسا خۆمان ته ر کردبوو، زنده قمان چوو بوو نه با ئەو په نجه ترسناکه له سه ر یه کی کامان بگیره سیتته وه، کوتوپر هاواریکی کرد و گوتی: "دۆزیه وه...!" وای گوت و په نجه ی له سه ر منالیکه ی رهنگه یه وه هه ژار دانا. ئەو مناله (نیکۆلیۆس) بوو، هه مان ئەو مناله ی که سالی پینشو له پۆلی سییه مده به مامۆستای گوت: مامۆستا بئ دهنگ به، لیکه یه ی با گویمان له چریکه ی ئەو مه له ببت. مامۆستا هاواری کرد: "خۆیه تی.. کوتومت وه ک نیکۆلیۆس، به مومو فه رقیان نییه، هه مان رهنگ په رپویی، هه مان جلیک.. یههوزاش هه ر وه ک ئەم سوورفل بوو، سوورفلیکه تیوخ.. وه ک بلتیه سیه دۆزه خ!"

نیکۆلیۆسی داماو که ئەوه ی بیست دایه پر مه ی گریان، ئەوانی ترمان که له خه ته ریات رزگارمان ببوو، نیگای درنده و دۆزمنکارانه مان پر ییه نیکۆلیۆس، به نه نیی ریکه که وتین له سه ر ئەوه ی که هه ر ئیزن بووین، نیکۆلیۆس ته مه ی کهین، ئاخو چۆن ده بوو خیا نه ت له مه سیح بکات؟

مامۆستا که به په یه وه کردنی شتوازی (پیداکوژی) له نیشاندانی شتیه و روخساری (یههوزا) رازی و خۆش حال بوو، ئیزنی داین. هه ر که گه یشتینه دهره وه، گه مارۆی نیکۆلیۆسمان دا و که وتینه لیدان و تف لئ کردنی، نیکۆلیۆس به چاوانیکه فرمی سک تی زاوه وه رای کرد، به لام ئیمه له کۆلی نه بووینه وه، به به رد هه لمانبیری، تا گه یشته مالت و خۆی کرد به ژووردا، هه ر به رد مان تی ده گرت و هاوارمان ده کرد: "یههوزا.. یههوزا!"

ئیدی نیکۆلیۆس پیتی نه خسته وه مه کتهب، دواي سی سال که له ئەوروپا گه رامه وه کریت، له دهرگای ماله وه درا، شه ممه ی پیروژ بوو، بام به بۆنه ی جه ژنی پاکه وه راپسپارد بوو پیتلاوی تازه مان بۆ بکردی. بینیم پیاویکی رهنگ په رپوو و لاواز، قژی سه ر و مووی ریشی سوور، له به ر دهرگاکه راهه ستاوه، پیتلاوه کامانای له قوماشیکه رهنگاو رهنگه وه پینچاو و دای پیم، به شه رمه وه له به ر دهرگای هه وشه راهه ستا بوو، سه ریکی کردم و سه ری له قاند.

- "نامناسیتته وه؟ بیرت چومه ته وه؟"

که وای گوت ده سو برد ناسیمه وه.

با وه شم پیا کرد و هاوارم کرد: "نیکۆلیۆس!"

گوتی: "یه هوزا..!"

وای گوت و زده خه نه یه کی تال له سهر لیوی نه خشی.

زور جارن هاوسیتکامان له پیوا و ژن وهیاد دینمه وه، لهو کاتانه دا ترسم لی دهنیشین، زیاتر نه وانه خه لکانی حولولی و نیوه گیل بوون، له بهر نه وهی لیبتیان ده ترسام، به په له به بهر ده ماله کانیناندا پرت ده بووم، باله خانه کانینان دابوه کرئ، په ننگه له بهر نه وه بووی که به درژیایی سال له نیو چوار دیواری مالی خویانا زیندانیی بوون و له خه لکانی تر داپرابوون، په نگیسه به هوی ترسیانه وه بووی له تورک و پایه ندییان به ژیان و شهره و سامانه وه که بهر ده وام له بهر هه په شهی خه ته ردا بوو، نه وانه هه مدیس باسی قه تلوعام و جه ننگه کان، نه زمونی دژواری مه سیحیه کانینان له زاری پیره میدراندوه ده ژنه فت و مووی جه هسته یان راست ده بووه، گهر که سح هاتبا و له بهر ده رگاکه یان پاره ستابا، نه وانه مان له ترسا راده چله کین و شپزه ده بوون، نه دی شه وانه چون ده یان توانی بنوون؟ به چاوانیکی ده پزقیو و گوئی له زهنگی ده رگا، چاوه پتی نه ساته وه خته شوومه بوون که تیا ده چن.

به ترسه وه پیوان و ژنانی هاوسیتمان وهیاد دینمه وه، خاتوو (فیکتوریا)، ماله که یه که میتک له خوار مالی نیمه وه بوو، هه ندی جار زور به رگه رمیی چاکوچونیی له گه له خه لکا ده کرد، ده که ته چه نه بازیه ک وینه ی نه بوو، هه ندی جاری تریش ده رگای بهر ورتدا داده خست و له و دیوه وه ده که وته جنی پیدانت.

مالی خاتوو (پنلۆب) بهرام بهریان بوو، پنلۆب ژنیکی قه له و و چه و و چلیک بوو، دایه ی خوا شه وری ده خوار تا گوايه بوئی ده می خوش کات، بهر ده وام پیده که نی، پیده چه خوتو که ی بدن، میترده که ی ناوی (دیمیتروس) بوو، که سیکی عاشق و کم دوو بوو، زوری جارن چه تره که ی هه لده گرت و دهیدایه شاخ، دوی دوو سح مانگ به جلیکی شرویره وه ده گه راپه وه، گیرفانی پانتۆله که ی به تال و له برسا قوره ی زگی ده هات، هه ر که سه رو که له ی له دووره وه وه دیار ده که وت، خاتوو پنلۆب دهیدایه قاقای پیکه نین، بهر ده نگی بهر ز بهر ده درووسیتی ده گوت: "نه وتا، بوم هاته وه تا پانتۆله که ی پرکاته وه!" نه وانیش بهر وایدا ده یان دایه قاقای پیکه نین.

له خواری کولیندا، (مانوسوس) ده ژیا، مانوسوس بازرگانیکی به شانس بوو، به لام نه ویتی که میتک ناته و او بوو، به یانینان که له مال ده چوه ده ری، به پارچه گه چن خاچیکی له سهر ده رگاکه یان په سم ده کرد، نیوه وانیش که ب نانخوردن ده گه راپه وه مال، له سهری سه عاتیکی دیاری کراودا ده که وته لیدانی خوشکه که ی، کاتییک هاوار و قیژه ی خوشکه که یان ده ژنه فت، ئیدی ده مانزانی کاتی نانی نیوه وریه و له سهر سفره داده نیشتین، قهت بۆ به یانیی باشکردن لیوی هه لته ده هیتیا نه وه، ته نه با به درنده یی و ترسیکه وه سه بری ده کرد.

(نه ندریاس) ی پاسه وان که میتک له سه رو مالی نیمه وه بوو، له سهری کولاندا له خانویه کی گه ورده دا ده ژیا، نه ندریاس ده له مند و ده موچای ناواری بوو، که پوهی که ی زل و دوو کونه لووتی فراوان که به یی گویره که ده چون، هه رکاتی ده رگای حه وشه ی ماله که ی داده خست، بۆ ماوه ی یه که سه عات دهستی بهر ده رگاکه دا ده هیتا تا دلنیا یی له وه ی نا کریتته وه، بهر ده وام دوعای ده خوتین تا دز و ناگر و نه خوشیی له

ماله که ی بهر ده وری بیت، دوا جار سح که رت خاچی ده کیتشا و نه و جا ده که وته ری، جارن جاریش ناوری له دواوه ده دایه وه، منالانی دراوسن بویان ده رکه وتبوو که نه ندریاس به سهر چه ند بهر دیکی دیاری کراودا ده روا، نه نجا بوئه وه ی سهر بکه نه سهری، خوئی یان تهرسی نه سیبان ده خسته سهر نه و بهر دانه، به لام نه و بهر ده که ی گل و ته رسه که ی له سهر بهر ده کان لاده برد و بهر تی خویدا ده ریشت.

دکتور (پریکلیم) یس هاوسیتمان بوو، په رمی شانازی گه رکه بوو، پزیشکی بو تازه کیی دوی وهرگرتی برونامه ی دکتورا، له پاریس گه راپه وه، موو زهر د و قوز، چاویله که ی تالتونیی له چاوه کرد، کلاویکی له گه نیی له سهر ده نا - نه وه یه که مین کلاویک بوو هاتبووه میگالو کاسترزه وه - به نه عله وه ده چوو بۆ سهر دانی نه خوشه کانی، له بهر نه وه ی به قه ولی خوئی گوايه پیی برینداره. خوشکه قه بره که ی نه و نه علانه ی بۆ گولچینی کردبوو، دکتور پریکلیم به پاره ی جازیی نه و خوشکه ی خوتیندی ته و او کردبوو، وی دختوری مالی نیمه ش بوو، کاتی ده هات بۆ مالمان داده نه ویمه وه و به تاسه وه سه بری گوله کانی نه عله که یم ده کرد، گولی سووری ناوری شمی له ناوه ندی گه لای سه وزدا. جارتیکیان (تا) م لی هاتبوو، دختوریان هیتیا به سهر م، به پاران هه وه پیتم گوت: "گه ر ده ته وی چاک بیمه وه، نه و پیویسته نه عله کانتیم بدهیتی!" نه ویش هه ر به راستیی نه عله کانی خوئی له پیی کردم تا بزانی به پیتم ده بی یان نا، به لام زور به پیتم گه وره بوو، ناچار بۆ نه وه ی تاسه ی خویم بشکینم، لووتم نا به گولی سهر نه عله که وه تا بوئی که م، بوئی لی ده هات.. به لام بوئی گول نا.

بهر ده وام به پیته کهنیتی ئاویته به فرمیسه که وه، هاوسیتکانم وهیاد دینمه وه، نه و روزه خه لکی له یه ک قالبدا دانه ریژرابوون، هه ربه که و بوخوی دنیایه کی جودا و تاییه تی خوئی هه بوو، پیته کهن و قسه ی له گه ل پیته کهن و قسه ی هاوسیتکه یدا جوئی بوو، ده رگای بهر ووی خویدا داده خست و له شهرم یان له ترسا ئاره زوه به نه هانه کانی لای خوئی ده هیتشه وه و ده یپاراست، تا ئیدی نه و ئاره زووانه له ناوه ویرا په لک و چل و گه لایان لی ده بووه و ده یان تاساند، به لام ده می هه لته ده هیتیا نه وه و ژبانی و یقاریکی شاهانه ی له خوگر تبوو. هه ژاریی ده ردی سه ریاری ده ردان بوو، عیزه تی نه فس ری نه ددها هیچ که س له هه ژارییه ئاگاداریی، خه لکیی نان و زهیتسون و چله خه رده لیان ده خوار تا به جلیکی پینه کراوه وه نه چنه ده ری. جارتیکیان گویم لی بوو، دراوسیتیه کمان گوتی: "هه ژار که سیکه که له هه ژاریی ده ترسی، ده ی من له هه ژاریی نا ترسم!"

مردنی باپیره م

وايزانم قوناعی خوتیندی سهره تاییم ته و او نه کردبوو که روزه تیکان شواتیک له گونده وه به شپزه یی هات تا بۆ لای باپیره م به ریت، دیاریو باپیره م گیانی ددها، ناردبووی به دوما تا به رکه تم دا. بیرم دی مانگی تاب بوو، دنییا گهرم، من سواره و شوانه یس پیاده له دوامه وه هه نگوای دنا، به داره دوو لاکه ی که بزماریک به نوو که که یه وه بوو، په یتا په یتا نه قیزه ی له گویدر ریژه که ده ژند، خوین فیچقه ی ده کرد و ئاره لی دامو له تاو بازار هه لی ده تیزان و به له سه ده بوو. ئاورم دایه وه و له شوانه که پارامه وه: "روحتم هه یب،

مه‌گه‌ر به‌زه‌بیت به‌و بی‌ زمانه‌دا نایه‌ته‌وه؟ خه‌ریکیت برینداری ده‌که‌یت!"

وه‌لامی دامه‌وه: "ته‌نهما بونیاده‌م هه‌ست به‌ئازار ده‌کات. که‌ر، که‌ره!" به‌لام که‌ه‌یشتینه‌ ره‌ز و دار زه‌یتونه‌کان، نازاری (گوئدریژ) که‌م له‌بیر خۆ برده‌وه، ژنان هه‌یشتا تره‌یان ده‌رنی و له‌جیگه‌یه‌کی وشکدا و له‌سه‌ر قومانشیک هه‌ل‌یانده‌خست تا بیته‌ میوژ. هه‌وا بوئتیکی خۆشی گرتبوو، وه‌ژی کولله‌ گوئی بونیاده‌می که‌ر ده‌کرد، یه‌کیک له‌ تره‌نه‌کان ئیمه‌ی بی‌نی و دایه‌ قاقای پی‌که‌نین.

له‌ شوانه‌که‌م پرسی: "گریاکۆس - تا ئیستا ناوه‌که‌یم له‌ یادماوه - ئه‌وه به‌چی پی‌ده‌که‌نی؟"

وه‌لامی دامه‌وه: "ختوکه‌ی ده‌ده‌ن و ئیدی پی‌ده‌که‌نی!"

وای گوت و تفیکی رۆکرد.

- "ختوکه‌ی ده‌ده‌ن؟ گریاکۆس، کی ختوکه‌ی ده‌دا؟"

- "شه‌یتان!"

حالیی نه‌بووم، به‌لام ترس دایگرتم، بۆ ئه‌وه‌ی شه‌یتان نه‌بینم به‌مشت که‌وتمه‌ لیدانی گوئدریژ که‌ه‌ تا خیراتر له‌و جیگه‌یه‌ دوورم خاته‌وه.

له‌یه‌کی له‌و گوندانه‌وه که‌ رت بووین خه‌لکانی کولکن و که‌ته، تا ناو قه‌د رووت، تره‌یان ده‌فلیقاندوه، له‌ناو ته‌شتیکی که‌وره‌دا سه‌مایان ده‌کرد و گالته‌ی بی‌ مانایان له‌گه‌ل یه‌کدی ده‌کرد و وه‌خته‌ بوو له‌تاو پی‌که‌نین به‌پشتا بکه‌ون.

عه‌رد بوئی شیله‌ی تره‌ی گرتبوو، ژنان نانی برژاویان له‌ ته‌نوور ده‌رده‌هیتا، حه‌په‌ی سه‌گ، ویزه‌ی هه‌نگ، خۆر مه‌ست و روخساری سووری به‌ره‌و خۆرئاوا لار کردبووه، وه‌ک بلتی ئه‌ویش کفت بووی و به‌دریژی رۆژ شان به‌شانی خه‌لکه‌که‌ تره‌ی فلیقاندیته‌وه. منیش دامه‌ قاقای پی‌که‌نین، به‌فیکه‌لیدانه‌وه داره‌که‌م له‌ کابرای شوان وه‌رگرت و که‌وتمه‌ نه‌قیزه‌ تیه‌وه‌نیی گوئدریژ که‌ه‌.

کاتێ گه‌یشتینه‌ مالی باپیره‌م، له‌تاو ماندوویی و خۆر و کولله‌ و روکاس ببووم، کاتێ گه‌یشتین، باپیره‌م بی‌نی له‌ ناوه‌راستی حه‌وشه‌که‌ پالخواه‌ و که‌ه‌زا و کوره‌زاکانی ده‌وره‌یان لی‌ دابوو. هه‌ناسه‌یه‌کی ئیسراحه‌تم هه‌ل‌کیشا، شه‌و پاشه‌کشیتی به‌گه‌رما کردبوو، باپیره‌م چاوانی لیک نابوو، چ ئاگای له‌ئاماده‌بوونی من نه‌بوو، ئیتر به‌و جۆره‌ له‌شه‌ری باپیره‌م رزگارم بوو که‌ هه‌ر جارێک ده‌ستی تیه‌وه‌ده‌دام، پی‌ستم وه‌خوروو ده‌که‌وت و له‌حه‌بوته‌ تا تیم ده‌ته‌قاند.

به‌و ژنه‌م گوت که‌ کردمبه‌ باوه‌ش و له‌ گوئدریژ که‌ه‌ دایگرتم:

- "ماندووم!"

وه‌لامی دامه‌وه: "ئارامت هه‌بی، باپیره‌ت له‌ ئان و له‌حزایه‌. باشتره‌ له‌ لای بی‌ت تا یه‌که‌م که‌س بی‌ت به‌ره‌که‌ت بدرییت!"

ئو به‌ره‌که‌ته‌ی که‌ ئو هه‌موو ریگه‌یه‌م بۆ پرپیوو، به‌دیارییه‌کی ئه‌فسووناویی، یان یارییه‌کی منالانه‌ی گرانبه‌ها، یاخود به‌مووی ئه‌ژدیها ده‌چوو که‌ له‌ئه‌فسانه‌ی په‌رباندا باس کراوه، ئو مووه‌ت وه‌ک جادوو

لای خۆت ده‌پاراست و له‌کاتی خه‌ته‌ردا ده‌تسووتاند و ئیدی ئه‌ژدیها به‌هاناته‌وه‌ ده‌هات، ده‌ی له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو چاوه‌ری بووم تا باپیره‌م چاوانی بکاته‌وه‌ و مووی ئه‌ژدیها که‌م بداتی.

باپیره‌م هه‌ر عه‌ینه‌ن له‌و کاته‌دا هاوارتیکی لی‌ هه‌ستا و کوور و گرمۆله‌ راست بووه‌ و له‌سه‌ر ئه‌و فه‌رووه‌ مه‌ره‌ دانیشت که‌ له‌ژیریدا راخراوو.

پیرتیژیک گوئی: "ئه‌وه مه‌لایکه‌ته‌که‌ی خۆی بی‌نی، ئیتر له‌هه‌ر له‌حه‌یه‌که‌دا بی‌ رۆحی ده‌رده‌چیت!" پیرتیژیکه‌ به‌ده‌م گوئی ئه‌و قسانه‌وه‌ خاچی کیشا و پارچه‌یه‌ک مووی هه‌ل‌گرت، به‌هالاوی هه‌ناسه‌ی که‌وته‌ گه‌رمکردنی و به‌په‌نجه‌شی نه‌رمی ده‌کرد، شیوه‌ی خاچیکی لی‌ دروست کرد تا لیتی مردوه‌که‌ی بی‌ کلۆم دا.

یه‌کی له‌ کوره‌کان له‌جیتی خۆی هه‌ستا، ریشیکی ره‌شی شه‌به‌قه‌رنگ و زبری هه‌بوو، چوه‌ ژووری، هه‌ناریکی هیتا و خستیه‌ نیو له‌پی باپییه‌وه‌ تا له‌گه‌ل خۆیدا بۆ (هادیس) ی به‌ریت.

هه‌مووان لیتی نزیک بووینه‌وه‌ و دیقه‌تیمان دا، ژنییک که‌وته‌ لاوانه‌وه‌، به‌لام ئه‌و کوره‌ی که‌ ریشیکی زبری هه‌بوو ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌می ژنه‌که‌ و گوئی: "بی‌ده‌نگ!"

له‌و کاته‌دا باپیره‌م چاوانی کردنه‌وه‌ و ناماژه‌ی بۆ خه‌لکه‌که‌ی ده‌روبه‌ی کرد نزیکی ببه‌وه‌، خه‌لکه‌که‌ چونه‌ پیش و کوره‌کانی بازنه‌ی یه‌که‌میان به‌ده‌وریدا دروست کرد، کوره‌زا و که‌ه‌زا کوره‌کانی له‌دوای ئه‌وانه‌وه‌ دانیشتن و پاشان که‌نیشک و بووکه‌کانی.

باپیره‌م ده‌ستی هه‌ل‌یتا، پیرتیژیک سه‌رینیکی نایه‌ ژیر سه‌ری. ده‌نگیمان هاته‌ گوئی، گوئی: "منالینه‌، خوداحافیز، من به‌شی خۆم نانم خواردوو، ئیتر وا ئه‌لعانیس ده‌رۆم، حه‌وشی ماله‌که‌م پر کردوو له‌ منال و نه‌وه، کویه‌له‌کانم پرن له‌ زه‌یت و هه‌نگوین و به‌رمیله‌کانم پر له‌ شه‌راب کردوون، چ گله‌ییم نییه‌، ئیدی خوداحافیز."

ده‌ستی به‌نیشانه‌ی مالئاواییکردن ته‌کان دا، له‌سه‌رخۆ به‌ملاولای خۆیدا ئاوری دایه‌وه‌ و سه‌رنجی له‌ یه‌که‌ به‌یه‌که‌مان دا، من ئیدی ته‌واوییک مه‌سه‌له‌ی به‌ره‌که‌تانه‌که‌م بی‌رچوو، له‌ پشت سه‌ری دوو سێ خالۆزومه‌وه‌ خۆم شارده‌بووه‌ و باپیره‌م منی نه‌ده‌بیینی، که‌س ورته‌ی لیه‌ نه‌ده‌هات، باپیره‌م هه‌مدیس زاری هه‌ل‌یتایه‌وه‌:

- "منالینه‌، گوئی بۆ دوایین وه‌سیتیم رادیرن، ئاگاتان له‌ ئاژه‌لان بی‌، له‌ گا و مه‌ر و گوئدریژان، خۆتان فریو مه‌دن، ئاخ‌ر ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه‌ رۆحیان هه‌یه‌، ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه‌ بونیاده‌من، ته‌نهما هیتنه‌ هه‌یه‌ ئه‌وان کلکیان هه‌یه‌ و ناشتوانن بشاخن. نه‌سه‌بی ئه‌وانیش ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر ئاده‌م، خواردنی ته‌واویان بده‌نی. ئاگاتان له‌ دار زه‌تیون و ره‌زه‌کان بی‌، گه‌ر ده‌تانه‌وی میوه‌تان بده‌نی ئه‌وا له‌ په‌ین و ئاو و قه‌له‌مکردنیان ته‌قسیری مه‌که‌ن. نه‌سه‌بی ئه‌وانیش ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر ئاده‌م، به‌لام له‌به‌رته‌وه‌ی زۆر ده‌میته‌که‌، بی‌ریان نایه‌ت، به‌لام ئینسان بی‌ری دیت، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ که‌ ئیمه‌ بونیاده‌مین. گوئتان لیمه‌ یان بۆ که‌رولاان ده‌ناخقم؟"

هه‌مووان به‌یه‌که‌ ده‌نگ گوئیان: "گوئمان لیتنه‌، گوئمان لیتنه‌."

باپیرەم دەستە زەبەلاحەکی تەکان دا و کورە گەورەکی بانگ کرد: "کۆستاندیس، وەرە بۆ ئێرە."
کۆستاندیس ناکەسبەچەکی قژ بژ بوو، خاوەن ریشیکی بۆر و دووچاوی گەورە بوو وەک چاوی گا،
کۆستاندیس دەستی بابی گرت.

- "قوربان، ئەمە تام، ئەم بەرموون."

- "بڕیک گەفی دەستچنم لە گۆزەبەکی بچووکدا هەلگرتوو، ماوەیەکی زۆرە ئەو گەنەم بۆ رێبەرسمی
خەتم داناو، نۆبەم رۆژ بیکۆلێنە، بیری نەچیت بایامی زۆر تێکەیت - سوپاس بۆ خودا بایەمان زۆرە -
بۆ شەکریش رەزلی نەکەیت، گۆیت لیمە؟ تۆ بونیا دەمیکە بەدخووبت و چ متمانەم پێت نییە!"

کورە گەورە دوا ئەوێ سەری بەنیشانە رەزاهەندی لەقاند، لە وەلامدا گوتی: "رێژ لە دەستەکان تان
دەگرم، بەلام وا چاکترە هەمووان لەخەرجیی و مەسەرفدا شەریک بێن، بەو جۆرە هەموو شتیکی
بەرێکی بێکی بەرێو دەچیت، مەسەلە مەسەلە ی رێبەرسمی خەتم، گالته نییە، پۆل و پارە دەو، مۆمی
دەو، کرێ قەشە و گۆرەلکەنی دەو، ئەمە جگە لە پارە شیرینی دوا ی رێبەرسمی بەخاک سپاردن و
پۆل و پارە شەراب و مەزە دوا خەتم و پارە قسە خواردنەوی ژنان، ئەو هەموو مەسەرف و
خەرجییە دەو. گالته نییە، دەبێ هەمووان لەو مەسەرف و خەرجییەدا شەریک بێن!"

ئەوجا رووی کردە براکانی و لەسەر قسەکانی بەردەوام بوو: "گۆتتان لیمە؟ دەبێ هەموومان لەو
خەرجی و مەسەرفەدا شەریک بێن، وا چاکتر ئەم مەسەلە یە کلاکرتتەوه!"
کورەکان ددانە جیرەیان پێ کەوت، یەکیکیان بەدەنگیکی بەرز گوتی: "زۆر باشە کۆستاندیس، لەسەر
مەسەلە یەکی ئاوا نایکەینە قەرە!"

خۆم خزانە یەکەمین بازەوه، پێشانیش گۆتم کە مەرگ هەمیشە نەیتییەکی سەر سوپهتەر بووه و
ئەفسوونی کردووم، بۆیە نزیکتر بوومەوه، تا بەباشی مردنی باپیرەم (بابی دایکم) ببینم.
باپیرەم چاوی پێم کەوت.

- "ئێی بەختی بێ کورە چکۆلە کەمان لە میگالۆ کاسترۆوه، دانەوه تا بەرەگەتت بەدم."

ئەو پیرێژنە یە مۆمی نەرم دەرکرد، سەری چەمانەوه، باپیرەم دەستی زەبەلاح و قورسی هینا
بەسەرەدا، گوتی:

- "نەوی میگالۆ کاسترۆییم، دۆغای بۆ دەکەم و بەرەگەتی دەدەم و ئومێدەوارم رۆژتیک لەرۆژان بێتتە
پیاو."

لێوی بۆ گۆتنی شتی تریش جولاند، بەلام ئیدی رۆح لەجەستەیدا نەمابوو، چاوانی لێک نا.

بەدەنگیکی بێگیان گوتی: "بەئاراستە ی ئاوابوونی خۆر پالم خەن!"

دووان لە کورەکانی بەئاراستە ی خۆرئاوا بوون پالیان خست. ئەوجا لەبەر خۆبەوه گوتی: "خودا حافیژ..
ئێتر من دەرۆم!"

هەناسە یەکی قوولی هەلکێشا، پێکانی لەیەکەوه ئالاند، سەری لەسەر سەری ئەکە لار بۆوه و بەر ورده

بەرد و زیخی حەوشە کەوت.

لەیه کیکی لە خالۆزا چکۆلەکانم پرسی: "باپیرەم.. مرد؟"

وعلامی دامەوه: "شەرابی مەرگی نۆشی، خۆمان خۆش، باشترە پڕۆین شتیکی بۆخۆین!"

کریت لەبەر امبەر تورکیادا

شتیکی کە زیاتر لەمەکتەب و مامۆستا و قوولتر لە ئەووەلین شادیی و ترسەکانم لەکاتی روانینە دونیا
کاربەگەری لەسەر ژبانم دانا، تیکۆشانی کریت بوو دژی تورک، ئەو بەرەنگار بوونەوه یە کە بەرەو تاقە
رێگە یەکی پەلی گرت، گەر ئەو رۆبەر رۆبەر بوونەوه یە نەبا، ئەوا ژبانم رێگە یەکی تری دەگرتە بەر و
خواوەندیش روخساریکی تری دەپۆشی. لەیەکەمین رۆژی لە دابکوبوونەوه یە پەم بەو شەرە ئاشکرا و
نەیتییە ترسناکە بەر بوو کە خۆی لە هەناسە داندا حەشاردا بوو.

مەسیحی و تورکم دەبینی مۆریان لەیەکدی دەرکرد و لەتورپیدا سمیلتیان بادهدا، ئەو دەمە ی
سەربازانی تەنگ بەشانی هیزی داگیرکەر کۆلانەکانیان تەحەری دەرکرد، مەسیحییەکانم دەبینی لەودیو
دەرگای مالهەکانیانەوه سەنگەریان لێدەدا، پیرەمێردان چیرۆک و داستانیان لەبارە ی قەتلوعام و ئازایەتی
و ئازادی و گریکستانەوه دەگێرێاوه و من گۆتم رادەدێرا، قوول و بێدەنگ لەنیو هەموو ئەو شتەکاندا
دەژیام، چاوەرێی ئەو رۆژە بووم گەر بەم و لەمانای هەموو ئەوانە تی بگەم، تا منیش قوولی لێ هەلماڵم
و بەرەو جەنگ بچم. دواتر لە هەموو شتیکی گەیشتم. کریت و تورکیا سەنگەریان لەیەکدی گرتوو،
کریت بۆ وەدەسپێنانی ئازادی دەجەنگی و تورکیش دەستی نابوو بینی و لێی نەدەگەرێان ئازاد بژی.

ئیدی دوا ئەو شتەکانی دەروربەرم روخساریکیان بەخۆوه گرت، روخساری کریت و تورکیا. لە
ئەندیشە و جەستەمدا هەموو شتیکی بوو روخساریکی کە ئەو جەنگە ترسناکی وەبیر دەهینامەوه.

رۆژیکی هاوین، شازدە یەمی مانگی ئاب، ئەیکۆنی (دابەزینی روحلقودس لە مەریەمی پاکیزەدا) یان
هینا بۆ کلتیسا و لەسەر کورسی عیبادهت دایاننا، دایکی مەسیح ئارام و دەستی بەشێوهی خاچ لێک
نابوو، مەلایکە تیک لای راستەوه و شەیتانی لای چەپ، هەردووکیان بۆ وەدەسپێنانی رۆحی وی،
بەریبوونە گیانی یەکتر، مەلایکە تەکە شمشیرەکی راکێشا و هەردوو دەستی شەیتانی لەئانیشکا بریبوو،
دەستە قرتاوه کان بەحەواوه ما بوونەوه و خۆتییان لێ دەچۆرا، لەئایکونەکە ورد دەبوومەوه و دلەم لێوا لێو
ببوو لەخۆشحالی، بەخۆم گوت: "مەریەم: کریت، شەیتانە رەشەکە: تورک، فریشتە سپییە بەفرینەکەش:
پادشای گریکستانە. رۆژتیک دێ پادشای گریکستان دەستی تورک دەقرتینی. کەنگی؟" بەخۆم گوت:
"کە گەورە بووم!" وام گوت و سینە ی منالانەم پرپوو لە شانازی.

ئیدی ئەو سینەگە ناسکە منالانە یە، لێوانلیو دەبوو لەرق و ئانارامی، منیش ئامادە بۆ چوونە مەیدانی
نەبەرد، مستە چکۆلەکانم دەهینا یەوه یەک، باش دەمزانی وەزبەم دەرگیربوون لەگەل کام لایەنی ئەو
جەنگە دایە، پەلەم بوو گەر بەم تا بتوانم بجەنگم و درێژە بەرێگە ی باب و باپیرەم بەدم.

ئەوه تۆوهکە بوو، نەمامی درەختی ژبانم لەو تۆوهوه سەوز بوو، خۆنچە ی کرد، گۆلی گرت و پشکوت و

به‌ری هیتنا. ناخر سه‌رته‌تا ترس یان عه‌زاب نه‌بوو که پو‌حمیان پا‌چله‌کاند، له‌زته و گه‌مه‌ش نه‌بوون، به‌لکو په‌روشی بوو بو‌نازادی، ده‌بوو نازادی وه‌ده‌س بئینم. به‌لام له‌چی و له‌کئ؟ هیتدی هیتدی و به‌مروری زه‌من به‌پیلکانه‌ی قو‌قز و سه‌ختی نازادیدا سه‌رکه‌وتم، به‌که‌مین پیلکانه‌ی وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادی بوو له‌تورک، پاشان شه‌ریکی نو‌ی هه‌لایسا، وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادی له‌تورکی ناخ، واته‌له‌جه‌هل، له‌شه‌رانگیزی و سه‌سه‌د، له‌ترس و ته‌مه‌لی، له‌مه‌زنده‌ی درو‌بینه‌کان، دواتر وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادی له‌بته‌کان، له‌ته‌واوی بته‌کان، ته‌نانه‌ت له‌به‌ری‌ترین و شکو‌دارترین بتیان.

گه‌وره‌بووم و زه‌ینم زیاتر کرایه‌وه، پانتایی شه‌ره‌کش به‌رفراوانتر بوو، له‌سنووری کریت و گریکستانی تیپه‌پرا‌ند، ته‌واوی زه‌من و شو‌ینه‌کانی ته‌ی کرد و می‌ژووی به‌شه‌ریبه‌تی خسته‌ژیر نقیحه‌که‌ی خو‌یه‌وه، ناخر هیتشتا کریت و تورک ده‌ستیان نه‌دا‌بووه به‌خه‌ی به‌کتر خیر و شه‌په‌بوون، پروناکی و تاریکی هه‌بوون، خوا‌وند و شه‌یتان هه‌بوون، به‌رده‌وام هه‌مان جه‌نگ هه‌بوو، جه‌نگیکی هه‌میشه‌یی. به‌رده‌وامیش کریت لایه‌نگیری خیر و پروناکی و خوا‌وند بوو، تورکیس لایه‌نگیری تاریکی و شه‌یتان، قیسه‌تم بوو که له‌ساته‌وه‌ختی قه‌یرانویی شه‌ری کریت بوو وه‌ده‌سه‌هیتانی نازادیدا، له‌م نیشتی‌مانه‌دا له‌دایک بم، قیسه‌تم بوو له‌تافی مندالییه‌وه حالی بم له‌وه‌ی دونه‌یا خوا‌ه‌نی نیعمه‌تیکه‌ی نازیزتر له‌گریکستان، شیرینتر له‌به‌خته‌وه‌ری. نه‌و نیعمه‌ته‌ش نازادی بوو.

قاره‌مانیکی پیر و به‌سال‌چووی هاو‌رپی بام هه‌بوو ناسراو بوو به‌(پولی مانتلیاس)، واته‌چهند ده‌سه‌سپ، نازاوی - چهند ده‌سه‌سپ-ی له‌وه‌وه به‌سه‌را دا‌پرا‌بوو که هه‌میشه‌چهند ده‌سه‌سپیکی پی‌بوو، به‌کئیکیان بو‌قو‌ژی، به‌کئیکیان بو‌ژیر بالی چه‌پی، دوو ده‌سه‌سپ بو‌به‌ر پشتینه‌ی ناو‌ریش‌مینه‌که‌ی، ده‌سه‌سپیکیش به‌ده‌سته‌یه‌وه بو‌سپینی ناره‌قه‌ی نیو‌چه‌وانی، له‌به‌رته‌وه‌ی به‌رده‌وام ناره‌قه‌له‌نیو‌چه‌وانییه‌وه ده‌چو‌را. دوو‌کانه‌که‌ی بام ببووه جیتی هه‌موو کاته‌ی نه‌و، بام نیر‌گه‌له‌یه‌ک و فنجانیک قا‌وه‌ی بو‌بانگ ده‌کرد. هاو‌ته‌مه‌نه‌کانی بام له‌و دوو‌کانه‌دا کو‌ده‌بو‌ونه‌وه، قاره‌مان مانتلیاس کیسه‌توتنه‌که‌ی ده‌کرده‌وه، نه‌ختیکی ده‌ترنجانده‌که‌پو‌ویه‌وه، ده‌پژمی و نه‌وجا سه‌ری قسه‌ی داده‌مه‌زرا‌ند.

منیش له‌قو‌ژینیکدا راده‌وه‌ستام و گو‌پم راده‌دپرا، جه‌نگ و ده‌سدریژی و کوشتار و میگالو‌کاسترو دیار نه‌ده‌مان و چپاکانی کریت له‌به‌رده‌مدا سه‌ریان قیت ده‌کرده‌وه، هه‌وا تژی ده‌بوو له‌نه‌عه‌ته، نه‌عه‌ته‌ی مه‌سیحیه‌کان، نه‌عه‌ته‌ی تورک، تفه‌نگی قو‌ناغ زوبین بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، ناخر نه‌وه کریت و تورک بوون، له‌شه‌پدا بوون، به‌کئیکیان هاواری ده‌کرد: نازادی و نه‌وی تریان هاواری ده‌کرد: مهرگ (*). ئیدی زه‌ینم تژی ده‌بوو له‌خو‌ین.

پو‌ژیکیان قاره‌مانی پیر، به‌وردی دیقه‌تی دام، هه‌لبسه‌نگاندم و گو‌تی: "گه‌نم له‌گه‌نم ده‌رووی و جو‌له‌جو‌ (**). پالیکار (***) ی چکو‌له، تیده‌گه‌یت؟"

(*) ناو‌نیشانی یه‌کئیک له‌پو‌مانه‌کانی کازانتزاکیس به‌ناوی (نازادی یان مهرگ).

(**) له‌ده‌قه‌ئسه‌لییه‌که‌دا: (کو‌تر له‌هیلکه‌ی ریشو‌له‌ده‌جو‌ق).

(***) Pallikari: واته‌ئینسانی حیسابی، که مه‌به‌ست لیتی ئینسانی نازا و به‌هیزه.

سوور هه‌لگه‌پام و وه‌لام دایه‌وه: "نه‌خیر قاره‌مان!"

- "تو بابت پالیکار، تویش بته‌وی و نه‌ته‌وی ده‌بیته یه‌ک پالیکار!"

(بته‌وی و نه‌ته‌وی!)... نه‌و وشه‌قورسانه له‌زه‌ینمدا رو‌نیشتا، کریت له‌زوبانی نه‌و قاره‌مانه‌پیره‌وه ده‌وا، نه‌و کات من له‌قسه‌که‌ی قاره‌مان مانتلیاس نه‌گه‌یشتم، دواتر سه‌رنجم دا خوا‌ه‌نی هیتزکی زیاترم، نه‌و هیزه له‌منه‌وه نه‌بوو که حوکی به‌سه‌ر بووندا ده‌کرد، ناخر چهند جارن ده‌موست خو‌م ده‌س پی‌بکه‌م. به‌لام نه‌و هیزه نه‌یده‌هیتشت. کام هیزه؟ کریت!

که منالیش بووم، له‌هه‌ولی زالبووندا بووم به‌سه‌ر ترسدا، له‌لایه‌ک به‌خاتری عیبه‌تی نه‌فسی کریتی بوونم و له‌لایه‌کی تر له‌ترسی بام. یه‌که‌م جار نه‌مه‌ده‌و‌پرا شه‌وانه‌بچمه‌هه‌وشه، هه‌ستم ده‌کرد، شه‌یتانیکی گرگن به‌چاوانیکی زیته‌وه له‌سو‌وج و قو‌ژینه‌کاندا، له‌ودیو ئینجانه‌کانه‌وه، له‌لیواری بیره‌که‌دا به‌دزیه‌و تینم ده‌روانیت، به‌لام بام له‌سه‌ر نه‌وه قسه‌ی ره‌قی پی‌ده‌گوتم، ده‌یکردمه‌هه‌وشه و ده‌رگاکه‌ی له‌و دیوه‌وه له‌سه‌ر کلیل ده‌دام.

تا نه‌و کاته نه‌متوانیوو ترسی خو‌م له‌بومه‌له‌رزه‌بشکینم، زور جارن میگالو‌کاسترو ده‌له‌رزی، ده‌نگی گرمه و نه‌عه‌ته‌له‌گه‌نجینه‌کانی دونه‌یاوه ده‌نگی ده‌دایه‌وه، عه‌رد کاژی فری ده‌دا و خه‌لکی داموا له‌تاوا شیت ده‌بوون، که (با) له‌ناکاوتیکرا ده‌یخست، گه‌لایه‌ک چیه‌به‌نه‌ده‌جو‌ولاو بی‌ده‌نگیبه‌کی ترسناک بالی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ده‌کیشا، دانیشتوانی میگالو‌کاسترو له‌مال یان له‌دوو‌کان ده‌هاتنه‌ده‌ری و یه‌که‌م جار له‌ئاسمان پاشان له‌عه‌ردیان ده‌نۆری، بی‌ده‌نگ.. وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌بی بی‌ده‌نگییان قووت دابیت، ناخر نه‌با شه‌ر گو‌تی لی بیت و بیت. به‌لام به‌ترسه‌وه به‌خو‌یان ده‌گوتم: "ته‌لعان بومه‌له‌رزه‌پو‌وده‌دا!" وایان ده‌گوتم و خاچیان ده‌کیشا.

پو‌ژیکیان مامو‌ستا که‌مان، (پاترو‌پولس) ی پیره‌میرد، هه‌ولی دا ترسمان له‌بومه‌له‌رزه‌بشکینیت. تاوها که‌وته‌قسان: "بومه‌له‌رزه‌چ نییه، لیتی مه‌ترسن، گایه‌ک له‌ژیر عه‌ردایه، نه‌و گایه‌ده‌بو‌رینتی و قو‌چ له‌عه‌رد ده‌دا و ئیدی ده‌له‌رزی. گریکیه‌دیرینه‌کان پی‌یان گو‌تووه: مینو‌تور (*). باوهرم پی‌بکه‌ن، بومه‌له‌رزه‌هه‌ر هیچ نییه!"

دوای نه‌و دلنه‌واییه‌ی مامو‌ستا، هه‌ستم کرد ترسمان له‌بومه‌له‌رزه‌زیاتر بووه، ناخر مامو‌ستا بومه‌له‌رزه‌ی لی کردینه‌مه‌خلو‌قیکی زیندوو، لیتی کردینه‌ده‌عبایه‌کی شاخدار که له‌ژیر پی‌ماندا ده‌بی‌ژاندو ده‌له‌رزی و ئینسانی ده‌خوارد."

(ستراتیس) ی چکو‌له و ته‌پو، کو‌ری زپوانی کل‌تیس، له‌مامو‌ستای پرسی: "ته‌دی باشه‌بو‌چی قه‌دیس میناس نایکو‌ژیت؟"

مامو‌ستا تو‌وره‌بوو، هاواری کرد: "قسه‌ی قو‌ر مه‌که!" نه‌وجا یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ی هه‌ستا و زلله‌به‌کی توندی له‌بنا گو‌تی ستراتیس سه‌رواند.

پو‌ژیکیان - له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌پو‌نی جه‌سته‌ی تورک سه‌خله‌ت ده‌بووم - به‌په‌له‌له‌گه‌ره‌کی تورکانه‌وه ره‌ت

(*) Minotaur ئینسانی گا.

بووم، لهو کاته پيدا عهرد سه رله نوږ له رزی، دهرگا و په نجه ره کان به په کدادران، گرمه یهک هاته گوټم وهک بلټی خانوه کان هه ره سپان هینا بیت، ترس سه راپای بوونی له خوگرت. له کوټا نیتکی باریکدا راوه ستام و چاوم بریبه عه رده که، چاوه ری بووم عهرد بقلیشی و (گا) که بیته ده ری و بمخوات، له نا کاو دهرگا یه کی تاقدار که باغیتکی لیوه دیار بوو، کرایه وه و سنی کیژی تورکی پی په تیی، پرچ ژاکا و بی سه ریویش رایان کرده دهر وه، ساکا و به هر لایه کدا رایان ده کرد و وهک په ره سیلکه ده یانز یقاند، کوټان بوئی میسکی گرت، لهو ساته وه به دوا، چیدی بومه له رزه روخساریکی تری پوئی، روخساریک که مه ده لومر له گه لمد ما یه وه، چیدی روخساری ترسناکی گا نه بوو، به لکو له نه عه رته که وت و وهک مه ل که وته جریوه جریو. بومه له رزه و کچه تور که کان یه کانگیری یه کدی بوون، نه وه یه که مین جار بوو بیبیم که هیزی تاریک له گه ل روټناییدا دیته ده ری و ناسک و نهرم و نیان خو دهنوټن.

زور جارن له ژیاغدا، گا ناگا و گا ناگا، بهو شپوه به روپوئی گونجاوم داوه به سه ر ترس و نه قین و چاکه و ناخوشیدا. ناخر نه ز بهو جوړه بهر گه ی ژیانم گرتوه.

نه فسانه ی قه دیسان

نازادی یه که مین ناره زوی گه وره بوو، دووه مین ناره زو که تا نه مرږ له بوونما شاراوه یه و نازارم ددها، ناره زوی قه دیس بوونه. قاره مان و قه دیس به یه که وه: نمونه ی بالای به شه ریه ت ناو هابه. ته نانه ت له تافی منالیمدا نهو نمونه یه م به زوور سه ر و له ناسمانی شیندا تو مار کردبوو.

نهو روژگار له میگا لو کاسترو، هه موو که سیک ره گیتی له قولای عهرد و ناسماندا دا کو تیبوو، هر بویه دوا ی فیرونی حو نجه و پیکه وه نانی وشه، یه که مین شتیک داوام کرد له دایکم بو م بکری ت کتیبی نه فسانه بوو: کتیبی چیروکی پیغه مبه ران. (جیلوه ی خودا موجبزه یه کی سه رسوره یتیه ره، بهر دیک له ناسمانه وه بهر عهرد که وت.. و نهو بهر ده شکا، له ناو بهر ده که نوو سرا بوو: وای به حالی نهو که سه ی که روژانی چوار شه م یان ههینی روژن به کار دینن یاخود شه راب دهنوشن!)

کتیبی پیروزم ده گرت به ده سته وه، وهک نالا به رزم ده کرده وه و هه موو روژانی چوار شه م یه هه یبیه ک له ده رکی مالانم ددها. مالی خاتو پنلوپ، مالی خاتو فیکتوریا، مالی خاتو کاترینا دلیفاسیلانای پیروژن. سه راپا غه رب ده چوممه حه وشه کانیانه وه، یه کراست ده چوممه مویه ق و بوئم ده کرد، نای لهو روژیه گه بوئی گوشت یان ماسیم کردبا، به هه ره شه وه کتیبی پیروزم را ده وه شاند و هاوارم ده کرد: " وای به حالتان، وای به حالتان!" نیدی ده سو برد چند دراوسیه که زنده قیان چوو بوو، ده که وتنه دلته وای بی کردنم و لیم ده پارانه وه بیتدنگ بم.

روژتیکیان له میانه ی پرسیا ریکدا له دایکم، کاتیک حالی بووم له وه ی که به منالی له روژانی چوار شه م یه هه یبیه مکه م مژیوه و لهو روژه پیروژانه دا شیرم خواردوه، دامه قولی گریان و که وتمه شیوه.

ته وای یاریه منالینه کانم فروشت به هاوړیکانم، به پار هه کی کتیب و ژیانامه ی قه دیسانم کری، چاپی

ناسایی و به شپوه ی زنجیره، عه سران له سه ر چه ریا چکو له کم له ما به ینی ریحانه و گولی هه میسه به هاری حه وشه که مان داده نیشتم و به ده نگی بهر ز نه زمونی جوړا رو جوړ و سه ختی قه دیسانم موتالا ده کرد، نه زمونی نهو قه دیسانه ی که ریگه ی پژاری رو حیان گرتبوه بهر. دهر و دراوسی ورده ورده لیم کو دبوونه وه، هه ندیکیان گوړه ییان ده چنی و نه وانی تریش یان قاوه یان ده کوتی یاخود په لکه خه رده لیان چاک ده کرد، نه وانه به دم کاری خو یانه وه گوټیان را ده دیرا و هپور هپور دهنگی گریان و شیوه له حه وشه که مانه وه بهر ز ده بووه، گریان و شیوه ن پوړنج و عه زایی قه دیسان. که نار یه که، که قه فه سه که ی له ژیر دره ختیکي نه کاکیادا هه لواسرا بوو، به بیستنی نهو گریانه، مه ستانه گه رووی بو دواوه ده کشانه وه و ده که وته خویندن، باخچه به بوئی عه تر و که پری میتوه کی ژوور سه ریوه، له مه زاری گوټبارانی مه سیح و که ژاوه ی عه زاهو ده چو که ژنان به ده وریدا بگرین و بلاوینه وه.

پتواران که لهو کاته دا به لای ماله که ماندا تیده په رین، نیستیکیان ده کرد و به یه کترین ده گوت: " هه بی و نه بی یه کیک لهو ماله دا مردوه!" نه و جا به هه لده داوان خو یان ده گه یانده لای بابم تا نهو هه واله دلته زینه ی بده نی، به لام وی سه ری را ده وه شاند و ده یگوت: "چ نیسه، نهو که کوه کی منه ده یه وئ دهر و دراوسی به لاریدا به ری ت!"

زه ریا دووره کان له نه ندیسه ی مندالیمدا ده کشان، به له مه کان هه پروون ده بوون، له نیو هه لدره کانه وه دهره کان دهره وشانه وه، شیره کان ناویان بو زاهیدان دهر د، زه نیم لیواو لیو ده بوو له خورما و وشتر، سو زانیه کان پاله په ستویان ده کرد و په له ی چونه کلتسیایان بوو. گالیسه کی ناگرین بهر وه ناسمان هه لده گزا، جیره ی پینلاو و پیکه نینی ژنان له بیابانه کانداه نگی ددها یه وه، شه یان وهک بابه نوټلیکی میهره بان ده هات و خوړاک و ژن و نالتسونی وهک دیاری بو زاهیدان دهر د، به لام نه وان هه ر له خوا هندیان دهنوړی و نیدی شه یان دیار نه ده ما.

- "به هپز و نارام به، به خته وه ری به هپچ بزانه، له مه رگ مه ترسه، له م دیو نه م دونیا یه وه له نیعمه تی بالا بنوره!" نه مه نهو نه غمه یه بوو که لهو کتیبانه وه بهر ز ده بووه و دلی منالیمی دهرس دادها. تینو یتیبیه کی ناگرین بو هیجره تی شاراوه و سه فه ره دوورو دریزه کان، بو ناواره بوونه تژی له شه هاده ته کان، پی به پی نهو نه غمه یه هه لی ده کرد.

نه فسانه ی قه دیسانم موتالا ده کرد، گوټم بو نه فسانه ی په رییان را ده دیرا، گوټم له قسان ده گرت، نهو هه موو شته له ناوه وه مری له شپوه ی درو یه کی جواندا وه دیار ده که وتن. هاوپوله کانم، یاخود منالانی دهر و دراوسیم کو ده کردنه وه و نهو درو یانم بو ده گیترا نه وه وهک نه وه ی به سه ر خو مدا هاتن. پیم ده گوتن، تازه کی له بیابان گه راومه ته وه، له وئ شتریکم له گه ل بوو، دوو مه شکم لئ بار کردبوو، چو بووم ناو له کانیسه که به یم، یاخود ده مگوت: چند روژتیک له مه و بهر فریشته یه کم له دهره وه ی ماله که مان بیبی، نهو فریشته یه یه کیک له په ره کانی خو ی هه لکیشا و دای به من، که نه وه م ده گوت، ته نانه ت په ره که شم گرتبوو به ده سته وه تا پیشانیان دم. - نهو په ره هی که له شپره سپیه که مان بوو که چند روژتیک له وه بهر سه رمان بریوو، منیش په ریکی درتیم لئ هه لکیشا بوو! - درتیم به قسه کانم ددها و ده مگوت: بریارم

داوه ئه و په پره بکه مه په پرموچ و ئیتر به وه بنوسم.

- "بنوسیت؟ چ بنوسیت؟"

- "ژیانی قه دیسان... ژبانامه ی باپیره م!"

- "مه گهر باپیره ت قه دیس بو؟ ئه دی تو پیت نه گوتیوین که ئه و له گه ل تورکدا ده جه نگی؟"

به دهم داتاشینی نوکی په پره که وه، وه لالم دده انه وه: "جا فرقی چیبه؟"

له قوتابخانه ی سهره تایی رۆژیکیان له کتیبی ئه لفویدا ئه وه مان خوینده وه مندالیک ده که ویتته بیریکه وه، له و بیرهدا شاریکی سهرسوره یته وه، شاریک به کلیسای ئالتونی، باغی پر له گول و پتخانه وه، به دوکان و مه غازی پر له کتیک و نقل و شیرینی و تفه نگی مندالانه وه، که ئه وه م بیست زه نیم ناگری گرت، به هله داوان خۆم که یانده وه ماله وه، جانناکه م هله دایه حه وشه و چومه قه راح بیره که ی حه وشه تا شو ربیمه وه ناوی و خۆم بگه یه نمه ئه و شاره ئه فسانه ییبه . دایکم له بهر په نجهری رووه و حه وشه دا دانیشتیو، قژی خوشکه چکوله که می شانه ده کرد، هه ر که چاری به من که وت، قیزاندی و په کسه ر له و کاته دا که خه ریک بوو خۆم هله دده دایه بیره که وه ناو قه دی گرت (*).

په کسه موان که ده چوم بۆ کلتیسا، په یکه ریکم ده بینی، په یکه ری مه سیح له کاتی رابونه وه و پیاسه کردن له فه زادا، ئالایه کی سپی به ده سه وه بوو، له به رده می په یکه ره که دا پاسه وانه کان ده بیزان که وتیوون به پشتا و به ترسه وه له مه سیحیان ده نۆزی، من ئه و دمه حه کایه تی زۆرم له باره ی راپه رینی خه لکی کریت و جه نکه وه بیستیو. ده مزانی باپیره م راپه ریکی سه ربازی گه وری ئه و راپه ریته بووه، کاتیک له په یکه ره که م ده نۆزی، ورده ورده باوه رم به خو ده هیتنا که مه سیح هه ر به راستی باپیره م بووه، دواتر هاوړتیکانم له دهری په یکه ره که کوډه کردنه وه و پیم ده گوتن: "ته ماشای باپیره م که ن، سه یری که ن چۆن ئالاکه ی به ده سه وه گرتوه و ده چیت بۆ شه ر، ئه وانه یش که له بهر پتی په یکه ره که دان، تورکن!"

ئه وه ی ده مگوت نه راست بوو نه درۆ، له سنوره کانی مه نیتق و ئه خلاق تیده په ری تا له هه وایه کی سووکه له تر و نازادتردا بفری. گه ر به درۆ به خرامایه وه، ئه و له شه رمدا ده ستم به گریان ده کرد. ئیدی ئه و په ری به ده سه مه وه بوو په ری که له شیر نه بوو، به لکو فریشته دابوی پیم. من درۆم نه ده کرد، به ته وای دلتیا بووم له وه ی مه سیحی ئالا به دس، ریک باپیره مه و پاسه وانه زنده قچوه کانی به رده میشی تورکن. ماوه یه ک دواتر، کاتیک ده ستم کرد به شیعر و رۆمانوسین، بۆم ده رکه وت ئه وه ی من له منالیدا کردومه، به زاراوه ی (خولتاندن) ناوزده کراوه.

رۆژیکیان ئه فسانه ی قه دیس (ژان) م ده خوینده وه، هه ستامه سه ر پین و پرپارم دا بچم بۆ سه ر چپای ئاتوس و له وئ بۆ خۆم بسمه قه دیس! بئ ئه وه ی ئاوړ بده مه وه و ته ماشای دایکم بکه م - ئاخه قه دیس (ژان) یش هه ر وای کردبوو- له مال چومه دهری و له ترسی ئه وه ی نه با په کتیک له خالوکانم مبینی و بگه رپتیتته وه ماله وه، رتی کولانه چه په که کانم گرت بهر و له ته واری رتگه دا هه ر رام ده کرد. گه یستمه

(*) هاوشتیوی ئه م رووداوه له رۆمانی (نازادی بان مردن) دا هیه.

به ندر، به ره لای که شتیبه ک چوم که ئاماده ی حه ره که ت بوو، که شتیبه وانیکه هه تاو بردوو له سه ر تارمه ی که شتیبه که نوشتا بۆ وه و له هه ولی کرنه وه ی گورسه که دا بوو، له کاتیکدا له په رۆشیدا هه لده له رزیم، چوم بۆ لای که شتیبه وانه که.

- "کاپتن.. له گه ل خۆت ده مبه ی ت؟"

- "ده ته وئ بۆ کوئ برۆیت؟"

- "چپای ئاتوس!"

- "کوئ؟ چپای ئاتوس؟ ئه دی له وئ چ ده که ی ت؟"

- "ده مه قه دیس!"

کابرای که شتیبه وان دایه قاقای پیکه نین، ده سته به یه که دا مالی، وه ک بلتی کسه له مریشک بکات، هاواری کرد: "یا لالا، بگه رپوه!"

به شه رمه زارپییه وه گه رامه وه ماله وه، چومه نیتو جتگه که مه وه و ئیدی هه رگیز ئه و نه یینیهم لای که س نه درکاند.

ئه مرۆ یه که م جاره ئه و نه یینیبه ده درکتیم، هه ولی یه که مم بۆ بوون به قه دیس به (با) چوو. سالانیک ئه و ئاومیدیهم، ره نکه تا ئه مرۆ، به رده وام بوو، ئاخه ر من رۆژی هه یی، هه ژده ی شوپات، رۆژی رۆحه کان، رۆژی سه ختی پیروژ له دایک بووم، مامانه به ساللا چوه که م، به دوو ده ست هه لی گرتبووم و له بهر رووناکیدا به وردی دقه ته ی دابووم، وه ک بلتی سه رنجی چه ند نیشانه یه کی نه یینی له جه سته مدا داپیت. گوتیوی: "باوه ر بکه ن، رۆژیک ئه م کوره ده بیته ئه سه ف!"

له گه ل رۆژگارا، که په یم به و پیشبینیبه ی مامانه که م برد، باوه رم کرد. ئاخه ر ئه و پیشبینیبه له گه ل ئاره زوه شاراوه کاغدا دهاته وه، ئیدی به رپرسیار تیتیبه کی گه وره که وته سه ر شانم، کاریک نه ما بوو ئه سه فه کان کردبیتیان و من نه مکردبیت، دواتر کاتیک به چاوی خۆم کاروباری ئه سه فه که کانم بینی، قه ناعه تم گۆری. له وه به دوا، له بهر خاتری پاراستنی حورمه ته ی عیبادت که به دل و گیان ده مخواست، حاشام له هه موو ئه و شتانه کرد، که ئه سه فه کان ده یانکرد.

تاسه ی هه له اتن

ئه و رۆژگاره، زه مه ن خاو و یه کتا ره ت ده بوو، خه لکی رۆژنامه یان نه ده خوینده وه، هیتشتا رادیو و ته له فیزۆن و سینهما دانه اتیوون، ژبان بئ قره، جیددی و بیده نگ به رپوه ده چوو. هه رکه سیک بۆ خزی دونیایه ک بوو داخراو، ده رگای خانوه کان ئه لقه ریز کرابوون، سه ره ک خیزانه کان رۆژ به رۆژ پیرتر ده بوون، به چیه ده دوان نه با ده نگیان بیستیرو، به نه یینی دوژمنایه تیبی یه کتریان ده کرد، یاخود بیده نگ نه خوش ده که وتن و ده مردن، پاشان بۆ هیتانه ده ره وه ی ته رمه که ده رکی حه وشه کانیان ده کرایه وه و بۆ ساتیک نه یینی نیتو چوار دیواری ماله کانیان ده که وته روو، به لام هه مدیس ده رکی حه وشه دا ده خرایه وه و ژبان سه رله نوئ به ییده نگی ده که وته وه جوینی عومر.

خەلکی له کاتی پشوری سالانه، له دایکبوون، مردن، یاخود رابوونهوهی مهسیحدا، جلکیان دهپۆشی، زێر و زیوهکانیان لهخۆ دهدا، له مال دههاتنه دهڕۆ و دهپژانه کۆلانهکانهوه، ڕێگهی کلێسیایان دهگرته بهر و دهراگی کلێسا بۆ پیشوازبیاکان دهکوته سهر پشت. چرا و مۆمهکان دادهگیرسان، مهینه و خاوهن مال، واته قهدهیس میناس، له بهر دهراگه رادهوستا تا پیشوازی له هاوڕێ خۆشهویستهکانی، له دانیشتیوانی میگالۆ کاسترۆ بکات. ئیدی دلتهکان دهکرانهوه، داماواییهکان له بیرهدهکران، ناوکان یاد دهچوونهوه، هه مسوان دهبوونه یهک، ئهوانه ئیدی له کۆلیایهتی دهردهچوون، ئیدی شهڕ و تورک بوونیان نهدهما. ههروهها مهڕگیش نهدهما. له ناو کلێسادا بهپیشهوایهتی قارهمان میناسی ئهسپ سوار، ههڕ کهسێک خۆی بهجهنگاوهری سوپای نهمریی دهزانی.

ئهو رۆژگاره، ژبان قوول و بیدهنگ بوو، ئهو رۆژگاره له میگالۆ کاسترۆ، پێکهێن کهم بوو، بهلام گریان زۆر، وتووێژی دلێ ئاشکرا نهکراو زۆرتر. شارنشینانی پهسهن، خهڵکانی جیددی بوون و سهڕگهرمی کاری خۆ، خهڵکهکی تریش گوێرایه و ئاماده، ههڕ کاتییک سهروهتمهندییک بهلایاندا رته دهبوو، ئهمان بهپێوه له بهری ههڵدهسان، بهلام ئهقیینیکی هاوبهش هه مسوانی بهیهکهوه گری ددها و دهپوه هۆی ئهوهی هه مسوان نازار و میهنهت و گهنجینهی نهتییهکانیان له بیرهکن و برابانه پێکهوه ههڵکهن. بهلێ، ئهو ئهقیینهیان نهدهدرکانه، چونکه له تورک دهترسان.

وای لهو رۆژێ ئاوه مهنگهکان جوولهیان تی کهوت و بهره به یانییهکی کهشتییهکی بوخاریی پاراوه به ئالا گهیشته به ندر، ئهو خهڵکانه میگالۆ کاسترۆ که بهرێکهوت لهو به یانییهدا له لهنگه رگه به ندر بوون، کاتییک کهشتییه که یان بینی، داچله کین و حه په سان.

ئهدی ئهو کهشتییه پر زێر و زیو و پاراوه به ئالا به چ بوو که له نیوان دوو بورجه قینیسیاییه که ی کلکه ی به ندره کهدا هیتور هیتور دههاته پیش؟ کهشتییه که نزیک بۆوه، یه کتییک گوتی:

- "هنا به خودا، پۆلیک مهلن!" یه کتییک تر گوتی: "تیپی رهقس و سه مان!" هه ندیکی تر گوتیان: "باغیکی نیو زه ریا به، لهو باغانه به که سه ندیباد له زه ریا گه رم و دووره کانا بینیویه تی!" لهو بینه و به رده یه دا، چهند دهنگیکی نامۆ و وه حشی له چاخانه که ی به ندره وه هاتنه گوتی: "ده سه سر له ملان! سه فاتان هیتن!"

ته ماشاچییان هه ناسه ی قوولیان هه لکیشا، مه سه له که یان بۆ یه کلایی بۆوه، لهو کاته دا کهشتییه که نزیکتر ببۆوه، ئیدی ئاشکرا بوو باره که ی چییه: باره که ی ژنانی جوونه پۆش به کللا و په ر و ده سه سری رهنگاو رهنگی مل و گۆنای سووره وه، په ره میترده کریتییه کان به بینینی ئهو ژنانه خاچیان کیشا و به دهم تفکر دنه سینگ و مه مکیا نه وه له به رخوا ه گوتیان:

- "شه پتان کوێر به، شه پتان دوور که وه!"

ئهدی باشه بۆچی قه حبه کان هاتبوون بۆ ئیره؟ ئاخه ئیره میگالۆ کاسترۆ نه زر کردو بوو، ریسوایییه کی ئاوه ای پین قووت نه ده چوو! سه عاتییک دواتر دیواره کان پر کران به بانگه وازی سوور، خه لکی ئاگادار کران که ئهوانه تیپیکی نواندنی ژنان و پیاوان، هاتوون تا خه لکی میگالۆ کاسترۆ

دلخۆش کهن. تا ئه مرۆ نه متوانیوه حالێ به له وهی ئهو موجیزه به چۆن رووی دا، با به دهستی گه رم و گوتی: "با برۆین بۆ شانۆ و بزاین ئه وانه چ جه وانه وه ریکن!"

شه و هه لکشابوو، دهستی گه رم و پتی به ندره مان گه رته بهر، به ره و گه ره کتیکی هه ژارنشین که به من نا ئاشابوو که وتینه ری، هه موو ناوچه که پر بوو له پشتییری مه ر، تاک و ته را خانوو ده بینرا، له یه کتی له و پشتییرانه وه روونای پر شنگی ددها، دهنگی ته پل و جووز له دههاته گوتی و په رده یه ک به ده رگای ده ره وه کرابوو، با به په رده که ی لادا و خۆی کرد به ژووردا. که چوینه ژووره وه، میتز و چه ریا و کورسی سه رنجیان راکیشاین، هه ر ژن و پیاو بوو له سه ر کورسییه کان دانیشتیوون چاوه پتی لاهردنی په رده که ی به رامبه ریان بوون. شه یه کی فینک له زه ریا وه هه لکی کرد، هه وا بۆنی عه تری گرتبوو، پیاوان و ژنان به یه که وه ده دو ان، پیده که نین و فستق و ناوکه کووله که یان ده خوارد.

با به که هه ر وه ک من یه کم جاری بوو پین بنیته ئه و جو ره شو ئنانه وه، پرسی: "ئهی شانۆ که کوانی؟" په رده که یان نیشان دا، ئیدی ئیمه ییش دانیشتین و چاومان بریبه په رده که.

له ژوور په رده که وه به پیتی گه وره نوسرابوو: (چه ته کان... نووسینی: شیلله ر، سه رگه رم که ترین نمایش.) له ژیری شیدا نوسرابوو: (مه ترسن له وهی ده بیین، ئه وهی ده بیین شتیکی فانتاسییه!)

له با به پرسی: "ئه ری فانتاسی یه عه نی چی؟"

وه لامی دامه وه: "یه عه نی هه وای گه رم!"

با بيشم پرسباری تابه تی خۆی هه بوو، لای کرده وه تا لهو که سه ی لایه وه بپرسیت ئهو چه تانه کین، به لام ئیدی کات درهنگ بوو، سێ زه ربه لیدرا و په رده کرایه وه. به سه رسورمانه وه سه رنجم دا، به هه شتییک له به رده مدا راخرا، ژنان و پیاوانی فریشته، جوان پۆش به په ر و زێر، گۆنا رهنگ کردو به رهنگی سپی و نارنجی، دههاتن و دهچوون. دهنگیان هه لده بری و هاواریان ده کرد، به لام من تیته ده که یه شتم، تووره ده بوون، به لام من نه مه دزانی بۆ؟ پاشان دوو زه لامی که ته و نامۆ هاتنه ژوورئ که له برا ده چوون، ده ستیان کرد به شه رو ده مه قالی و به مه به سستی کوشتن که وتنه راوه دووانی یه کتر.

با به به وردی گوتی رادیرابوو، له نار ه زایه تیدا بۆله بۆلی پین که وتبوو، خۆی به سه ر کورسییه که یه وه نه ده گرت، ده تگوت له سه ر پشکۆی هه لایسا و دانیشتیوه، ده سه سه ر که ی ده ره ئینا و ئاره قه ی نیچه وانی سری، به لام کاتییک سه رنجی دا که ئهو دوو برا حوشتره له گه ل یه ک به شه ر هاتوون، به و په ری تووره یی هه ستایه سه ری.

به ده نگیکی به رز گوتی: "ئهمه چ مه هزه له یه که، یالالا با پرۆینه وه ماله وه!" دهستی گه رم و هاتینه ده ره وه، له په له په لیدا دوو سێ کورسی هه لگێرایه وه.

به توندی شانی راوه شاندم و گوتی: "ئیتر نه بینم پین بخه یته شانۆ. گوتیت ئیمه؟ گه ر پین بخه یته شانۆ ئهو ئه ژنۆی قاچت ده شکینم!"

ئهو به که مین ئاشنایی من بوو له گه ل شانۆ.
